Universitäts- und Landesbibliothek Bonn

Tractatus insolubilium magistri Thome Bricot

Bricot, Thomas

Parisiis, 1491

urn:nbn:de:hbz:5:1-36974

Visual Library

Aus dem Lesesaal des Deutschen Museums

Inc. 288
Rth. 2) 290
1) 753
3) 896
5) 897
4) 1094

S-Film.
Verhandlungen

Art 8/12-94

B 265

1

Tractatus insolubilium
magistri Thome Bricot

¶ Tractatus insolubilium Mgri Thome Bricot ab eodē emēdatus

c Circa tractatū insolubiliū mgri Thome bricot q̄rit p̄mo Utrū sit aliq̄s mod⁹ saluandi possibilitates ipossibilitates/ptigētias/falsitates/necessitates/z veritates propositionū habentiū reflexionem supra se. Et arguit̄ p̄mo q̄ nō: quia si esset aliquis modus saluādi possibilitatem ppōnis habentis reflexionem supra se tunc illa possz saluari eē possibilis: nulla ppō est negatiua. z sit̄r ista. omnis ppō est pticularis: sed hoc est falsum. ergo illud ex quo sequitur Minor patet quantuz ad primam partem quia possibili posito inesse nullum sequitur impossibile vt dicit philosophus primo priorum. Sz ista posita inesse sz nulla propositio est negatiua sequitur aliq̄ impossibile: igiturnō potest saluari esse possibilis. Minor assumpta patet: quia si ipā sit posita inesse ipsa est vera cū ipsam poni inesse nihil aliud sit q̄ ipsam esse veram. alias propositio impossibilis posset poni inesse. z si ipsa est vera: ipsa est. et si ipsa est: aliqua propositio est negatiua. et si aliq̄ propositio est negatiua ista nō est vera: nulla ppositio est negatiua. igitur de primo ad vltimuz si ipsa est vera: ipsa nō est vera: sz ad nullam propositionem sequit̄ sua contradictoria nisi ipsa sit impossibilis. igitur impossibile est istā esse veraz nulla ppositio est negatiua Sed alia pars patet. quia si ista ponatur inesse: Omnis propositio est particularis tunc ipsa est. et si ipa sit tunc aliqua propositio nō est pticularis puta ipsamet que est vniuersalis Et si aliqua propositio nō est particularis tunc non ponitur inesse q̄ ois propositio est particularis igitur si ipsa ponitur iesse nō ponitur ineſſe z per consequens impossibile est eam poni ineē. Cōfirmatur quia non est possibile saluare q̄ possit ita esse sicut ista significat nulla ppositio est negatiua: z p consequens non est possibile eā saluare possibilem. Antecedens patz quia si sit possibile ita esse sicut significat ponatur inesse ita est sicut significat. Tūc arguitur sic. ita est sicut significat ista ppositio. nulla propositio est negatiua. g̃ ipsa significat. z vltra significat. ergo ipsa est. z vltra ipsa est. ergo aliqua propositio est negatiua. igitur non ita ē sicut ipa significat z per cōsequēs si ita ē sic ipa significat non ita est sicut ipsa significat. z sic impossibile est ita esse sicut talis propositio significat vt patet per regulā antecedentem. ¶ Secundo sic. nō potest saluari possibilitas propōnū si habentiū reflexionē supra se g̃ nec habentium reflexionem supra se. igitur. Antecedens patet quia tūc possibile esset hanc saluari esse possibilem hec est vera. homo est asin⁹ sed hoc est falsum igit̄. Minor patz quia bene sequitur hec est vera homo est asinus. ergo homo est asinus vt patet per philosophum capittulo de priori dicentem. q̄ propōnez esse verā sequitur ad esse sicut ipsa significat z econuerso: sz hoc consequens nō potest saluari esse possibile. ergo nec antecedens. Confirmatur quia bene sequitur hec est vera homo est asinus z ipa significat hominem esse asinum. ergo homo est asinus: sed consequens est impossibilez minor est necessaria. ergo maior est impossibilis z per consequēs non potest illius propositionis possibilitas saluari. Minor patet q̄a ista homo est asinus non potest aliud significare q̄ hoiem esse asinuz

Biblioth. Acad. Borussica Rhen.

Naz si ponat aliud significare hoc erit significando hoiem eē risibilez sz in illo casu adhuc non significat aliud q̄ hoiem eē, asinū qz in illo casu vere est dicē q̄ hoiem eē risibilez est hoiez eē asinū. g̃ ista nō est asinꝰ nō p̄t aliud significare q̄ hoiez eē asinum ¶ Tercio sic ar. si possz saluari neccitas, ppōnis hñtis reflexionē sup̄ se tūc posset saluari neccitas illius nō ois, ppō est falsa cū sua cōtradictoria q̄ est i solubil̄ sit i possibil̄: sz nō p̄t saluari neccitas illiꝰ ppōnis. igit neccitas talis ppōnis saluari nō p̄t Minor pz qz q̄libet cū q̄ ipa significat scz sua p̄dictoria ita possibile ē eē puta si solū eēnt iste due nullus deus est. z hō est asinus igit illa est possibilis. ois propō est fla z p̄ p̄ns ista nō est necessaria nō ois propō est fla. Cōfirmat qz si posset saluari neccitas alicuiꝰ propōis hñtis reflexionem sup̄ se maxie eēt neccitas huiꝰ. nō sortes dicit falsū in casu q̄ sortes solū proferat istā sortes dicit flm: sed p̄ns est flm igit z ans Cōa pz qz sua p̄dictoria videt eē i possibil̄ cū nō possit eē va i illo casu. etiā cū nō possit eē talr q̄lit ipa significat. Falsitas ät p̄nt pz qz p̄t alit eē q̄ significat cū sortes possit dicere flm: igit nō p̄t saluari ipsiꝰ neccitas. ¶ Quarto ar sic. si posset saluari vitas alicuiꝰ propōis hñtis reflexionē sup̄ se maxie saluaretur vitas hꝰ non ois propō vlis est fla posito q̄ nō eēnt nisi iste tres propōnes vles. nullꝰ deꝰ est. nullꝰ hō ē aial. z ois propō vlis est fla: sz in tali casu nō p̄t saluari vitas illiꝰ propōnis. nam bñ seq̄t bec vlis est fla demōstrādo p̄mā z bec vlis est fla demōstrādo scdam z bec vlis est fla demōstrādo tciā igr ois propō vlis ē fla: sz ita est i casu posito sicut ans significat. g̃ ita est ēt sicut p̄ns significat z p̄ns bec nō est vera. non ois propō vlis est fla. Cōfirmat qa bñ seq̄t nō ois propō vlis est fla: g̃ aliq̄ propō vlis nō est fla. z vlr aliq̄ propō vlis nō est fla: g̃ vlr ista nō est fla nullus deꝰ est. vlr ista nullus hō est aial. vlr ista ois propō vlis ē fla sz p̄ns est flm g̃z ans. ¶ Quinto ar sic. nō p̄t saluari aliq̄ propōnem hñtem reflexionē sup̄ se eē fla z g̃ si p̄t saluari aliq̄ eē vera. Ans pz qz si possz saluari aliq̄ eē flam maxie eēt ista hec est fla demōstrando se ipam hñātē flm. Nā q̄cūq̄ alia propō oino talr significat sicut est ipa est vera: sz ista, propō oino talit significat sicut est in casu posito igit est vera. Minor pz qz vlr ipa est fla vel nō. si sit fla cū significet solū se esse falsā seq̄t q̄ significat oino talit eē sicut est. si nō est fla sz vera seq̄t iterū q̄ talit significat oino eē sicut ē Cōfirmat qz bñ seq̄t ois, ppō falsificās seipsā est fla: sz ista falsificat seipsā igr hec est fla demōstrādo p̄ly hec in minore z p̄ma ipsāmet cōclonē sz ans est vera g̃z p̄ns z p̄ns nō p̄t saluari ipam eē falā.

In oppositū. ar per auctoritatē oīnz ēctātium de insolubilibꝰ q̄ tenent alias ea p̄ncessarias alias possibiles alias veras z p̄ns aliq̄ sūt p̄tigē- tes aliq̄ possibiles aliq̄ impossibiles aliq̄ vere. In ista q̄stione erūt tres arti. In p̄mo declarabūt ēmi q̄stionis. In 2ᵒ ponēt q̄ō p̄clones rñsiue Et in ēcio monebūt dubia. q̄tum ad primum.

Sciendum. est p̄mo q̄ propō hñs reflexionem sup̄ se est propō significās seipam. nam sicut aia dr reflecti sup̄ se q̄ seipsam cognoscit ita propōsitio dr reflecti sup̄ se quando seipaz significat Ex q̄ pz p̄mo q̄ ois propō cuius aliqō extremū est trāscēdēs hz sup̄ seipsam reflexionem. nā ipa rōne ēmini transcendentis pro quolibet supposito seipsam significat.

¶ Scdo patz q̄ ois ppō in q̄ aliq̄ extremū est passio ꝓueniens oī ꝓpositioni sicut hoc cōplexū verū vel falsū hz sup̄ se reflexionē: p3 q3 rōe talis passionis seipsam significat. ¶ Tercio p3 q̄ ois ppō in q̄ vnum extremū ꝓuenit suo totiē hns reflexionē sup̄ se. ¶ Quarto pt3 q̄ aliq̄ ppō. Tvno tēpe hz reflexionē sup̄ se. alio vero nō. p3 de ista sortes ōt flz quā si sortes solitarie ꝓferrz faceret eā reflecti sup̄ se. zvbi eā formaret cū ista hō est asinus nō hērz sup̄ se reflexionē. ¶ Quinto pt3 q̄ ppō hns reflexionez supra se est inplus q̄ insolubilis. nā ad 3 q̄ aliq̄ hēat reflexionē supra se satis ē q̄ significet seipsā sub aliq̄ rōne aut veri aut falsi affirmatiui vl negatiui ant sub rōne entis lz aliq volnerint dicē q̄ solū ppō dr̄ hr̄e reflexionez supra se q3 significat seipam sub ratiōe veri vl falsi. nam sicut illa cognitio nō dr̄ reflexa q̄ tiak ad aliqd in intellectu ꝓfuisse q3 tūc ois conceptꝰ trāsceādētes eēnt cognitiōes reflexe ita vt dicit ppō non dr̄ hr̄e reflexionē supra se q3 significet seipsam aliquomō: lz quia significat seipsā sub rōe veri vl falsi affirmatiui vl negatiui z sic de aliis passionibus ppōnis. lz ad hoc q̄ aliq̄ ppō sit insolubil̄ requirit q̄ significet seipam sub rōne falsi hz se vl p suā ꝓtradictoriam ita q̄ ad taliter eē sic p ipsam significat vl p suaz ꝓdictoriam sequit ipam eē ffam. Ex dictis p3 q̄ lz iste hēant reflexionē supra se. nulla ppō vlis est negatia. z ois ppō vlis est negatiua: ois ppō est pticular. nulla ppō est vlis. ego nichil dico. ego nō loquor: nulla ppō ē et fikes. Iste tamē nō dr̄t dici insolubiles q3 ad taliter esse sicut significat nō sequit eas eē falsas.

Sciendum est2° circa possibilitatē z necessitatē, ppōnū q̄ ppō nō dr̄ possibilis q3 possit esse q3 tunc oēs vicerent possibiles. ¶ Scdo nō dr̄ possibilis q3 possit esse vera. nā tūc ista hō est asinus esset possibilis cum p nouā ipōnem pōt vificari. ¶ Tercio nō dr̄ ppō possibil̄ q3 possit esse vera sine noua ipōne tminoꝝ q3 tunc iste eēnt impossibiles hec est va hō est asinus a de nouo imponitur ad significādū cum nulla illarum possit eē va nisi p nouā ipōnē tminoꝝ. ¶ Quarto nō dr̄ possibilis q3 possit esse vera sine impōne tminoꝝ ꝑm illā significationem quam hēt in tali ppōne qa tunc iste non essent possibiles. nulla ppō est negatiua ois ppō est pticularis cum nulla earum possit esse vera vt bene ꝓbant rōnes ante oppositum. ¶ Quinto non dr̄ possibilis eo q̄ subiectum et ꝑdicatuz possint supponere pro eodem. q3 tunc sequeretur q̄ omnes iste essent possibiles sortes dicit falsum hec est falsa demonstrando seipam. ¶ Sexto nō dr̄ possibil̄ q3 si sit vlis possibile est ita esse q̄litcunq; significat. nā tūc ista non esset possibilis. ōne ens est deus cum nō possit talit̄ esse qualitercūq; significat. nam tūc ista nō esset possibilis omne ens est deꝰ cū non possit talr esse qualitercūq; significat. ipsa enim de me significat q̄ ego sum deus z tamen nō est possibile ita esse: lz ex eo dr̄ ppō possibilis quia qualitcūq; significat vl significare potest sine noua impositione tminoꝝ et hoc sententia totlr. ppōnali ita potest eē. verbi gra hec est possibilis. omnis ꝓpositio est pticularis quia possibile est q̄ solā sint ppōnes pticulares. Similit hec est possibilis. omne ens est deus q3 lz non de quolibz ente possibile est q̄ sit deus tñ possibile est q̄ solum sit ens qđ est deus. z ꝓposituz ꝓpositio dicit impossibilis quia nō potest ita eē q̄litcunq;

significat vł significare ꝑt fine nona impone t̄minoꝝ sentētia totali z ꝓponali vt hec est i possibił. hō est asinꝰ qz nō ꝑt ita eē ꝙ hō sit asinus ☞ hec est i possibił albū ē nigrū qz nō est possibile iō eē albū z nigrū et sicut dicū est de possibilitate z i possibilitate ꝓponuz ita ꝑt dici de necessitate. ꝓpō aūt nō dr necessaria qz nō possit eē falsa cum tūc hec nō eēt necessaria deus ē cum ꝓ i ponē falsificari possit. ¶ Scdo nō dicit necessaria quia non posset eē falsa fine nona impone terminoꝝ da tunc hec eēt necessaria hec non est vera homo est asinus cum nō posset falsificari nisi per impōnez huius oratiōis homo est asinus.

De necessitate ꝓpositionū

¶ Tercio nō dicitur necessaria da non possit falsificari secundū impositionem t̄minoꝝ secundum illam significationez quā hnt in tali ꝓpositione. quia tūc hec eēt necaria aliq̄ propositio est ꝑticularis aliqua. ꝓpō nō ē negatiua cum nulla eaz possit falsificari. ¶ Quarto si dicit ꝓpō necaria qz si fit vł is ones eius singulares sunt necarie tam secundum aristotelē hec ē necaria omnis homo est animal z tamē media eius singularis est necaria. Similit hec est necaria omne ens est z tamen solum habet vnam singularem necessariam puta istā. homo est ens demōstrādo deū. ¶ Quinto aliq̄ ꝓpō nō dicitur necaria qz si fit vł is necē est ꝙlitercūq̄ nūc significat ita eē. nam tunc si solꝰ deus eēt hec eēt necessaria. omne ens est deus ex eo ꝙ ꝙlitercūq̄ figificaz ita necesse eēt eē cum de solo deo significaret ꝙ eēt deus. ¶ Sextomodo si dr necessaria qz si fit vł is necesse ē ita eē fore vł fuisse z sic de aliis ꝙlitercūq̄ significat vł significare ꝑt fine nona impone suoꝝ t̄minoruz qz tunc ista nō eēt necessaria secundum arꝝ. ois homo est animal cum nullum hominem necesse sit eē hominem. Ideo septimo dr ꝓpositio saltem vł is necessaria ob hoc qz nō potest aliter eē ꝙ ipsa significat vł significare ꝑt fine nona impone t̄minoꝝ suoꝝ sententia totaliz ꝓpositionali vt hec est necessaria ꝟm arꝝ. omnis homo est animal qz nō est possibile ꝙ aliqs hō ꝑ aliquo tēpore nō sit animal

Sciendum. est tercio ꝙ liz de veritate singulariuz ꝓponū sit aliq̄ difficultas inter auctores. tū inter logicos speciales difficultas est de veritatez falsitate ꝓpōnum singulariuz insolubilium. z quāuis sint plures modi saluandi veritatem z falsitatem ꝓpositionum illaꝝ. vnꝰ tamē est ꝓbabilis de quo agetur in q̄stione p̄nti. secūdum quē modum primo supponendum est ꝙ ꝑt eē aliq̄ propō insolubilis vocalis que precise de se significat ꝙ est falsa sicut ista vocalis hec est falsa demōstrādo seipsam potest significare solus ꝙ ipsa est falsa nihil significando de sua mentali nisi consecutiue

¶ Secundo supponendum est ꝙ intellectus ꝑt formare vnam mentalez que precisez adequate seipaz significat eē falsam nihil significādo de vocali vł scripta nisi ꝙsecutiue. ex q̄ ꝑz eandez rem posse eē notitiā distictā sui ipsius saltem cōplexam. nam hec mētalis hec ē fla demonstrando seipsaz est cognitio distincta sui ipsius. ¶ Tercio supponendum est ꝙ vocalis seipsā significando eē falsam non significat suam mentalez eē falsam. neq̄ mētalis significando seipsam eē flaz significat vocalem sibi subordinatam eē falsam. tunc dicit hec opio ꝙ ex eo hec mētalis vł hec vocalis

hec est falsa demōstrādo seipsam ē falsa. quia licet significet taliter ōnino eē qualiter est tamē taliter eē est ipsam esse falsam verbi gratia prē dicta propositio vt patet ex suppositionibus precise et adequate significat ipsammet esse falsā mō ita est qualitercunq; significat esse et nihilominus hec propositio dicitur eē falsa quia significat seipsaz eē falsam. Ex dictis sequuntur alia quatuor corrolaria. ¶ Primum est possibile est aliquam propositionez affirmatiuam eē falsaz que tamē sic se habet q; omnino taliter est ꝙliter ipsa significat vt patet ex dictis.

¶ Secundum corrolarium est ad propositionem affirmatiuam esse verā non sufficit illam omnino taliter significare qualiter est q; alias hec propō esset vera hec est falsa demonstrando seipsam qđ est flm sed ad ipsam esse veram requiritur q; omnino taliter sit qualiter significat et q; ipsa nō significet seipsaz eē falsam. ¶ Tercium est. dabilis est aliqua propositio negatiua vera que non significat taliter nō eē qualiter nō est seu non taliter posse eē qualiter non potest esse ita q; vtamur in ista materia copula depsiti pro omnibus copulis indifferenter. Patet illud corrolarium de contradictoria huius hec est falsa que significat hanc non eē falsam et tamen non ita est. ¶ Quartuz corrolarium est. ad propositionem negatiuam eē veram satis est eam significare taliter nō eē qualiter nō est vel q; sua contradictoria significaret seipsam esse falsam. Patet q; ad veritatem affirmatiue requiritur q; significet taliter eē qualiter est et non significet seipsam eē falsam. ergo ad veritatē negatiue sufficit significare taliter nō eē qualiter non est vl q; sua contradictoria significet se eē falsam. ¶ Quintū est q; hec negatiua est vera hec non est vera demonstrādo seipsam. Patet quia sua contradictoria ē falsa scz hec. hec est vera demonstrando per ly hec ipsam negatiuam. Q; autem affirmatiua sit falsa patet. quia licet significet taliter esse qualiter est tamen significat se eē falsam ex eo q; significat suam contradictoriam esse veram. ¶ Sextum dabilis est aliqua propositio negatiua vera que tamen significat precise se non esse veram patet de ista hec non est vera demonstrando seipsaz ¶ Septimum est. non est dabilis aliqua propositio affirmatiua vera que significet precise et adequate formaliter se esse falsam. Patet quia significare formaliter se eē falsam est causa sufficiens falsitatis ꝓpositionis. ¶ Octauum corrolarium non est idem propositionez significare se non esse veram formaliter et significare seipsam eē falsaz formaliter. Patet quia omnis propositio significās se nō eē verā formaliter est vera: sed propositio significans se eē falsaz formaliter est falsa. Ratio huius est quia nulla ꝓpositio significat se non esse veraz formaliter nisi negatiua ad cuius veritatem sufficit vnum istorū scz q; taliter significet eē qualiter nō est. vel q; sua contradictoria significet se eē falsam aut ipsammet negatiuam eē veram quod equiualēter idem est. sed omnis propositio significāns formaliter se eē falsaz est affirmatiua ad cuius veritatē vt dictum est requiritur vtrumq; istorum scilicet q; significet taliter esse qualiter est. et q; non significet seipsam eē falsam. Istis notatis sit prima conclusio.

Cōclusio ꝑma. Dabilē est mo
dus cōueniens sal
uādi possibilitates et ipossibilita
tes i ꝓpoīb⁹ hñtib⁹ reflexionē su
pra se ꝓz de illo qui datus est in se
cundo notabili. ¶ Itē infert ꝙ ois
propō significās formaliter seipsā
esse falsā est falsa. Et ois propō sig
nificās seipsā formaliter non eē ve
ram est vera. ¶ñ ois propō signifi-
cans formaliē se eē falsā est possibi
lis. et ois significās se nō eē veram
est ipossibilis. ꝓz quia ois propō si-
gnificās formaliter seipsā eē falsā
significat taliter eē qualiter possi-
bile est eē ergo est possibilis scz ois
propō significans se nō eē verā si-
gnificat taliter eē qualiē nō pōt eē/
saltē ꝙ dīu existit ꝑ est ipossibilē pro
illo tꝑe: ꝙuis simplr sit possibilis.
Ex quo sequit aliꝙ propōnē falsaz
eē possibilē z oīno recedere ab im-
possibilitate. et tñ propō ꝓa pro ali
quo tꝑe est ipossibilis aut saltē mi-
nus ab ipossibilitate recedit. Nec ꝫ
debet eē alicui mirū cum ex ꝑte al
terius āttendat propōnē eē verā z
falsā z ipsā eē possibilē vl ipossibilē

Conclusio scda. Dabilis ē a-
liquis modus suf
ficiens ad saluandas necessitates
et ꝓtingentias propōnū tam habē
tiū reflexionē supra se ꝙ nō haben
tiū. ꝓz de illo qui datus est in secū-
do notabili.

Conclusio tertia. Dabilis ē
modus sufficiēs
saluandi veritates z falsitates pro
pōnū habentiū reflexionē supra se
et potissime propōnū insolubiliuz
ꝓz de illo ꝙ datꝰ ē in tertio notabili

Dubitat primo Utrū ea ꝙ di
cta sunt in ꝑmo no
tabili de ꝓpōne habente reflexiōz
supra se z de propōne insolubili sint
vera. ¶ Et arguit primo ꝙ nō. da si
propō habens reflexionez supra se
eēt bene diffinita sequeret ꝙ omīs
propō haberet reflexionē supra se
ꝙñs est falsū ꝑ z añs. ꝓña tñ ptz. da
in qualibet propōne ponit illō ver
bum est qđ significat eē ens z ꝙ con
sequēs ipsā propōnem. ¶ Scđo sic
nulla est propō habēs reflexionem
supra se ergo ipsa nō est diffiniēda
Añs ꝓz. qz nulla propō mentalis hz
reflexionē supra se ergo nec vocal/
nec scripta cum ille subordinēt vo-
cali. ꝓz assumptū. da si eēt aliq̄ pro
positio mentalis habens reflexiōz
supra se idem eēt formalis cognitō
suiipsius z eadē rōne in qđlibet. et
sic itellectus eēt formalis cognitio
suiipsius qđ est ꝓtra p. scđo de aia.
¶ Tertio sic arg. nulla propō est in
solubilis ergo male dr in scđo nota
bili ꝙ aliq̄ propōnes habētes re
flexionē supra se sunt insolubiles.
Añs ꝓz. da nulla est propō que solu
ī nō possit ergo nulla est insolubi
lis. ¶ Quarto sic nulla est propo-
sitio mentalis insolubilis ergo nec
vocalis nec scripta: ꝓña tenet qz vo
ces z scripture subordinārt cōcepti
bus in significādo ergo si nulla mē
talis est insolubilis nec etiā vocal.
z per ꝓñs nulla erit insolubil. añs
ꝓz. da ois propō insolubilis signi-
ficat seipsā esse falsam ꝫ nulla mē
talis est huiusmodi ergo nulla mē-
talis est insolubilis. ꝓz minor as-
sūpta. da tūc idē eēt cognitio distin
cta suiipsius qđ est falsū igit. Fal-
sitas ꝓñtis ꝓz. da ois cognitio disti
cta alicui⁹ obiecti causarē ab obiec
to ergo si idē eēt cognitio distincta
suiipsius idem causarē a seipōq̄
est falsū. ¶ Quinto arguit sic. Si
aliqua propō eēt insolubilis maxi
me eēt ista hec propō est fla demō-
strando seipsā sed hoc est falsū igit
minor ꝓz. da qñcūq̄ dant due pro-
positiones ñles oīno z adequate idē
significātes si vna illarū nō sit inso
lubilis nec altera. Sed si formet se
cunda propō que significaret ꝑmā

eē falsā ita q eius subiectū vel sig/
nū subiecti demonstret primā. tūc
tales due propōnes erunt oino si/
bi sīles z idem adeqte significātes
et tū vltima nō erit insolubilis er/
go nec prima. ¶ In oppositum ar
guūt ꝙ auctores de insolubilib⁹ tra
ctantes. ¶ Pro solutione

Sciēdum est q propō nō dr
insolubilis q nul
lomō possit solui: sed dr insolubil
scōm hūc primū modū soluendi in
solubilia da significat formaliť se
eē falsam vel equalenter vt ista est
insolubilis hec est falsa demōstrā/
do seipsā: da significat formaliť se
eē falsā. Sīlr hec est insolubil. Nec
est vera demonstrādo per ly hec su/
am ꝓpositionā quia significat suam
ꝓpositionem eē veram ad quā se
quitur eam eē falsā Sed hec nō est
insolubilis hec nō est vera demon/
strando ꝙ hec ipsāmet nisi oīs pro/
positio cuius ꝓpositionis est insolu
bilis dicat insolubilis. Nam licz
ipsa significet se non eē verā da ta
men ad eam non eē veram nō sequ
ipsam eē falsam ex quo ipsa pōt nō
eē vera neq falsa ideo illa ꝓpriē
debet dici insolubilis hec nō ē va.

Ad rationes dubii. Ad pri
mā negat ꝓnām.
Et ad probationē dr q in qualibet
propōne categorica bene ponitur
hoc verbū est z sibi sile vel sincate
greumatice sumptū. Modo illud
est sincategreumatice sumptū
nihil significat scōm p. phi. periar
menias ideo nō qlibet propō signi
ficat seipsā z ꝙ ꝓnīs nō qlibet hz re
flexionē supra se. ¶ Ad secām ne
gatur ānām. Et ad probationē nega
tur assūptū. et ad eius probationē dr
q nō est incōueniēs idem eē forma
lem cognitionē sui ipsius ꝙ falsā. Nam
oēs ꝓceptus transcēdētes sunt for
males cognitiones sui ipsor licz for
talis sit incōueniēs idē eē forma
lem cognitionē incōplexā distincta
sui ipsius de quo tū postea videbitur
Et cū infert da tūc intellectus eēt
formalis cognitio sui ipsius hoc negat
da intellectus ē qdā substātia cui nō
queat vitalr imutare potentiā cog
nitiuā z ꝙ ꝓnīs nec eē formalē cogni
tionē alicui. ¶ Ad tertiā negatur
ānīs. Et ad probationē pz da sit di/
cēdū ex dubio ¶ Ad qrtā negatur
ānīs. Et ad probationē dr q nō ē in
cōueniēs idem eē formalē cogniti/
onē cōplexā distinctā sui ipsius. licz
fortassis sit incōueniēs idē eē noti
tiā incōplexā distinctā adeqtā sui/
ipsius. Et cū dr q talis notitia disti
cta causat ab obiecto. Dr q hoc est
falsū de notitia cōplexa. q ipa cau
sat a notitiis incōplexis ex quibus
componitur

Aduertendū est tū q de aly
co dicit q nul
la propō mentalis pōt eē insolubil
da nihil pōt eē notitia distincta su
ipsius. z cū infert nec vocalis negat
ꝓnām. et cū probat vocalis subor/
dinat mentali ꝓcedit. sz nō oportz
propterea q oīs propetas ꝓueniēs
mentali ꝓueniat vocali. Mentalis
eni naturalr significat vocal antē
nō. ¶ Ad qrtā negat minor. et ad
probationē dr q dabiles sunt due
propōnes oino sīles z penit⁹ idem
significātes qrū vna est insolubil.
alia vo nō. et q vna significat se eē
falsā alia vo nō licz significet ꝓmā
eē falsā. imo dico q nulle sunt pro/
pōnes singulares sīles z penit⁹ idē
significātes qrū vtraq sit insolubi
lis imo si vna sit insolubilis altera
non est insolubilis. Nā si vtraq de
beat eē insolubilis opz ipsā signifi
care se eē falsā formaliter vel equa
lenter z tunc penit⁹ non idē signifi
cabit. Nam ꝓma significabit se eē
falsā scōa aūt nō sed solā seipsā ꝑt.

Dubitat 2 scōo. Utrū ea q dic/
ta sunt in scōo nota

bili de possibilitate i possibilitate/ necessitate et contingentia, ppōnū sint vera. Et arguit q nō. ḍa si illa esset va: seqret q hec vlis oē ens est deus eēt possibilis sed hoc ē falsum igit. Falsitas ꝓntis pz. ḍa illa vlis est i possibilis cuj mlte singulares sunt i possibiles sz mlte singulares sunt i possibiles scz iste hoc ens est deus demōstrādo sortem. et hoc ens est dej demōstrando platonē ergo illa non est possibilis. Maior pz. ḍa, ppter hoc hec vlis est impossibilis oē ens est asinj, ppter impossibilitatē istj hoc ens est asinj: demonstrando deū. Scdo aī sic. si talia essent vera seqret q hec eēt possibilis oē qđ est est deus sed ꝓns est falsū igit. Minor pz ḍa bene sequit oē qđ est est deus ergo sortes ē deus sed ꝓns est falsū z i possible ḡ et añs. Assūptū pz ḍa nō est possibile ita esse ɑ̄liter cūq añs significat quin ita sit sicut ꝓns nūc significat. ḍa dato opposito oē qđ ē posset esse deus absq hoc q sortes possit esse deus sed hoc est falsū cū ponamus sortē eē igit prima ꝓna prius facta erat bona. Tertio sic aī. Si ꝓdicta eēnt vera seqret q hec esset possibilis hec est vera homo est asinj sed ꝓns est falsū ergo z illud ex quo sequit. Falsitas ꝓntis pz ḍa bene sequit hec est vera hō est asinj igit hō est asinus ꝓns est i possibile ergo et añs. Scda ꝓna pz. Tum primo ḍa p. capitulo de prior dicit q veritas ꝓpōnis z eē rei se cōsequūt. Et eadē ꝓna pz in libro periarmeias ca. de ptingenti futuro vbi dicit. si album est verū est album eē: Tū scdo ḍa dicit Boecius hanc eē rerū ꝓnam vt veritas eē rei z esse rei veritatez cōsequūt. Tum tertio ḍa in tli ꝓna añs nō pōt eē verū ḍn ꝓns sit verū cum añs significet solū ꝓns eē verū ergo talis ꝓna est bona. Quarto aī. quia sequeret si illa que dctā sunt eēnt vera q possibile eēt hoīez eē asinū sed ꝓns est falsū ḡ et añs. z pz ꝓna. ḍa bene sequit hec est vera homo est asinj z ipa significat hoīz eē asinū ergo homo est asinj sz maior est possibilis p ꝓdicta z minor necessaria vt in vna rōnū qstionis ductū est ergo ꝓns est i possibile. ḍa ex possibili z nccio nō sequitur nisi possibile. Quinto sic. Si ꝓdicta essent vera sequeret q hec eēt nccia oē ens est ꝓns est falsū ḡ z añs. Falsitas ꝓntis pz. Tum primo ḍa nō est nccē eē ɑ̄liter cūq significat ergo si est nccia. Tum scdo ḍa ad veritatē vlis reqrit veritas oīm singulariū ergo ad ejus necessitatē reqrit nccitas oīm singulariū. Tum ktio ḍa si eēt nccia hoc eēt maxie q; hz vnam singularē nccīam sed hoc nō suffic. alias ista eēt nccia oē ens est dej cū habeat istā singularem nccīaz hoc ens est dej demōstrādo deū. Tū ārto ḍa bene seqr oē ens est ḡ sortes ē sed ꝓns nō est nccīū ḡ nec añs. pz ꝓna. ḍa nō est possibile q talis cūq sit ɑ̄liter nūc significat p añs quin ita sit sicut significat per ꝓns ḡ tal ꝓna est vera

In oppositū aī ḍa nō videt qui sit alj modus saluādi possibilitates z i possibilitastes, ppōnū q; qui dictj est in scdo notabili

Sctēdū est q sz ad veritatē ꝓpōnis vlis reqrat veritas oīm singulariū dūmodo nulla singularis falsificet seipsā tamē nec illud sufficit nec nccitas oīum singulariū ad ejus nccitatē requirit Prima ps pz ḍa vlis per descēsum infert oēs singulares ḡ si ipa sit va oēs singulares ejus de subiectis supponētibj sunt ve. Scda ps patet q ista ē vlis falsa. oīs, ppō vlis est fla in casu in quo eēt cū duabj vlibus falsis: z tū oēs eius singulares sūt vere. Ex quo patz nō oēm assēsū eē

ꝓñam formalē vt ꝓz de isto hec ꝓ
põ vlis est falsa z hec ꝓpõ vlis ē fl'a
z sic de aliis ḡ ois ꝓpõ vlis ē fl'a. Et
sicut ē aliq̄s ascēsus vl' q̄ videt eē as
cēsus q̄ tñ nō ē bona ꝓña ita dabil'
ē aliq̄ ꝓña q̄ videt eē bon⁹ descēs⁹ z
tñ no ē bona ꝓña: vt posito casu q
nō eēnt nisi iste tres singulares sor
tes ē asin⁹ plato ē asin⁹ z hec singl'a
ris hec est fl'a seipsā demōstrādo tē
in isto casu nō seq̄t ois ꝓpō singl'a-
ris est fl'a ḡ hec ꝓpō singl'ar̄ ē flā. et
hec in illa. q̄ vna istarū ē flā. puta
illa q̄ significat seipsā eē falsam. et
sic ꝓz q̄ sicut ad vitatē vl'is nō sēp
sufficit vītas oīm eī⁹ singlariū ita
nec ad eī⁹ vitatē semp req̄rit vītas
oīm singlariū cū i casu posito hec
est va ois ꝓpō singularis ē fl'a z ta-
mē vna singl'ariū est fl'a. Tertia pa
ꝓz q̄ ista ē nccia ꝟz ar⁹. ois hō ē aial
z tñ nulla eī⁹ singl'ariū ē nccia Sil'r
hec ē nccia ꝑm vitatē oē ens ē: et tñ
solū hēret vnā singularē nccia ꝟz. Si
mil'r hec ē nccia ꝑm ponētes cōple-
xe significabl'ia oē enūciabile ve-
cōtingēs ē vū z tñ nulla eī⁹ singula
ris ē nccia

Ad rationes dubii. Ad ꝑmā negat mior z ad
ꝓbationē ꝓcedit q̄ multe sūt singu
lares i possibiles. Et negat ꝓña q̄ i-
ferť q̄ sit i possibil' q̄ tales ꝓpōnes
pñt eē singulares vl' nō eē illi⁹ vlis
sicut eēt si sol⁹ de⁹ eēt. Et cū ꝓbatur
hec ē i possibil' oē ens ē asin⁹ dā ml-
te singulares sūt i possibiles. Dī q̄
ista nō ē ꝑcisa cā ꝟz cā ꝑcisa ē q̄ vna
eī⁹ singular⁹ cui⁹ ꝟbcm̄ nō pōt ꝑ aliq̄
supponere ē i possibil' puta ista hoc
ens ē asin⁹ deū demōstrādo. modo
nulla singularis h⁹ oē ens ē de⁹: cui⁹
subcm̄ nō pōt ꝑ aliq̄ supponere est
i possibil'. Ideo nō ē silē de ista oīe
ens est de⁹ z oē ens ē asin⁹ ¶ Ad se
cūdā negat mior z ad ꝓbationē ꝟz ne
gat ꝑmā ꝓña. Et ad ꝓbationē illi⁹ dī
q̄ nō pōt ita eē o i no sicut añs nunc
significat ḋn ita sit sicut q̄ ꝓñs sig-
nificat. sed negat ꝓña q̄ infertur q̄
ꝓña sit bona. quia añs pōt taliter
significare q̄liter o i no pōt eē absq̄
hoc q̄ ita sit sicut per ꝓñs significa
tur vel significari pōt sine noua im
positione terminoꝝ. Nam añs pōt
solum significare de deo q̄ sit de⁹:
et tamē deus pōt esse de⁹ absq̄ hoc
q̄ sortes sit deus. Unde ꝓ declā-
ratione hui⁹ solutionis

Sciendum est q̄ duplex est significatio ꝓ
pōnis. quedā est que sibi q̄uenit ra
tione significatiōis suoꝝ termino
rum et illa significatione ꝓpō si-
gnificat quicquid eius termini sig
nificant et illam significationē ꝑ-
se mutare nō pñt sine noua i po-
sitione suoꝝ terminoꝝ. Et ex p̄
te illius significatōis nō attendit
ꝓpōnē eē verā vel falsā. Nam tunc
multe ꝓpōnes que ab oībus cēsen-
tur vere essent false Alia est signifi
catio ꝓpositionis q̄ sibi q̄uenit ra
tione acceptiōis suoꝝ terminoꝝ: z
illa significatiōe ꝓpō solū illud sig
nificat ꝓ quo accipit subiectū eē
vel nō esse illud ꝓ quo accipit ꝑ-
dicatū. Subiectū aūt et predicatū
si supponāt p̄cise accipiunt ꝓ illi-
is ꝓ quibus supponunt. Si vero
non supponant ꝓ omnib⁹ suis si-
gnificatis materialibus indifferē
ter accipiuntur.

¶ Ad tertiam rationem concessa
consequentia negetur minor. z ad
probationem negatur q̄ talis con
sequētia valeat. Et ad primā ꝓba-
tionē ei⁹ dī q̄ ar⁹ in capitulo de pri-
ori z de futuro contingenti nō vult
dicere hanc consequentiā eē bonā
simpliciter hec est vera homo ē aial
ergo homo est animal. Sed vult di
cere hanc consequētiam esse bonā;
hec est vera homo est animal et p̄
cise significat hominem eē animal
ergo homo ē animal ita in ꝓposito

hec ꝟsequtia non valet hec est vera homo est asinus ꝙ homo est asinus. ſz hec valz hec est vera homo est asinus ꝛ ꝑcise significat hominem eē asinuz. ergo homo est asinus mō sicut conclusio est impossibilis ita ꝛ totale antecedēs licet aliqua pars ꝓmtis sit possibilis. ¶ Ad secūdaz probationez dicitur ꝙ auctoritas boecii sīc est intelligenda sicut auctoritas aristotelis ita ꝙ ad veritatem ꝓpōnis sequitur ita eē sicut ipsa significat ponendo in antecedente ꝓpositionem denotantez ꝓpositionem sic significare: da eam non ponendo non valz ꝟsequētia. vt dicitur ꝙ semper ad hanc ꝓpositionem vt sīlez sibi hec ꝓpositio est vera sedz ista ita est sicut sīgnificat vt bñ sequitur hec est vera homo ē asinus ꝙ ita est sicut significat sed nō sequitur ex illo ꝓmte ꝙ homo sit asinus nisi addak ꝙ hec ꝓpositio significat hoiem eē asinum ¶ Ad ꝉciaz ꝓbationē dr ꝙ añs nē pōt eē vez sine ꝓmte: ſz tñ potest eē sicut añs significat vt significare ꝑt sine noua impōne absq; hoc ꝙ ita sit sicē per ꝟs significak. nam possibile ē istam ꝓpōnem homo est asinus sic imponi ad significandum vt sit vā absq; hoc ꝙ illa res que ē homo sit asinus. ꝓtz ergo ꝙ ad consequētiā eē bonam non satis est ꝙ añs non possit eē verum sine consequente. nec satꝫ est ꝙ non possit ita eē oīno sicut ꝑ añs significak qui ita sit sicē nūc ꝑ ꝟs significak qz vt bñ ꝓbat secūa rō ista ꝓma eēt bona. oē qđ est est deꝰ. ꝙ sortes est deꝰ. nec satꝫ est ꝙ nō possit oīno ita eē sicē ꝑ añs significak vt sigificari ꝑt dn ita sit sicut per ꝟs significatur cum tunc hec eēt bōa ꝓma. omne ens ē. ergo sortes est vt patet intuenti immo dico ꝛr to ꝙ non satis est non posse ita esse sicut ꝑ añs significatur nec ꝙ possit ita eē sicut per antecedens potest significari sine noua impositione absq; hoc ꝙ ita sit sicut per ꝟsequns significat. alias hec ꝓma eēt bona hec ꝓpō est falsa. ergo hec propositio est falsa vbicq; secūam ꝓpōnem demonstrando. ſz vt dicitur causa adequata bonitatꝫ ꝓme est scz ꝙ requirit ꝙ nō possit ita oīno eē sicē per añs significatur vt significari ꝑt sine noua impositione ꝛminoꝛ qui ita sit sicut per ꝟs significak vt significari ꝑt et ꝙ añs significet se eē falsā si ꝟs significz se eē ſlm. ¶ Ad quartam principalē negak ꝓma. Et ad ꝓbationē ꝟcedit ꝓma: ſz negak ꝙ minoꝛ sit necessaria. et ad probationem necessitatꝫ ipsius rō debit in solutione rōnis questiōis ¶ Ad qntam ꝟcedit ꝟs ꝛ ꝓma et negatur ꝙ ꝟs sit falsum. Et ad illam ꝓbationē ꝟceditur ꝙ nō est necesse oīno talit eē aliter significat qz tñ nō ꝑt aliter eē ꝙ ipsa significat vt sigificare potest iō ē necessaria ¶ Ad sēam probationē ꝟceditur añs negādo ꝓmam. qz ad necessitatez propositionis satꝫ est ꝙtinuare veritatem eius. ideo non oz ōnes singulares eius eē necessarias: sed satis est ꝙ semper ille qne sunt singulares sint verez ꝙ continue alie et alie sint vere ¶ Ad terciam probationez dicitur ꝙ neq; necessitas vnius singularium est causa sufficiens neq; causa necessaria ad necessitatē illius vniuersalis. Qz autē non sit causa sufficiens patet quia tunc ista eēt necessaria. omne ens est deus. Qz antez non sit causa necessaria patet: quia tunc ista non eēt necessaria. omnis homo est animal secundus aristotel. Dico ergo ꝙ causa sufficiens ad eius necessitatem est quia vna eius singularis est necessaria et omnes alie vere. modo licet vna singularium istius omne ens est deus sit necessaria tamen non omnes alie sūt vere. et ſ

solus deus eēt licet vna singularis eēt nccia z nulle nō falsē tñ nō oēs alie essent vere imo nulle essent.

¶ Ad quartā, pbatiōz negat ꝓña: z ad eius, pbationē dr ꝙ hoc nō sufficit ad bonitatem ꝓñe vt dictū est

Dubitat tertio. vtrū ea que dicta sunt in tertio notabili de veritate et falsitate, ꝓpōnū insolubiliū possint ꝓbabiliꝫ sustineri ¶ Et arguit ꝓmo ꝙ nō da ibi dictū est ꝙ ois, ꝓpō significans formaliter se nō esse verā est vera z ois, ꝓpō significās se esse falsā forma liter vel equivalēter est falsa sz hoc est i possibile igit, minor ꝓz. Tū primo: quia ois, ꝓpositio significās se nō esse verā equivalēter significat suā ꝓdictoriā eē verā. quia si vna ꝓtradcōria nō est vera altera ē vera Et si significet suā cōtradcōriā esse verā significat equivalēter se esse falsā vt ibi dictū est: sz ois, ꝓpō significās se eē falsā est falsa g ois ꝓpō significās ꝓcise z formaliꝫ se nō eē verā ē fla z ꝑ ꝓña male dr ꝙ ēva Tū scōo: da si hec sit va hec non est vera demōstrādo seipsā ita non eq liter significat nō eē. Et si ita ois est qualiter ipsa significat nō eē cū significet se nō eē verā sequit ꝙ nō est vera: et ꝑ ꝓña si ipsa ē va ipa nō est va z ita i possibile est eā nō eē verā Scōo ar sic. si ois, ꝓpō significās se nō eē verā eēt vera: seqret ꝙ ista, ꝓpō posset eē va nulla, ꝓpō ēva sed ꝓña est falsā g z illud ex quo sequit. minor ꝓz. Tū ꝓmo qz si possz eē va ponat ꝙ sit va. Tunc arguit sic. ista, ꝓpō est vera Nulla, ꝓpō est vera et ista est aliqua, ꝓpō g aliq, ꝓpō est va g nō nulla, ꝓpō est va z ꝑ ꝓña hec nō est va nulla, ꝓpō est vera Tū scōo da si ista sit vera nulla, ꝓpō est vera ita est ꝙ nulla, ꝓpō est vera. et si ita est ꝙ nulla, ꝓpō est vera: ita ē ꝙ ista nō est vera nulla, ꝓpō est va z ꝑ ꝓña si ista sit vera nulla, ꝓpositio est vera ita est ꝙ ipsa nō ē vera. Sed ad solū impossibile sequit sua contradictorium ergo impossibile est illam esse veram. Tum tertio qz nulla ꝓpositio insolubilis negatiua est vera nisi eius contradictoria significet illam negatiuam ꝓcise esse veram vt dictum est in tertio notabili. sed contradictoria istius scilicz hec aliqua ꝓpositio est vera non significat adequate illaz ꝓpositionem negatiuam esse veram. Quia ꝙ dm est videtur cōuenientius significare se esse verā igitur ista non est vera nulla ꝓpositio est vera. ¶ Tertio arguitur sic Si dicta ibidem essent vera sequeretur ꝙ hec mētalis esset falsa. hec est falsa demonstrando seipsam sz consequens est falsum ergo z antecedens. Falsitas consequentis patet Tum primo quia si eēt falsa tūc significaret oino taliter esse qualiter est et per ꝓña non esset falsa Tū secundo quia bene sequitur hec est falsa ergo hec est falsa demonstrando tam in antecedente ꝙ in consequente ipsum consequens sed cōsequens est falsum ergo z antecedēs Tum tertio quia si formaꝫ ꝓpositio mentalis oino similis illi z idē penitus significans illa erit vera: ergo etiaz ꝓdicta ꝓpositio erit vera alias essent dabiles due ꝓpositiones omnino similes idem petitus significantes quarum vna est vera et alia falsa ¶ Quarto arguitur sic. Si illa mentalis est falsa/ hec est falsa demonstrando seipsā: tunc vocalis sibi subordinata esset falsa et similiter scripta sed consequens est falsum ergo z antecedēs Consequentia patet quia cum voces et scripture subordinentur cōceptibus non est possibile mentalē esse falsam quin vocalis sibi subordinata et similiter scripta sit falsa Sed falsitas consequētis ꝓbatur.

Tum primo quia illa vocalis significat oratio taliter eē q̄liter est cū hoc nō significat se eē falsā sed suā mentalē solū igit ipsa non est falsa Tenet ꝓnia ꝙa ad ꝓpōem eē falsam ut ibi dictū est req̄rit alterū istorū duoꝝ lz nō sufficiat scz ꝙ significet aliter eē q̄ sit vel significet se eē falsā. Tum scōo qz illi vocali pōt correspōdere vna mētalis vā puta scōa mētalis cuiꝰ subiectū demōstrat ꝑ mā igit talis vocalis est vā. Tū tertio qz si ista sit falsa hoc erit ꝙa significat suā mētalē eē falsā z ex ꝓnti se eē falsā lz hoc est falsū. ꝙa q̄rō ne dr̄ significare se esse falsā ex ꝓnti eadē rōe scōa mentalis que significaret ꝑmā eē falsā que ē oīno sibi silis z idem adequate cum ea significās diceret significare ex ꝓnti se eē falsā. Hoc aūt ē incōueniēs: quia alias non posset aliquid vere enūciari de prima que falsa est ꝙ ipsa ē falsa ¶ Quinto sic. Si dicta ibidē essent vera sequeretur ꝙ hec vocalis esset falsa hec vocalis ē falsa demonstrando seipsam sed cōsequēs est falsum ergo et antecedens. Ptz consequētia. quia significat se esse falsam et falsitas cōsequētis patz quia subordinat vni mentali vē igitur nō est falsa. Qz autem mētalis eius sit vera patet. quia significat omnino taliter esse qualiter ē z nō significat se esse falsam igitur ē vera. ¶ Item scōo si aliqua mētalis eius esset falsa/ eadem ratione omnis mentalis significans precise z formaliter illā vocalē eē falsā esset falsa z per ꝓns intellectꝰ nō posset vere cōcipere illā vocalē que est falsa esse falsā. Confirmatur tertio qz si mentalis ei cōnōdens sit falsa eadem ratione mentalis significans illā mentalē esse falsam erit falsa. et iterum mētalis significās scōaz mentalem esse falsā erit falsa: et sic in infinitum: et sic intellectꝰ potit habere infinitas mētales falsas: z tamē nullā earū poterit vere cōcipere esse falsam. Cōfirmat quarto quia ad vocalē esse falsam nō sequitur mentalē esse falsam. cum vocali falsē interdū cōnōdeat mentalis vera. igitur dato ꝙ illa mētalis illam vocalem esse falsam significat tamen nō significat se esse falsā ex ꝓnti z per consequēs nō erit falsa.

In oppositū arguit ꝙa videtur possibile ꝙ aliq̄ ꝓpō ꝑcise significet se esse falsā. sed nullus est modus salvandi illius falsitatē nisi ille qui dictꝰ est igit illa que dicta fuerūt in tertio notabili sunt vera

Aduertendū ē ꝙ in hac materia est difficultas an ꝓpō significās suū mētalem esse falsam significat ex ꝓnti se esse falsā. Potest enim teneri ꝙ nō Et sicut nō est incōueniens ꝓpōez eē veram cui similis omnino in significando est falsa. ita non est incōueniens ꝓpōnē vocalē/ vel scriptā esse verā mentali existente falsa. sicut nō est incōueniens mentalē significare se eē falsam. tamē nec vocalis nec scripta significat se eē falsam. Silr nō est incōueniens mētalem esse verā vbi tñ vocalis vel scripta sibi subordinata eēt falsa. Videtur tamē ꝙ ꝓbabilius sit dicere ꝓpōnē que significat suā mentalē eē falsā significare ex ꝓnti se eē falsam. Et scōm istū modum rñdetur

Ad rationes tertii dubii. Ad primā dr̄ negando mioꝛē. Et ad ꝓbationē negat assūptū. Et ad ꝓbationē negatur ꝙ si vna ꝓpositionū nō est vā ꝙ altera sit vā. quia possibile est vtrāq; non eē z per ꝓns nō eē verā Ad scōaz ꝓbationē dr̄ negando ꝙ ista sit vera hec nō est vā ꝙ taliter sit qualiē significat nō eē. sz ex quo est negatiua ad cuiꝰ vitatē sufficit ꝙ sua ꝓpositō

ria significet se esse fl̃am vl̃ ꝙ significet taliṫ nō eē q̃liter nō est ¶ Ad scōam rōnem dr̃ cōcedendo ꝙ ista esset vera nulla ꝓpō ē vera si ipa sola esset qz taliter esse qualiṫ sua cō-tradictoria significaret si eēt: esset ꝯtradictoriam ipsi⁹ ꝯdictorie eē veram puta istam. nulla ꝓpō est vera fl̃am eēt aliq̃ ꝓpōnē eē veram z ex quo sola ponit. nl̃a ꝓpō ē vera essz ipam eē veram. ¶ Ad ꝑmā, pbatōnem minor⁹ admittit ꝙ ipsa sit vera z ꝓcedit ꝙ aliq̃ ꝓpō sit vera et ꝙ nō nl̃a ꝓpō est vera z negatur ꝓña q̃ inferṫ g̃ hec nō est vera nulla ꝓpō est vera qz q̃nis iste repugnēt non nulla ꝓpō est vāz nulla ꝓpō est vera. tñ iste nō repugnant nō nulla ꝓpositio est vāz hec est vā nulla ꝓpō est vera. sicut iste nō repugnāt hec est vera homo est asinus z null⁹ hō est asinus z tñ ista nō nulla ꝓpō est vera sit ꝯdictoria ꝓpōis de q̃ loq̃mur negaṫ. ¶ Ad scōam probatōnē negaṫ ꝓña qz illa nō est vera nulla ꝓpō est vera eo ꝙ significet taliter nō esse q̃liṫ nō est: sz qz taliter esse sicut significaret sua ꝯtradictōria est ipam esse verā. ¶ Ad ṫciaz probationem dr̃ ꝙ lz ꝯtradictorie illi⁹ q̃ est nō significet hāc eē verā nulla ꝓpō est vera tñ tl̃iṫ eē illi⁹ ꝯtradictorie q̃ nō est ē ipaz esse verā ¶ Ad ṫciā rōnē dr̃ ꝓcedendo ꝙ ista mētalis est falsa. Et ad illā in probationē ꝓñt̃ dr̃ negando ꝓñaz qz ex q̃ ipsa est negatiua nō req̃riṫ ꝙ taliter nō sit q̃liṫ significat nō eē sz req̃riṫ alt̃ū istoꝝ q̃ dcā sūt. ¶ Ad scōam probationē dr̃ ꝙ taľ ꝓña nō vz qz lz añs z ꝓñs p̄cise idē significent tñ ex propōe significāte se esse falsam nūq̃ seq̃ṫ propō significās se eē falsā ¶ Ad ṫciā probationē ꝯcedit añs z negaṫ ꝓña qz nō est icōnentens duas propēnes sl̃es oino z idē significātes sic se hꝫ ꝙ vna sit vera z altera falsa dūmōvna significet se eē falsā alt̃a vo nō significez se eē fl̃am. ¶ Ad q̃rtā ꝓcedit ꝙ vocal̃ illi subordiata ē fl̃a. z ad illā ꝑbationē ꝓñt̃ ꝓcedit ꝑma ps añcedēt̃ z distinguit̃ scōa vl̃ ꝙ nō significet formaľr se eē fl̃am z sic ꝓcedit vl̃ ꝙ nō significet equalenter z sic negaṫ. Ex q̃ ei significat suā mētalez esse fl̃am ex ꝓñti sigificat se eē falsā ¶ Ad q̃rtā rōnē dr̃ negādo añs eo ꝙ vocal̃ cui corrñdet ista mentalis q̃ nō sigificat se eē fl̃az accipeṫ equoce z alio⁹ q̃ si sibi corrñderet mētalis significās se eē falsā. Et si ille vne sibi corrñderēt eēt sil̃ va z fl̃a Ad aliā, pbatiōz dr̃ ꝙ ñ ē sil̃e de ꝓpōne simili alicuiz ei subordinata vl̃ correspondentez iō lz ꝓpō significans sibi sil̃em esse falsā nō significet se eē falsā ex ꝓñti. tñ illa ꝓpō q̃ significat sibi subordinatā vl̃ correspondentem eē falsam ex consequenti significat se eē falsam ¶ Ad q̃ntā rōem ꝓcedit ꝙ illa est falsa. Et ad ꝑmā, pbationem ꝓñtis dr̃ ꝙ nō subordinaṫ nisi vni mētali si capiaṫ vnioce z ex quo illa mentalis significat illā subordinatam sibi esse falsaz. iō ex ꝓñti significat se eē falsam et per ꝓñs est falsa.

¶ Ad secundā, pbationē negatur ꝓña. nam illa solum significat se eē falsam que illi vocali correspondet Alie autem que illud z idem significant z tamen non correspondent non significāt se esse falsas nec formaliter nec equalenter. ¶ Ad terciam ꝑbationem negaṫ ꝓña qz mētalis significans illam mentalem eē falsam nec correspondet nec subordinaṫ ꝑme vocali iō per hoc ꝙ significat illam mentalem eē falsam nō significat se eē falsam formaliṫ nec equivalenter z per ꝓñs non est falsa. ¶ Ad quartā dr̃ ꝙ ad ꝓpōnem vocalē esse fl̃am sequitur mētalem aliquam eē falsam et si non habeat nisi vnam sequitur illam

esse falsam

Ad rationes principales q̄ stionis ¶ Ad primam concedit q̄ illa est possibilis nulla ꝑ̄ō est negatiua. Et ad ꝓbationē distinguit maior q̄ dupl̄r intelligi potest q̄ talis ꝑ̄ō ponat ineē. Uno⁹ q̄ ponat eē vera ꝛ sic negatur maior ꝛ ꝓcedit minor. Alio⁹ q̄ ponat ita eē sicut illa significat ꝛ sic cōcedit maior ꝛ negat minor. Uñ ꝓbatio bñ ꝓbat q̄ talis nō potest poni inesse vera: ſꝫ nō ꝓbat q̄n possit ita esse q̄ nulla ꝑ̄ō sit negatiua. Et sic̄r dicendum de ista ōnio ꝑ̄ō est ꝑticularis ¶ Ad ꝓfirmationem dr̄ q̄ ꝛ hec nō fit possibilis ita est sicut ipa figificat tñ sicut significat ita possibile ē esse. ꝛ ista ē possibil ita est sic ipa significat ¶ Ad ſcām negat añs. Et ad ꝓbationē dicit q̄ hec est possibil hec est vera homo est asinus. Et ad ꝓbationez negat ꝓña q̄ ad eā prius respōsum est. Ad ꝓfirmationem cōcedit ꝓña ꝛ negat q̄ minor sit vera. Negatur iterum q̄ ista homo est asinus non possit significare aliud q̄ hominem esse asinum. et negat iterum q̄ si significaret hominem eē risibilem q̄ nō significaret aliud q̄ hominem esse asinum. et licꝫ tunc verum essꝫ ipsam significare hominez esse asinum: tamen nūc est falsum dicere q̄ ipsa significaret tunc hoiem esse asinuꝫ. sicut si quis crastina die vocaret b. tunc verum esset crastina die ipm esse b. ꝛ tñ nunc nō est verū q̄ iste erit b. ¶ Ad ̄ciam negatur q̄ illa sit necessaria nō oīs ꝑ̄ō est necessaria. Et ad ꝓbationem negat q̄ sua ꝓtradictoria sit impossibilis q̄ ꝛ ipsa sit semp falsa. q̄a tñ possibile est ita eē sicut ipsa significat. iō est possibilis. ¶ Ad ꝓfirmationem dicitur negādo q̄ hec sit necessaria nō sortes dicit falsum nec sua cōtradictoria est impossibilis q̄ licet nō possit esse vera in illo casu tñ potest ita esse sicut significat ¶ Ad q̄rtam dicitur ꝓcedendo q̄ illa est vera nō omnis ꝑ̄ō vl̄is est falsa in illo casu posito. Et ad ꝓbationē dicitur q̄ ille ascensus nō vz quia in antecedēte nulla ꝓpō significat se esse falsaꝫ ꝑ̄ñs autem significat se eē falsam. Ad ꝓfirmationē ꝓceditur ista aliā ꝓpō vl̄is nō est falsa ꝛ cum infertur. ergo vl̄ illa nō est falsa vel illa negat ꝑ̄ña cum enī ꝑticularis negatiua iō reddit vera quia significet talit̄ nō esse qualit̄ non est: ſꝫ q̄ sua ꝓtradictoria significat se esse falsaꝫ tunc possibile est aliquam ꝑticularem eē veram cuius nulla singularis est vera q̄ nullius singularis ꝓtradictoria significat se esse falsam. ¶ Ad q̄ntā negatur añs. ad probationem negat minor. ꝛ ad probationem negatur maior assumpta q̄ quando propositio significat taliter eē qualit̄ est si significet se esse falsam adhuc est falsa. Ad ꝓfirmationem negat cōsequentia quia in antecedēte nulla ꝓpō significat se eē falsā in cōsequente vero nō sic est

q Heritur secūdo. Utrum sit alius modus saluandi possibilitates ipossibilitates/necessitatis/ꝓtingētias veritates/ꝛ falsitates ꝓpositionū habentium reflexionem supra se? ¶ Et arguitur primo q̄ non quia si esset alius modus saluandi ista: ille esset dicendo q̄ pars ꝓpōnis non potest supponere pro tota propōne cuius est pars: ſꝫ ille modus sustineri nō potest igit̄. Minor ꝓꝫ quia secundum illum modum non posset sustineri istā eē veram vl̄ falsam sortes dicit falsuꝫ posito q̄ sortes illā solū diceret. ergo ille mod⁹ non est sufficiens. Assumptum ꝓꝫ quia vel talis propositio in illo casu eēt vera vel falsa. si falsa cum sor

tes solum dicat illam sequit q̄ sortes dicit falsum z per ꝓñs ita est ſic illa significat sortes dicit falsum z ita non est falsa Si vero dicatur q̄ ipsa est vera tunc ita est sicut significat et cum significet sortem dicē falsum seq̄t q̄ sortes dicit falsum z tamē nō dicit aliud q̄ istam sortes dicit falsum. g̃ ipsa est falsa z per ꝓ sequens si est vera est falsa. Et confirmat quia vel sortes dicit falsuz in illo casu vel non. si dicit falsum sequitur q̄ ista est vera sortes dicit falsum. et si sit vera sequit q̄ est falsa vt dictum est. si nō dicit falsum sequit q̄ dicit verum et per ꝓñs verum est ipsum dicere falsum z si sic sequit q̄ nō dicit falsum z per ꝓñs si ñ dicē falsū dicē falsū. ¶ Scdō sic. si plato diceret hāc sortes dicit falsum ipse diceret verum q; asserer3 ita esse sicut est g̃ sortes illud dicēs dicit verum q; alias duarum ꝓpō/num sinonimaruz vna esset vera z alia falsa qđ est impossibile z si plato in illo casu diceret verum sequitur q̄ secundum modum p̄dictum non posset manifestari falsitas huius vel similis sortes dicit falsum. Confirmatur quia si sortes post q̄ dicit istam sortes dicit falsum diceret istam sortes dixit falsum ipe diceret verum et per cōsequēs hec ꝓpositio de preterito esset vera sc3 sortes dixit falsum sz non p̄t eē vera nisi habuerit vnam de presenti veram. ergo hec fuit vera sortes dicit falsum et nō nisi quando sortes proferebat ipsam. ergo tunc nō poterat eius falsitas saluari. ¶ Tercio sic. secundum illum modu3 nō potest saluari veritas huius sortes non dicit falsum que est ꝓ tradictoria huius sortes dicit falsum. ergo nec falsitas huius sortes dicit fl'm ꝓña est clara. Añs p3 q; illa in illo casu significat sortes nō dicere falsum et tamen non ita est q̄ non dicit falsum quia dicit istā sortes dic falsuz que est falsa. ergo illa nō est vera sortes non dicit falsum. Confirmatur quia plato asserens ides sc3 sortes non dicit falsum mentit ergo sortes hec a se ipso asserens a fortiori mentit et per ꝓñs hec non esset vera sortes non dicit falsum. ¶ Quarto non potest sustineri q̄ pars ꝓpōnis non supponat p̄ ꝓpō ne. ergo ille modus saluandi falsitatem et veritates ꝓpositionū iscibilium sustineri non potest. añs p3 q; tūc ista ꝓpositio omne ens est non significaret omne ens esse hoc autem est contra omnem communem opinionem igit. P3 assmptuz quia si significaret omne ens eē cū ipsa sit ens significatur q̄ significaret se esse et per ꝓñs pars propositionis pro propositione suppone ret. Confirmatur qa si hoc sustineri posset tūc hec posset esse vera nulla propositio est hoc autem est fl'm igitur. ꝓña p3 q; si illa significaret nullam aliam propositionem a se esse: sed possibile est alia nō exīte ita esse ergo illa posset esse vera nulla propositio est: sed falsitas consequentis p3 quia vel ipsa esset vera qñ esset vel quando non esset. nō f3 q; qđ non est non est verum nec qñ esset quia tunc aliq̄ propositio esset et per ꝓñs non esset verum nullaz propositionem esse. ¶ Quinto affic si posset sustineri q̄ pars propositionis non supponit pro ꝓpō tē nulla eēnt transcendentia quo ad suppōnez sed ꝓñs est contra oēs logicos. ergo et añs. P3 ꝓña q; transcendens quo ad suppōnem supponit pro quolibet et cum non possit supponere nisi in propositione seq̄tur q̄ suppoit pro propositione cuius est pars z per ꝓñs pars propositionis supponit pro propositōne Cōfirmatur quia in ista omne ens est ly ens supponit p̄ quolibet alio

ad hac ppõe oẽ ens est ḡz in ista ali
qõ ens ẽ ly ens supponit p q̃lz alia
ppõe ab ista oẽ ens est z p ꝯñs sup
ponit p ista aliqõ ens nõ est z sic ꝑs
ppõnis supponit p tota ppõne.

In oppositum ar̃ qz sustineri ꝑt p-
tẽ ppõnis nõ posse supponere p to
ta ppõne sz hoc sustinendo possunt
illo⁹ saluari veritas z falsitas ppõ-
nũ insolubiliũ q̃ ille q dict⁹ ẽ. Añs
pz qz si q̃rat ab aliq̃ nihil dicẽte qd
ipe dicit ille ñdebit nihil dicor fa
tebũr oẽs illũ dixisse vex. hic ãt nõ
dixisset vex si ꝑs ppõnis p tota pro
põne supponeret igit ꝑs ppõnis p
tota ppõne non ꝑt supponere. In
ista q̃stiõe sicut in ꝓcedẽti eñt tres
articuli. In ꝑmo ponẽt notabilia.
In 2⁹ ꝯnes. In 3cio dubia. Quan
tũ ad ꝑmum.

Sciendum est ꝑmo q̃ ꝑter
modũ saluãbi
vitates z falsitates/possibilitates
z ipossibilitates/necessitates/z cõ
tingẽtias ppõnũ hñtiũ reflexiõem
sup̃ se in ꝓcedẽti q̃stiõe recitatũ: ẽ
vn⁹ ali⁹ mod⁹ ꝑz quẽ ppõnes dicũt
vere vl falsе/nccrie vl ꝓtingentes
possibiles vl ipossibiles a suis enũ
ciabilib⁹ cõplexis ita q̃ iste deno-
minatiões vex/fl̃m/ꝓtigẽs/neces-
sariũ/possibile/ipossibile/p p⁹ que
nũt adeq̃d significatis ppõnuz q̃
ip̃s enũciationib⁹. p p⁹ eni vex ẽ di
cere hoiem eẽ aial q̃ hec sit vera hõ
est aial. nã hoiez eẽ aial ẽ cã quare
hec sit vera hõ ẽ aial. sil̃r p p⁹ fl̃z est
homiez esse asinum q̃ hec sit falsa
hõ est asin⁹. p p⁹ ẽt ẽ necessariũ deũ
eẽ q̃ hec sit necessaria de⁹ ẽ qz seclu
sa q̃lz tali ppõne adhuc vex est deũ
eẽ. seclusa ãt nccitate illi⁹ cõplexe
significabil̃ qõ est deũ eẽ nulla tal̃
ẽ nccaria deus est qz ppõ nõ ꝑt esse
sine tl̃i enũciabili de⁹ ẽ. sic igit ꝑz
q̃ illa ppõ dr̃ va cui⁹ enũciabile cõ
plexũ dr̃ vex. illa fl̃a cui⁹ enũciabi
le cõplexũ ẽ falsũ. illa necessaria c⁹
enũciabile cõplexũ ẽ nccriũ. illa cõ
tingẽs c⁹ enũciabile cõplexũ ẽ ꝓti-
gẽs. illa possibil̃ vl ipossibil̃ c⁹ enun
ciabile cõplexũ ẽ possibile vl ipossi
bile illa scita c⁹ enũciabile cõplexũ
est scitũ. illa euidẽs cui⁹ enũciable
cõplexũ ẽ euidẽs. illa credita vl opi-
nata c⁹ enũciabile ẽ creditũ vel
opinatũ. illa p se nota c⁹ enũciable
est p se notũ. illa exꝑta vl intellẽta
c⁹ enũciabile cõplexũ est exꝑtũ vl i
tellectũ. vñ aliqõ enũciabile verus
ꝑt dici vex trib⁹ modis. Primo ali-
qõ enũciabile ꝑt dici vex c⁹ ppõ ẽ
vera vl eẽt va si formareť vt hoiez
eẽ aial z ist vex qz est enũciabile per
orõnẽ verã scz hõ ẽ aial z iste mod⁹
ñ ẽ mltũ quẽrẽs. Tũ ꝑmo qz ppõ dr̃
va a vitate sui enũciabil̃ ẽ enũcia-
bile nõ dz dici vex a vitate sue ꝓ-
põis. Tũ 2⁰ qz tũc nl̃la creatura eẽ
vl nullã enũciatiõez eẽ nõ eẽt vex
possibile cũ ei⁹ enũciatio nõ possit
eẽ va puta hec nulla ꝓpõ ẽ vl illa
nulla creatura ẽ. Tũ 3⁰ nã tũc esset
vex hãc ꝓpõnẽ formari posito q̃
nõ formeť demõstrãdo vbiq; hanc
ꝓpõnẽ hec ꝓpõ formať qõ ẽ fl̃z
ꝑz tñ ꝯña qz si enũciatõ tal̃ cõplexe
significabil̃ hãc ꝓpõnẽ forari for
meť eẽt va cũ solũ significet seip̃z
forari. Scõ⁹ aliqõ enũciabile põt
dici vex qz ipm ẽ indicatũ a ꝑma vi
tate q̃ oiz vox ẽ indiciũ. vbi gr̃a nl̃
la creatura eẽ est verũ qñ sol⁹ deus
est qz tũc ꝑma vitas q̃ de⁹ ẽ indicat
nullã creaturã eẽ. sil̃r añq̃ mũdus
esset vex erat mũdũ fore. qz ꝑma ve
ritas indicabat mũdũ fore z si mũ-
d⁹ inꝑiret verũ eẽt mũd⁹ inꝑiisse qz
ꝑma veritas indicaret mũdũ inte
riisse et iz iste modus sit ꝯueniens
qz per ip̃z pñt oim verox enũciabi
liũ veritates saluari. tñ ꝑm eum si
ꝑma vitas nõ eẽt nõ eẽt vũ ꝑmã vitatẽ
nõ eẽ qz ꝑma veritas nõ indicaret
ꝑmã vitatẽ nõ eẽ. tñ ꝑt ꝓcedi q̃ si ꝑ

maveritas nō eēt vez esset pmā vi
tatē nō eēz tñ nō eēt vez pmāvita
tē nō eē qz añs est impossibile. Ter
cio° aliqđ enūciabile p̄t dici verum
qz ipm est talit̄ eē si sit affirmatiua
qlit̄ ēvl̄ est talit̄ nō eē si sit negati-
ua qlit̄ nō est vt hoiez eē aial ēvez
qz hoiem eē aial est hoiem eē aialz
ita est q̄ hō est aial. silr nullū hoiez
eē asinū est vez qz nullū hominem
eē asinū est talit̄ non eē puta nl̄z
hoiem eē asinū qlr nō est qz nullus
hō est asin⁹ z si pmaveritas nō essz
vez eēt pmāvēritatē non eē: qz pri
māvitatē nō eē eēt talit̄ nō eē qlit̄
nō eēt. silr si nullūvez eētvez essz
nullūvez eē. et si nihil eēt verū: vū
eēt nullūvez eē. et sic pz q̄ isti tres
modi se hñt sicut magis pē l̄ min⁹
pē. qz fm pmū modū non oia q̄ pñt
eē vera pñt saluari eē va: sz pēs fm
mōm bñ. attñ pēs scōm mōm non
pñt saluari oia eē vera q̄ pñt yma-
ginari eē vera: sz fm tciū mod̄ pñt
z oia q̄vera sūt z oia que pñt yma-
ginari eē vera saluari esse vel yma
g nari eē vera.

Sciendum. ē 1° q̄ ād̄upl̄r aliqđ enuncia
bile p̄t dici falsum: Primomō p̄t
dici falsum quia eius enunciatio
est falsa vel essz falsa si formaretur
vt hominem esse asinum est falsuz
quia est enunciabile per hanc ora-
tionem falsam homo est asinus. sz
iste modus non est conueniens. Tū
primo quia enunciatio dicitur fal
sa a falsitate sui enunciabilis. er-
go enunciabile non dicitur falsuz
a falsitate sue enūciationis. Tum
secundo quia non posset eē falsum
aliquam creaturam esse vl̄ aliquā
enunciationem esse quia taliuz e-
nunciationes non possunt esse fal
se. Tum tercio quia falsum eēt hāc
propositionem non formari demō
strando seipsam posito q̄ nō foret
nam si enunciatio illius enuncia-
bilis formaretur ipsa esset falsa
¶ Secundomodo aliquod enun-
ciabile potest dici falsum quia est
iudicatuz a prima falsitate vt si fu
isset ab eterno pessimus demon qui
non potuisset verum iudicare sicut
fuit ab eterno prima veritas que ē
de⁹ que nec fallere nec falli potest
tunc mundum non foze fuisset ab
eterno falsum quia fuisset iudica-
tum a prima falsitate: sed quia ab
eterno nulla fuit falsitas. ideo se-
cundum istum modum mundū nō
foze non fuisset ab eterno est falsū
nam licet enunciabilia propositio
num contradictoriarum contradi
cant sicut ipse propositiones vt di
cit philosophus capitulo de oppo-
sitis. attamen non oportet si vale-
at hec consequētia in contradicto
riis propositionibus hec aliquan-
do fuit vera ergo sua contradicto-
ria tunc fuit falsa quia similit̄ va-
let consequētia in contradictoriis
enunciabilibus nisi fieret hoc mō
consequentia mundum foze ab eē-
no fuit verum et tunc fuit aliqua
falsitas ab eterno igitur mundus
non foze ab eterno fuit falsum. ne
q̄ est mirum si in tali consequētia
oporteat aficiēti advere proposi
tionem predictam quia etiā in pro
positionibus contradictoriis non
valet simpliciter hec consequētia
hec propositio est vera ergo sua cō-
tradictoria est falsa nisi advatur q̄
sua cōtradictoria sit ¶ Terciomo
do aliquod enunciabile potest di-
c falsum quia ipsum non est a pri
ma veritate iudicatum que omne
verum iudicat et hoc supposito q̄
sit enunciabile complexum propo
sitionale. hō eni nō d̄r q̄d falsum
quia licet non iudicet a pma veri-
tate tñ ipe nō ē aliqđ enunciabile

propõnale. z ꝑm istum modum aliq̃ enũciabile eẽt fl̃m q̃ tñ nõ essz aliq̃ falsitate fl̃m sicut ꝑm multos aliq̃o ẽ cecũ nõ q; sit cecitate cecuz sz q; non est visu videns vbi gr̃a ab eterno mũdum nõ fore fuit fl̃m nõ q; indicabat ab eterno ab aliq̃ falsitate cum tũc nulla erat: sz q; nõ indicabat a ꝑma veritate que se hz ad vera indicanda vt nõ possibile sit aliq̃ esse vera quin ea indicet: et sic pz q ꝑm istũ modũ aliq̃o ꝑt incipere aliqua falsitate fl̃m q̃ tñ ab eterno fuit fl̃m. z q si aliñ est falsum oz ipsum ab eterno fuisse falsum. Patz istud de isto enũciabile mũdus nõ fore q̃ potuit eẽ falsum aliqua falsitate q; potuit fieri prima creatura indicans mundum nõ fore a cuius iudicio tanq̃ a falsitate aliq̃ incepisset eẽ falsũ aliq̃ falsitate et tñ ipm ab eterno fuisset fl̃m q; nõ est a ꝑma veritate indicatũ et ꝑm istũ modũ si ꝑma vitas nõ eẽt: falsũ eẽt ꝑmã vitatem nõ eẽ q; nõ iudicatuz eẽt a ꝑma vitate fl̃m eẽt ẽt ꝑmã vitatẽ eẽ q; nõ eẽt iudicatũ a ꝑma veritatez ꝓ ꝓñs si ꝑma vitas nõ esset ꝑm istũ t̃ciũ modũ per ꝯdictoriam intrinsecam sequẽt duo ꝯdictoria esse simul falsa scz ꝑmã veritatem esse z ipsã nõ eẽ. ¶ Quarto° aliq̃o enũciabile ꝑt dici falsũ q̃a ipm est taliter eẽ si sit affirmatiꝫ q̃r nõ ẽ vl̃ est tal̃r nõ eẽ si sit negatiꝫ qualit̃ est vbi gr̃a hoiem esse asinuz est falsum q; ipsum est hoiem eẽ asinũ z nõ est ita q̃ hõ est asinus. sil̃r deũ nõ eẽ est fl̃m q; ipm est deuz nõ eẽ z tñ ita est q̃ deus est. sz enunciabile dicit̃ possibile tripl̃r. Primo° q̃a eius enũciatio si formet̃ est possibilis: licet hoc nõ sit a ꝓri sz magis a posteriori cũ ꝓpõ dicat̃ possibilis a possibilitate enũciabil̃ a ꝓri z nõ enũciabile a possibilitate sue enũciationis. Scõdomõ ꝑt dici possibile q; ꝑt iudicari a ꝑma veritate: sic pz q̃ ꝑmã veritatẽ nihil indicare nõ est possibile: z ꝓ ꝓñs ꝑmã vitatẽ indicare se nihil indicare est i possibile et sic in infinitũ. Terciomodo aliq̃ enunciabile ꝑt dici possibile q; ipm ẽ talit̃ esse q̃lit̃ possibile ẽ eẽ Exẽplũ vt nullã creaturã eẽ ẽ possibile q; ẽ possibile q̃ nulla creatura sit. sil̃r oẽ ens eẽ deũ est possibile q; hz nõ oẽ ens possit eẽ deus tñ possibile est ita eẽ q̃ oẽ ens sit deus. Sz aliq̃ enũciabile ꝑt dici ipossibile q̃dupl̃r. Primomõ q; est enũciabile per ꝓpõnẽ i possibilẽ Scõdomõ q; indicatũ est a ꝑma i possibilitate z isti modi nõ sũt cõnẽientes vt satis patẽ ꝑt ex dict̃. Terciomõ aliquod enũciabile ẽ i possibile q; ipm non ꝑt indicari a ꝑma veritate. et sic ꝑmã vitatẽ nihil indicare est impossibile. Quartomõ aliq̃o enũciabile ꝑt dici i possibile q; est talit̃ eẽ q̃lit̃ nõ ꝑt eẽ z sic hoiem eẽ asinum ẽ impossibile q; nõ ꝑt hõ eẽ asinus. Sz enũciabile dr̃ necessarium tripl̃r. Primomõ q; est enũciabile p ꝓpõz ncẽriam et iste modꝰ nõ est ꝙuẽies Scõdomõ q; necessario indicat a ꝑma veritate z sic ꝑmã veritatẽ esse est necessariũ. Terciomõ q; ipm est talit̃ eẽ q̃lit̃ nõ ꝑt id eẽ vl̃ nõ ꝑt aliter eẽ q̃ ipm sit vl̃ possit eẽ z sic õne ens eẽ est necessariũ. Proportionabilit̃ ꝑt aliq̃o enunciabile dici contigens tripl̃r vl̃ q; enunciabile est p ꝓpõnẽ ꝓtingentẽ q; vl̃ ꝑt indicari a ꝑma veritate z non ꝑt indicari vl̃ q; ipm est taliter eẽ qualit̃ ꝑt eẽ et nõ esse. Sz enũciabile dr̃ euidẽs q; ex sola notitia intuitiua ẽt incõplexoꝝ tal̃ enunciabil̃ cõplexa vel incõplexa mediate vel immediate natũ est fieri sufficient̃ notũ verbi gr̃a hũc calorẽ calefacẽ tãgẽti ipm est euidẽs q; ei fit notũ ex sola notitia intuitiua calor] Sil̃r hũc calorẽ eẽ calefactiuũ est euidens q; fit notũ ex sola notitia ituitiua calor]

mediante notitia hꝰ iste calor cale facit. Sil'r omnē ignē eē calefactiz est euidēs qz fit notum sufficiēt ex noticia intuitiua cōplexa calorꝭ. sz enūciabile dr scitū qđ est euidēt p demōstrationē cognitū: Enūciabile ät dr p se notū qđ natū est fieri notū cuilibz vtenti rōne sine aliq̄ noticia alicuꝰ extrinseci: illud aūt dr exprimētalit notū qđ ex noticia sensitiua singulariū sensatoꝝ vel p exemplū vel p locūa fili fit certitudinalit notū quēadmodū si ex noticiis sensitiuis trium aut ämtuoz calorū sciam de caloze nō sensato qꝺ ē calefactiuꝰ tūc illū calorē eē calefactiuū est exprimētalit notū z sic pz q̄ p pō dz dici euidēs/q̄ p se nota/z q̄ scita/z q̄ exprimētalit nota

Scicndum est 3° qꝺ pncipal difficultas ē circa veritatē z falsitatē ꝓpōnū īsolubiliū p q̄ difficultate soluendā supponit fm istū modū tal regula. Pe ꝓpōnis nō ꝑt supponē p ꝓpōne cꝰ est pars ptz ex 2i vsu hoim. nā si ab aliquo tacente q̄rat q̄d dicat rñdebit se nihil dicere z oēs iudicabūt eum dicere verum sed nō dicere verū si pars illius ꝓpōnis nihil dicō supponeret p illa ꝓpōne igit pars propōnis nō supponit p ꝓpōne cuius est pars. similit si q̄rat ab eo q̄ nō audit sonum qđ ipse audit ille rñdebit se nihil audire et tñ audit nos z silr seipsū cū g oēs iudicēt illū dicere vex seqt qꝺ pars illius propōnis nihil audio nō supponit pro illa ꝓpōe z per cōs pars propōnis nō ꝑt p tota ꝓpōe supponē. Ex ista regula seqt pmo qꝺ nulla ꝓpō vocalis significat seipam significatiōe propōnali. Silr nulla propō mētalis seipam tali significatiōe significat

¶ Secūdo seqt qꝺ nulla propō vocalis significat suā mētalē tali significatione q̄ dicta est. pz q̄ cū vocalis et mentalis sibi corrñdēs idem adequate signūt si mentalis significarz suā mētalē illa mētalis seipaz significaret qꝺ est cōsillō correlariū.

¶ Tercio sequitur qꝺ nulla mētalis ꝑt vocalē sibi subordiatā significare. ptz q̄ cū mētalis z vocalis sibi subordinata idē adequate significent si mentalis significaret vocalē illa vocalis seipam significarz qđ est īpossibile ¶ Quarto sequit qꝺ nulla propō ꝑt significare suam ꝓtradictoriam. pz q̄ si significaret suā ꝓtradictoriā cū propōnes ꝓtradictorie idem significēt iz nō eodē mō seqret qꝺ vna ꝓtradictoriaꝝ seipsā significaret qđ est ꝓtra dictuz correlariū. ¶ Quinto seqt qꝺ nulla propō ꝑt significare mētalē sue cōtradictorie. pz q̄ tūc mētalis illius ꝓtradittorie z illa ꝓtradictoria significaret illā mentalē sicut et illa que sibi cōtradicit z sic sequeret qꝺ mentalis illius cōtradictorie seipsam significaret quod est cōtra primū correlariū ¶ Sexto seqt qꝺ nulla propositio pōt significare suaz sinonimā vocādo illā sinonimā que idem adequate cum alia significat Pz q̄ propōes sinonime idem adequate significāt ergo si aliqua propō significarz suā sinonimaz seqt qꝺ illa sinonia seipsā significarz qđ ē ꝯ illō correlariū ¶ Septo seqt qꝺ nulla ꝓpō ꝑt signare ꝯdictoriā sue sinonime q̄ si significaret ꝓtradictoriaz sue sinonie tūc illa ꝓtradictoria seipsā significaret qđ reputatū ē īpossibile Octauo seqt qꝺ illa ꝓpō sor ät falsū in casu quo solus sor dicat illā nō significat ipsū dicere aliqđ falsuz aliud ab ista sortes dicit falsū. pz ¶ Tū pmo q̄ si significaret qꝺ sor dicit aliqđ falsū aliud ab ipsa met tūc illa ꝓpō seipam significarz rōe illiꝰ qđ ponit post illō rlm diūsitatē aliud. ¶ Tū scōo q̄ tūc ptes illiꝰ ꝓpōnis q̄ ponerēt post illud rlm aliud supponerēt p ipa tota ꝓpōne qđ ē

cõtra rlam. Tum z⁹ qz ista mẽtalis
sor ỗt falsũ aliud ab isto sor ỗt fl̃m
nõ solũ significat sortẽ dicẽ fl̃m ali
ud ab isto sortes dicit falsuz ſz etiã
aliud ab isto sortes ỗt falsũ aliõ ab
isto sor ỗt fl̃z alias ps ꝓpõnis sup
poneret pro ipa tota ꝓpõe qõ ẽ cõ-
tra fundamentum cois opinionis
¶ Nono seqr q̃ lz in ista ꝓpõe sor.
ỗt fl̃m ly fl̃m nõ supponit ꝓ illa ꝓ-
põne tñ nõ corrñdet sibi aliq̃ men-
talis fortr̃ significãs sor. dicẽ fl̃m
aliõ ab isto sor. dicit falsũ. pz ex oc-
tauo corrolario. ¶ Decio sequr q̃
hec sortes ỗt fl̃m in casu posito satꝫ
cõuenienr̃ exponr̃ per propõnẽ sig
nificantẽ sor dicẽ fl̃z qõ nõ. est illõ
sor ỗt fl̃m dũmõ nõ intelligar̃ q̃ si
bi corrñdeat mental̃ significãs for
maliter sortez dicẽ aliqõ fl̃m qõ nõ
est illud fl̃m sor dicit fl̃m. Ptz qz ly
fl̃m nõ suppoit pro illa met propõe
g̃ ad illud declarãdũ satꝫ cõueniẽt
addr̃ illud illi t̃mio fl̃z cũ relatio
diũsitatꝫ excludente illaz propõez
falsã qz tñ ille t̃min⁹ falsum sẽ nec
supponit pro ipsa tota propõe ita
nec ea cõnotat iõ illi t̃mio falsũ in
illa propõenõ corrñdz cõcept⁹ cor-
rñdẽs huic cõplexo aliõ ab illo fl̃o
sor. dicit fl̃m qz tũc talr̃ t̃min⁹ falsuz
cognotaret propõnẽ c⁹ ẽ ps qõ tñ ẽ
cõtra cõmunẽ apphẽsionẽ. ¶ Un
decimo sequr q̃ lz ista sor ỗt falsũ
coiter exponar̃ p istã sor ỗt falsum
aliud zẽ. tñ ipa nõ dz p illã exponi
ſz magis p istã sor. ỗt aliqõ fl̃z aliõ
ab isto sor. ỗt fl̃m z a suo corrñdẽte
vl̃ subordinato z a suo cõtradcõrio
vl̃ oino sinonimo z a subordinato vl̃
corrñdẽte suo sinonimo aut cõtra-
dictorio sui sinonimi z corrñdẽte vl̃
subordinato. pz istud corrolariũ qa
fic ibi ly falsũ nõ supponit pro illa
propõne sor. ỗt fl̃m ita nec suppoit
pro sua mẽtali nec pro sua contra-
dictoria nec sinonima z sic de aliis
vt pz ex corrolariis p̃ceden̄tibus iõ
si cõuenienr̃ exponar̃ p istã sor. dic
fl̃m aliud ab isto fl̃o cõuenientius
tñ exponr̃ p illã q̃ dicta est in q̃ oẽs
propõnes exprimũr̃ pro quib⁹ly fl̃z
vider̃ supponere z tñ nõ supponit.
¶ Duodecio seqr q̃ ad formatiõz
huius sor ỗt fl̃m nõ seqr̃ apphensio
illi⁹met propõnis neq; sue sinonie
neq; mentaliũ illaz. ptz Tũ primo
qz talr̃ seipam nõ significat neq; suaz
contradictoriam neq; suam sinoni
mã neq; mẽtales illaz. Tum secun
do: qz tali propõi nõ corrñdet men
talr̃ significãs formalr̃ sortẽ dicere
aliqõ fl̃m aliud ab isto sor dicit fl̃z
z a suo cõtradictorioz a suo sinoni-
mo z a mentalibus illaz. Sz signi
ficat sor dicere aliqõ falsum loquẽ
do de illr̃ q̃ nec sũt illud sor ỗt falsũ
nec suũ cõtradictoriũ nec suũ sino-
nimũ nec aliqõ mentale ipsorum.
¶ Tredecio seqr q̃ lz iste termin⁹
falsũ capiar̃ vnuoce in ambab⁹ cõ
tradictoriis in sinonimis i corrñdẽ
tez subordinata tñ ex vsu doctoruz
ex mõ intelligẽdi in nullis aliis du
abus propõnib⁹ ca pir̃ vnuoce. Pz
qz si sortes dicat istã sor dicit falsũ
z plõ istã sor ỗt falsũ simul z semel
tũc propõ sor. nõ significat seipsaz
neq; ly falsũ qõ est in propõe sortis
significat propõnem sortr̃ z tñ ly fal
sũ qõ est in propõe pla. significat pro
põnẽ sor ex q̃ nõ est sinonima cũ pro
põne pla. g̃ in illis duab⁹ly falsũ ca
pir̃ eq̃uoce: ¶ Decimo q̃rto seqr̃
q̃ in casu illo quo solũ sor. diceret il
lã sor dicit falsũ illa eẽt falsa sortes
dicit falsũ. Pz qz significaret sortez
dicere aliqõ falsũ qõ nec eẽt illõ sor
tes dicit falsũ nec suũ cõtradcõriũ
nec suũ sinonimũ nec mẽtale illoz
¶ Decimoqnto seqr̃ q̃ si plõ de sor
te diceret sor dicit falsũ in casu po
sito propõ pla. eẽt vera. pz qz oio ta
liter significaret sicut esset vt patet
ipsã exponendo. ¶ Decim sexto
seqr̃ q̃ si sortes diceret solum istaz

sor nō ōt vex tūc ipe diceret verū
Pz q; illa ꝑpō in illo casu significa
ret ꝙ sor nō ōt vex aliud ab isto sor
nō ōt vex ⁊ a suo ꝓtradictorio et a
suo sinonimo et a mentali illoꝝ: sz
ista est in casu posito .ḡ illa est vera
sor nō dicit vex ¶ Xvii. seqt ꝙ ista
ꝓña est bona sor. dicit solū se nō di/
cere vex ḡ ōt vex Pz q; añs nō po/
test eē vex sine ꝓñte. ¶ Xviii. seqt
ꝙ si plō diceret de sorte posito casu
ꝙ sortes nō dicit vex ipe mētiret:
Pz exponēdo ꝑponem pla. ¶ Xix:
seqt ꝙ ista ꝓña est bona plō dic sor
nō dicere vex q se solū dicit nō dicē
vex ḡ plō nō ōt verum sz ōt fim qa
añs nō ꝑt eē vex sine ꝓñte ad bonū
sēsum vt ptz intuenti. ¶ XX. seqt
ꝙ nulla ꝑpō ꝑt significare omnē ꝑ
ponēz ꝑ ꝓñs nulla ꝑpō ꝑt significa
re omne ens. Prima ps pz q; si aliq
ꝑpō significaret oēm ꝑponē tē ipa
seipam significaret qō reputatum
est eē insolubile. Patz scda ex pma
Istis notatis sit.

Conclusio ꝑma secundo mo
dus saluādi vitatez falsitates ꝑponuz in gñali est
sufficienter assignatꝰ. pz q; ꝑ illū mo
dū ꝑñt ꝓueiēt saluari vitates oiz
ꝑponū veraz ⁊ etiā flitates oiz ꝑ/
ponū flaz q; dictū est ꝑponēs eē ve
ras ꝙz enunciabilia cōplexa sūt va
illas āt eē flas ꝙz cōplexa enuncia
bilia sūt flа. quō āt enūciabilia di-
cant va vl flа sufficienter dictuz est.

Conclusio scda pēs sczi mo
dū saluari possūt
sufficienter nēcitates/contingētie
possibilitates/⁊ impossibilitates ꝑ/
ponū. pz q; nō ꝑt dari aliq ꝑpō talꝫ
vl talꝫ puta ꝓtingēs vl ncēria possi
bilꝫ vl impossibilꝫ cuiꝰ ālitas nō possit
illoꝰ saluari ḡ ille modꝰ ꝓueiēt est
assignatus.

Cōclusio tercia falsitates ⁊ vi
tates ꝑponū insolu
biliū ꝑñt ꝑ mōm dictū in tercio no
tabili saluari. pz inductine in ōni
bus. Ex ista ꝛcone pz fere oēs ꝓ
pōes insolubiles affirmatinas eē
flas ⁊ negatinas vt in plurib⁹ eē ve
ras Patet exponendo sēsum ipsaz
ꝑpositionum.

Dubitat ꝓmo vtrū ea q dicta
sunt in ꝓmo notabi
li de veritate ⁊ falsitate ꝑponū pos
sint sufficienter sustineri. ¶ Et ad ꝓ
mo ꝙ nō q; vex ⁊ flm sūt passiōes ꝑ
ponū ⁊ nō significatoꝝ ḡ sole ꝑpōes
et nō eorū cōplexe enūciabilia dñt
dici vel flеz ꝑ ꝓñs si pⁿ dicūt enū
ciabilia va vel flа q eoꝝ ꝑpōes. pri
mū añs pz ex dicto p. ꝓmo ꝓarmei
as in sola cōpositione ⁊ divisione
intellectus ꝙsistit vitas falsitas ꝙ.
et silem sniam hz in 3° de anima:
¶ Scdo sic. vel tale enūciabile vt
puta hoiez eē risibilē est aliquid vl
nihil. si nihil nec est vex nec ab eins
vitate aliquid ē dicendū vex. si sit
aliqd vel ē hō vel risibilitas vel ali
qd aliud. sz nō ꝑt dici tcium cū nō
videat qō aliud ens eēt hominem
eē risibilē. si āt dicant duo ꝓma tūc
cū neq; hō neq; risibilitas sint ve-
ra sequit ꝙ hominem esse risibilez
non est verum et per consequēs nō
est prius verū q; hec sit vera homo
est risibilis. Cōfirmatur quia si ho
minem esse risibilem esset verū tūc
aggregatum ex homine et actu ri-
vendi esset verum sed consequens
est falsum ergo et antecedens. Con
sequentia tamen patet quia homi
nem esse risibilem non est nisi ag-
gregatū ex homine et actu ridendi
Nam huius ꝓpositiōis homo est
risibilis prima pars significat ho-
minem et predicatum risibile co-
pula autem esse ergo illa tota ꝓ-
positio homo ē risibilis nō significat
nisi hoinem q ē risibilis ⁊ sic homi-
nē esse risibilem est ipsemet homo

q̄ est risibilis ¶ Tercio sic dabiles
sūt multe, ppōnes vere q̄z tñ enun
ciabilia cōplexa nō sūt va g̃, ppō ñ
dz dici va a suo enūciabili. añs pz
Tū pmo de ista de⁹ ē cuius enūcia-
bile est deū ee qđ nō est nisi ipe de⁹
z tñ de⁹ nō est đ vex vitate saltez
cōplexa g̃ deuz ee nō est tali vitate
vex. Qz ät deū ee nō sit ipe de⁹ ptz
qz q̄libz alio a deo circūscripto ad-
huc de⁹ est z tñ tūc solū est de⁹ g̃ deū
esse nō est nisi ipse de⁹. Tū scđo de
ista nullus hō est asinus c⁹ enūcia-
bile ē nullū hoiem ee asinuz qđ tñ
nō est vex. ptz sic qz nulla res incō-
plexa ē vera saltē veritate cōplexa
ſz nullū hoiem ee asinū ē res incō-
plexa g̃ nullū hoiem ee asinū ē tali
veritate vex. Mioz assūpta ptz qz
nulla res incōplexa mūdi ē aliquē
hoiem ee asinū g̃ q̄libz est nullū ho
minē ee asinū. tz ꝓña qz de quocūq;
q̄ negat vnū ꝓtradictoriū de eodē
affirmat z reliquuz. Tū ctio de ista
nullū cōplexe significabile est aliq̄
entitas c⁹ enūciabile ē ℞ cōplexum
nullū cōplexū significabile ee aliq̄
entitatē mō illud nō est verum
cū nō videat đ ipm fit. ¶ Quar-
to sic ista ē, ppō falsa hō ē asin⁹ z tñ
eius enūciabile scz hoiem ee asinū
nō est falsū g̃, ppō nō dr falsa a fal-
sitate sui enunciabilis. Minoz pz
tū pmo qz hoiem ee asinū nihil ē g̃
nō est falsū Tū scđo qz ista hoiez ee
asinū est falsū est vna affirmatiua
cuius subiectū, p nullo supponit g̃
est falsa Tū ctio qz bñ sequit hoiez ee
asinū est falsū g̃ hoiem esse asinum
est: sed ꝓña est falsū g̃ z añs Tū q̄rto
qz si hoiem ee asinū est tūc hec erit
eq̄ bñ vera hō est asin⁹ sicut ista de
us est cui ei⁹ enūciabile ita bñ sit si
cut enūciabile illi⁹ de⁹ ē ¶ Quito
sic nullū enūciabile pt dici falsū g̃
ab eius falsitate nō dñr enūciatio
nes false. añs pz Tū pmo qz nō vr a
quo ipm diceret falsuz nō enim ab
aliq̄ falsitate qz ab ente falsū fuit
mūdū nō foret tūc nulla erat falsi-
tas nec ēt pt dici q̄ dicat falsum
z nō ab aliq̄ falsitate qz sicut ipli-
cat aliqđ ee albū đn sit albū albedi
ne ita iplicat aliqđ esse falsū đn sit
aliq̄ falsitate falsū.

In oppositum arī qz ſz p.
ab eo q̄ rēs
ē vel nō est ozō dr vera vel falsa. ſz
sic est q̄ ibi nō capit res, p entitate
incōplexa nō enim q̄ hō est aut qz
albedo ē aut qz hōz albedo sunt iō
hec est vera hō est alb⁹ ſz qz hōē al-
b⁹ nec qz null⁹ hō sit aut null⁹ asin⁹
sit iō hec ē falsa hō ē asin⁹ ſz qz nul-
l⁹ hō ē asin⁹ ergo capit ibi rē, p enū-
ciabili ꝓplexo de quo dicit q̄ illud
qđ est sub affirmatiōe vel negatiōe
est vex vel falsum sicut affirmatio
vel negatio ergo ꝓpōnes dñr ve
re vel false a veritate suoꝝ enūcia-
biliū. Pro solutione dubii.

Aduertendum ēq̄ duplex
ē mod⁹ te-
nēdi cōplexe significabilia nā ſz p
mū modū qđā sūt significabilia cō
plexa quoꝝ nulla ps pt ee vt chime
rā ee ycoceruū est enūciabile c⁹ nul
la ps pt ee đa neq; chiera neq; yco
ceru⁹ possūt ee vt suppoīt z tale dr
ee aliqđ capiēdo ly aliqđ latissime
p oī illo de q̄ loquēdo vtiñ ℞bo ē
Dicim⁹ enim q̄ si sic eēt q̄ chimera
eēt ycoceru⁹ tūc chimera esset yco-
cerus mō sic ee nō est nisi chime
rā ee ycocerū z sic nō ee eēt aliqđ
qz solz admitti tal locutō. si sic eēt
q̄ nihil esset tunc nihil esset z p ꝓña
nihil ee esset aliqđ. z sic ptz q̄ si sic
esset q̄ nihil eēt aliquid esset puta
nihil ee huic mō complexe signifi-
cabilis cōmūdet incōplexe signifi-
cabile qđ diceret ee aliquid isto p̄-
momō ſm quem modum dicerem⁹
chimeraz esse aliquid z per ꝓña hāc
ee veram chimera est chimera cuz
esset affirmatiua cuius predicatū

et subiectū pro eodē supponerēt z si ita dicerē cōsequens erit istā eē verā homo rudibilis est homo rudibilis cuius subiectū z p̄dicatum pro eodē supponebāt. Nec tñ valebit ista p̄ña homo rudibilis est homo rudibilis ergo homo rudibilis est homo vel ergo homo est hō rudibilis quia in añte extrema pro eoḍ supponūt capiēdo ly idē vt ē passio ve ly aliq̄d qñ capiť primo mō z tñ in p̄ñte nō sic pro eodē supponunt. Scōs modus cōplexe significabilium est illoꝝ quoꝝ nulla pars ē aliqua tñ pars pōt eē z aliqua non vt vacuū posse eē chimerā est enunciabile cuius prima pars pōt esse scz vacuū z alia pars nō pōt eē chimera z sic huic nō pōt cōuñdere suum incōplexe significabile qđ pōt esse. sed nūq̄ erit puta vacuū z sic patet hanc eē cōcedēdā vacuū est vacuū. et sil'r istā vacuū est locus nō repletus corpe z sic nulla pluuia eēt nec esset futura adhuc verū esset pluuiam esse vaporem humidū z illō eēt enūciabile verū. z hec oia q̄q̄ sint extranea in logica fandamentū tñ capiūt ex hac opione vel sibi sili q̄ cōcedit istā affirmatiuā nō ens est nō ens cuius subiectū nō supponit pro aliquo nisi capiať ly aliq̄d large aliquo modoꝝ dictoꝝ. Tertius modus cōplexe significabiliū ē eorū quoꝝ nulla pars est quelibet tñ pōt esse z sic ignē a p̄ducibilē posse p̄ducere ignē b nō p̄ductū eēt in tertio modo ḍa neq̄ ignis a neq̄ ignis b de facto est. licz vterq̄ possit esse. Quartus modus cōplexe significabiliū eēt illoꝝ quoꝝ vna ps est et altera nō est licz possit eē z sic deum posse p̄ducere aiam antichristi eēt enūciabile cōplexū scōm istum modū cum deus sit z aia antichristi nō sit licz possit eē. Quint⁹ modus enūciabiliū cōplexoꝝ eēt illorum quoꝝ quelibet pars est vl' quorum tota essentia est vbaliter tñ significata Exemplū primi vt deū cōseruare mundum : cuius quelibet pars scz tam mundus q̄ deus ē. Exemplum scōi. vt deum eē q̄ non ē nisi ipse deus verbaliter significatus. et scōm istum modū cōplexe significabile non est nisi res incōplexa que cōplexe z verbaliter p̄positionē significat. Sed alius est modus tenendi cōplexe significabl'ia scōm quē cōcedendū est cōplexe significabilia oino distingui ab icōplexis deum esse eni scōm hunc modum nō est deus sed ē deum existere. neq̄ vltra querendū est qđ ē deum existere cum nō possit per notius manifestari. sed si vltra pterue querať pterue rñdendū est q̄ ē cōplexū significabile. et scōm hūc modū rñr ad questiones dubii

¶ Ad primā dř q̄ verū z falsū capiunť dupl'r. vno mō p illis que significant taliter eē qualiter est vel taliter eē qualiter nō est: z sic solū cōueniūt p̄positiōibus z nō ipsis enūciabilibꝫ Alio mō capiunť p̄o ipso taliter esse qualiter est vel taliť nō esse qualiter est z sic nō sūt passiones p̄ponū sed enūciabiliū. modo p̄ñs locis allegatis loquiť de vero z falso vel veritate aut falsitate primo modo ¶ Ad scḍam dř q̄ scōm hāc opinionē ly aliq̄d capiť tripl'r vno mō p̄o enūciabili cōplexo vel incōplexo vero vel falso. et sic oia enunciabilia siue vera siue falsa sūt res quē ad modū sumiť in illa auctoritate ab eo q̄ res est z̄. Et sil'r entia incōplexa i possibilia sunt hoc modo entia z res. Scḍo mō capitur ly aliq̄d et alia transcēdentia p enūciabilibus cōplexis vel icōplexis z veris z hac significatiōe vsus ē ar. quinto metaphisice ca. de ente vbi dicit verum esse ens z nō ens eē falsum. Sil'r in primo ca. primi posteriorꝝ vbi dicit q̄ non est. i. qđ est fal

sū nō ꝓtīgit scire. et scdz hāc significationē hoiem cē risibilē z qlz aliḋ enūciabile vez dicerek ens z aliqḋ quare ptz ista cē verā antixpūs est antixpūs cū sit affirmatia cuius subiectū et ꝓdicatū ꝑ aliq̄ eodem supponūt Tercio capiūk illa trāscēdētia pro entitate simplici q̄ est posita extra nihil z extra suas causas. et istomō hoiez cē risibilē nō est aliqḋ neq̄ ē homo neq̄ risibilitas. Sed negak ꝯ sequēcia qua iferk q̄ ab eius veritate ꝑ ꝓpō nō dicik vera. nam ad hoc q̄ aliqḋ enūciabile sit vez non opz q̄ sit aliqua entitas. Ad ꝯfirmationē negak ꝓña ad ꝑbationē dk q̄ hominē cē risibilē nō est aggregatum ex hoie z actu ridēdi. Et ad ꝑbationē ꝓcedik q̄ illa homo ē risibilis sic se hz q̄ ptes eius solū significāt hoiez et actū ridēdi z tū tota ꝑ ꝓpō significat hoiez cē risibilē qḋ neq̄ ē hō neq̄ actus ridēdi neq̄ aggregatū ex homie z actu ridēdi. ¶ Ad ꝉciā negatur assūptū. Et ad ꝑbationē negak q̄ deū cē nō sit nisi deus z ꝓcedik q̄ ē cū scripto alio a deo adhuc est deus Scz negak ꝓña qua iferk q̄ deum ē est ipse deus possz tū distingui illa q̄libz alio a deo deus ē vel capiēdo ly aliud gñaliē vt se extēdit tā ad incōplexe significabilia q̄ ad cōplexe significabilia z sic negak ista ēcū scripto q̄lz alio a deo deus est si bonitas ꝓñe illius ꝓdicionak tenet solū p medium itrisecū qz tūc secludēk deū cē et ꝑ ꝓñs deus eēt si vero capiatur ly aliud vt solū se extendit ad entitates incōplexas tūc illa est vera ēcū scripto q̄lz alio a deo deus est qz deū esse nō ē aliud a deo. i. alia entitas ¶ Ad scdaz ꝑbationē negatur q̄ nullū hoiez esse asinū nō sit verū z ad ꝑbationē ꝓcedik q̄ q̄lz res mūdi nō est aliquē hoiez esse asinū Scz negatur ꝓña q̄ iferk q̄ q̄lz res mundi sit nullū hoiez cē asinū qz illa nō oportet q̄ de quocunq̄ negatur / vnum contradictorium enuntiabilium affirmatur reliquum. licet hoc oporteat in terminis contradictoriis. ¶ Ad tertiam probationem dicitur q̄ nullum complexe significabile esse aliquam entitatē est verum. z cum queritur quid est illud dicitur q̄ non est aliqua entitas incomplexa. sed est nullum cōplexe significabile esse rem creatā vel increatam vel esse rem positaz extra suas causas vel extra nihil ¶ Ad quartam negatur mior. Ad probationem illam dicitur q̄ licet hominem esse asinum non sit aliqḋ capiendo ly aliquid duobus secundis modis: tamen bene est aliquid primo modo. ¶ Ad secundam probationem dicitur: q̄ licet subiectū illi⁹ affirmatiue non supponat pro aliquo: capiendo ly aliquid duob⁹ secundis modis: tamen bene primomodo. ¶ Ad terciam probationem dicitur q̄ consequentia est bona dummodo ly ens in consequente includat ly ens ꝑmomodo vel secundomodo sumptum. sed nō si includat ly ens tercio modo sumptum. ¶ Ad terciam negatur consequentia. quia deum esse est strictiori modo essendi q̄ hominem esse asinum quia deum esse est secundo modo sed hominem esse asinū non est nisi primo modo. ¶ Ad quintam negatur antecedens z ad probationē dictū est q̄ penes scdz modum mūdū non fore non fuisse ab ēterno fim sz bū penes ēciū modū qz tūc aliqḋ esset fim qḋ eēt nulla falsitate falsū. sed qz nō eēt aliqua veritate vez quēadmōz aliqḋ ē cecū nō qz ē aliqua cecitate cecū sed qz ū est aliquo visu videns

Dubitat scdo vtrū ea q̄ dicta sūt in scdo nota

bili sustinèri possint? ¶ Et arguitur primo ꝙ non quia non est possibile saluare ꝙ omne ens esse deum est possibile et tamen omne ens eē deum est possibile ergo ille modus saluandi possibilē propōez non est sufficiēs mior ē nota qz hec enūciatio oē ens ē deꝰ ē possibilē ꝯ enūciabile ipiꝰ est possibile scz oē ens eē deū z maior pz. tū primo qz nō omne ens esse deū pt iudicari a pma veritate ꝯ nō omne ens eē deū est possibile assūptum ptz qz sortē eē deū ñ potest a pma veritate iudicari Tū scdo quia bene sequitur omne ens eē deum potest iudicari a pma veritate sed sortem esse deum est ens esse deum ꝯ sortē esse deū potest iudicari a pma veritate sed ꝯclusio ē falsa et minor vera ꝯ maior est falsa. Tum tercio quia non omne ens esse deum est possibile ergo falsum est ꝙ omne ens esse deum sit possibile tenet ꝯña quia iste ꝯdicunt oē ens esse deum ē possibile et nō one ens esse deum est possibile tenēdo vtrobiqꝫ eodemꝰ termios ꝯ si scda est vera pma ē falsa ¶ Scdo sic oē ens eē deum est aliqlit esse qlit nō potest eē igit penes modum datū i secūdo notabili non potest saluari ꝙ oē ens esse deum ē possibile assūptum patz quia omne ens eē deū est omne ens esse deum et tamē nō oe ens est deus nec potest esse deus ergo omne ens esse deum est talit eē qualit non pōt esse. Confirmat da non omne ens esse deum est taliter esse qualiter potest esse ergo falsū ē dicere ꝙ oē ēs esse deum ē talit eē qualit potest esse tenz ꝯña per legē ꝯdictoriaꝫ. Et assūptum pz qz non omne ens esse deum ē aliqd ens nō esse deum et ita est ꝙ aliqd ens non potest esse deus puta sortes ꝯ nō oe ens esse deum est taliter esse qualit potest esse. ¶ Tercio sic hominem esse asinum est impossibile et tamen nō potest saluari esse ī possibile penes modum dictum i secūdo notabili ꝯ ille modus est i sufficiēs mior patet. Tum primo. quia potest enūciari per propōez possibilē cū hec possit esse possibilis hō est asinꝰ. Tū 2ºqz tale pōt iudicari a prima veritate ergo nō est impossibile fm aliquē dictoꝝ modoꝝ. Assumptū ptz quia potest iudicari ab homie ergo z a pma vitate. Tenet consequentia quia quicquid potest fieri a homie potest etiam fieri a prima veritate Tum tertio qz homez esse asinuz nō est taliter esse qualiter non pōt esse ergo non est impossibile secundum aliquem modum dictum. Assumptum patet: quia hominem esse asinum nullo modo est ergo nō est taliter esse. Assumptum patet quia alias impossibile esse eēt. et sic quod non posset esse esset quod implicat contradictionem. ¶ Quarto sic. Omne ens esse est necessarium z tamen non est necessarium aliquo istorum modoꝝ ergo illi modi sūt insufficientes. Minor patet. Tum primo: quia si esset necessarium qō est enunciabile per istam necessariam omne ens est eadem ratiōe sortem esse esset necessarium: cum sit enunciable per istam propositionē necessariam omne ens est. sed ꝯsequens est falsum igitur. Tum scdo quia deus nō iudicat necessario oe ens esse ergo omne ens esse non est necessariū secūdo mō. assumptum patz quia deus nō iudicat necessario sortem esse ergo non iudicat necessario omne ens esse tz ꝯsequēcia quia ex opposito ꝯsequētis infert oppositum antecedētis. Tum tcio quia omne ens eē non est taliter eē qualiter necessario est: ergo omne ens esse non est necessarium tertio modo. Assumptum patet. quia bñ

sequitur omne ens esse est taliter esse qualiter necessario est z sortem esse est aliquod ens esse. ergo sortem eē est taliter esse qualiter necessario ē sed cōclusio est falsa z minor vera ergo maior est falsa z per ꝓns sua contradictoria ē vera ¶ Quinto sic sor currē ē ptigēs z tū nō ē ptigēs aliq̄ dcōr mōr g̃ illi mōi sūt insufficiētes minor pz Tū ꝓmo qr q̄cūq; ab eadē veritate dnr vera si vnū ē necessario vez z alterū sz deū eē z sortē currere dnr vera ab eadē veritate puta ab ipa ꝓma veritate g̃ sortē currere ē eq̄ bñ necessario vez sicut deum eē z ꝑ ꝓns nō est ptigēs aliq̄ predictor modor. Tū scdo qr si sortem currere eēt ptigens aliq̄ illorū modorū sequēt q̄ idē eēt ptingēs z necessariū sz ꝓns est impossibile igit Ptz tñ ꝓna qr sortē currere ē ptigēs g̃ sortē currere vl sortē non currere. est ptigēs. pz ꝓna a pte diſtūctīe ad totā diſtūctiam vel a parte diſtūcti ad totū diſtūctū et tñ sortē currere vel sortē non currere ē necessariū g̃ idē erit ptigēs z necessariū

In oppositum arguitur quia hec ē necessaria ſm aristotelē ois hō ē animal z nō qr ois hō necessario sit vel quia ois hō necessario ē animal sz qr oiem hoiez eē animal est neiessariū ¶ Pro solutiōe dubii. Est aduēten dū. q̄ nūq̄ duo enūciabilia cōplexa vē ꝓdicāt de seinicē nisi de seipsis ꝓdicent ꝑ se et necessario ita q̄ non possit vnū esse i aliq̄ mō essēdi quin aliud sit in eodē mō eēndi z ꝑ pz excoi mō dicēdi. Si quis eni q̄rat q̄d est hoiez eē animal z alius respondeat q̄ē hominē eē albū oēs negabūt q̄ ipe dicat vez z pcedent q̄ hominē eē animal nō est hoiez esse albū sz homo exns animal sit hō albus ß autē ideo ē qr albū nō ꝓdicatur ꝑse de animali. Sitr nō est pcedēdum q̄ sortē eē sit aliq̄d ens esse nemo eni pcederet q̄ hoiez eē animal sit hoiez eē corpꝰ qr illa enūciabilia q̄ de seinuicem ꝓdicāt deberēt a seinicē cōūti cū igit sor nō ptāt cum ēte seq̄t q̄ sortē eē nō est aliq̄d ens cē ¶ Secūdo supponēdū ē q̄ sincategreumata que ponūt i enūciabilibꝰ possūt dupl̄ sumi. Uno mō ꝓpōnabilit. i. sicut capiūt in ꝓpoibꝰ et sic cōcedēdū eēt q̄ sor eē ē nullū ens esse qr sortē eē est aliq̄d qd nō ē ens eē. Similit pcedēdū esset q̄ sortē currere vel sortē nō currē est ptigēs qr sēſꝰ est q̄ illud enūciabile sortē currere vel illud sortē nō currere est ptigens modo hoc est vez. Alio modo possūt capi talia sincategreumata ꝓplexe sigificabilit. i. sicut ponūt i enūciabilibꝰ complexis et sic cōcedēdū est q̄ non oē ens esse est aliq̄d ens non esse dicēdo vnū enūciabile cōplexe sigificabile de altero equalitez posse ꝓdicari qd facile sustinet. Sitr hec eēt falsa sortē currē vel sortē nō currē est ptingēs cum sensus sit q̄ illud enūciabile diſtūctū sortē currē vel sortē nō currere est ptigēs hoc aūt est falsū qr illud ē necessariū. Istis notatis respōdetur ad dubiū q̄ sic ¶ Ad rōes. ad ꝓmā negat maiorz ad scdaz ꝓba. negat assūptū siue capiat ly oē ꝓplexe signiſicabilit. ita q̄ sit sēſꝰ hoc ꝓplexe sigificabile oē ens eē deū nō potest indicari a ꝓma veritate siue capiat ꝓpōnabilit. ita q̄ sit sēſꝰ q̄ nō oē tale enunciabile ens esse deum potest a prima veritate indicari. Potest eni prima veritas indicare omne tale enunciabile omne ens esse deum. Propositio autem non valz quia sortem esse deum. non est ens esse deum vt prius dictum est. Et ideo nō sequitur deus nō potest indicare sortem esse deum ergo nō potest indicare omne ens esse deum. ¶ Ista tamen esset concedenda non omne ens esse deum potest

iudicari a ꝓma veritate si capiatur ly nō cōplexe significabilit̄ et non ꝓpōnabilit̄ q; sensus est ꝙ illud enūciabile nō oē ens eē deū ꝑt a ꝓma veritate iudicari: mō h̄ est vex cū tale enūciabile de facto sit verū ¶ Ad scōaz ꝓbationē ꝓcedit ꝓña z dr̄ ꝙ mior est falsa. ¶ Ad t̄cia ꝓbationē distinguit añs vl̄ si ly nō capiatur complexe significabilit̄ z sic ꝓceditur añs z negatur ꝓña q; tūc ille non contradicunt q; signt̄ solū ꝑdcōria enūciabilia eē possibl̄ia ꝙ vex est vl̄ si ly nō capiat ꝓpōnabilit̄ z sic negat añs q; significat ꝙ h̄ enūciabile cōplexū oē ens eē deus nō est possibile qđ falsū ē. ¶ Ad scām ꝑncipalē negat añs. Et ad ꝓbationē ꝓcedit maior z minor z negat ꝓña q; l3 nō oē ēs possit eē deꝰ tñ ꝑt ita eē ꝙ oē ens sit deꝰ. ¶ Ad scām distinguit añs vl̄ capiēdo ly nō cōplexe significabilit̄ et sic ꝓcedit añs et negat ꝓña q; ꝑt ita eē sic duo ꝓtradictoria signt̄ z hoc successiue. vl̄ si ly nō capiat ꝓpōnabilit̄ z sic negat. ¶ Ad t̄cia negat maiorē z ad illā ꝓbationē dr̄ ꝙ l3 possit enūciari ꝑ ꝓpōnē possibilē z nō tñ ꝑ ꝓpōnē q̄ nō ē possibil̄. ¶ Ad scōaz ꝓbationē negat assūptū. z ad ꝓbationē eiꝰ ꝓcedit añs z negat ꝓña et ēt ꝓpō assūpta falsū ei q̄ diu falsū est ꝑt ab hoīe iudicari l3 nō a veritate ꝓma. ¶ Ad t̄cia ꝓbationē negat añs. z ad ꝓbationē dr̄ ꝙ hoīem eē asinū est in ꝓmo mō eēndi nec ē ipossibile eē in illo mō eēndi: sed ē solū ipossibile eē in tercio et quarto mō. ¶ Ad quartaz negat minorē z ad illā ꝓbationē negat ꝓña q; sortē eē nō est enūciabile adequatum ꝑ istā oē ens est l3 solū ē oē ens esse ¶ Ad scām ꝓbationē negat añs z ad ꝓbationē negat ꝓña z ēt illa q̄ fieret ex opposito ꝓntis ad oppositū añcedēti q̄a sortē eē nō est aliqđ ens eē. ¶ Ad t̄cia ꝓbationē negat añs z ad ꝓbationē ꝓcedit ꝓña: sed dr̄ ꝙ mior ē falsa vt ꝑz ex dictis ¶ Ad q̄ntā negat miorē z ad ꝓbationē dr̄ ꝙ stat duo vera eē eadē veritate va z tñ vex ē ꝓtingēt vex z aliō nēcrio vex q; vnū ꝓtingēt a tali veritate iudicat z aliud nēcrio vbi gra sortē currē est ꝓtingent vex q; est ꝓtigēter a ꝓma vitate iudicatū z tñ deū eē necessario ē vex q; necessario ē a ꝓma vitate iudicatū. ¶ Ad scōaz ꝓbationē negat ꝓñaz cū dr̄ ꝙ sortē currē vl̄ sortē nō currē ē cōtingens distinguit ant si ly vl̄ capiat ꝓpōnabilit̄ z sic ꝓcedit q; sensus ē ꝙ illud cōplexe significabile sortē currere vel istud sortē nō currē est ꝓtingēs et hoc vex est z ex hoc non sequit̄ ꝙ idē sit ꝓtigēs z necessariū ant si ly vel capiat cōplexe significabilit̄ z sic negat ꝙ sortē currere vel sortez nō currere sit ꝓtingens neq; vz tal ꝓña cū tūc ex ꝓtigētia vniꝰ ꝑt enūciabil̄ distincti inferat ꝓtingentia totius disiūncti mō ꝓña nō vz sicut nec ex ꝓtingētia ꝑtis disiūctiue ꝑt inferri ꝓtigētia totiꝰ disiunctiue.

Dubitat t̄cio vtrū ea q̄ dicta sūt de veritate z falsitate ꝓpōnū isolubiliū in t̄cio notabili possint probabilit̄ sustineri: ¶ Et ar̄ ꝑmo ꝙ nō q; ꝑm illuz mo dū hec eēt falsa sortes dicit falsum in casu q̄ sortes solū diceret illā: l3 ꝓña est falsū g̃ et añs. ꝓña ē nota z falsitas ꝓntis ꝑz. Tū ꝑmo q; plato illud idē dic ꝙ sortes dic dicerz verū g̃ et sortes. l3 ꝓña q; sortes ꝑt de seipō dicere vere qđ alius de eo ōt Tū scōo q; qua rōe ista eēt falsa sortes ōt falsū eadē rōe ista eēt falsa in eodē casu sortes nō dicit falsum q; sensus esset ꝙ sortes non dicerz falsū aliud ab isto sortes non dicit falsū mō nō ita est in casu posito q; in isto casu sortes dicit falsū qđ non est illud sortes ñ ōt falsū Tū t̄cio q; i casu posito sortes ōt aliquā ꝓpōez

qrīr g vtrū dicat vex vl fl3 si dicat vex seqr q hec ē vera sor ōt fl3 cum solū sor dicat eā. si dicat fīm seqr q sor ōt fīm 7 p ons hec ē va sor ōt fl3

¶ Scdo sic si iste mod⁹ esset sufficiens seqrer q i isto casu illa nō esset vera sor ñ ōt fīm sz ß ē fl3 g ille mod⁹ nō ē sufficiēs. mio: p3 Tū pmo qz vel illa ē va sor nō ōt fīm dū pferr a sor vl ab aliq alio. nō ē dicēdū qz ois tal ppō sor nō ōt fīm ab a° q a sor plata eēt fl'a. nec dicēdū ē pmū qz cas⁹ solū poit sortē dicē istā sor dic fīm 7 p ons ñ stat cū casu q sor. dicat istā sor. nō ōt falsū. Tū 2° qz illa p pō sor nō ōt falsū significat in illo casu sor nō dicē falsū igr ipa significat talr nō eē qlr ē et p ons ñ ē va sed falsa. Tū 3° qz ista sor nō ōt falsū est ppō negatia c⁹ sbēz 7 ptū, p eodē supponūt scz sor 7 di. falsū 7 cū ß nēo pt ve enūciare sor ñ dicē falsū igr hec nō ē va in illo casu sor nō ōt falsuz.

¶ Tercio ar pncipalr si iste mod⁹ eēt sufficiēs seqrer q ista eēt va solus plō ōt vex posito q plō diceret istā de⁹ ē 7 sor istā sol⁹ plō ōt vex: sz ß ē falsū igr. ons p3 qz sens⁹ illi⁹ eēt sol⁹ plato dicit verū aliud ab isto sol⁹ plō ōt vū mō ß ē vex: sz falsitas ons ptz. Tū pmo qz si sol⁹ plō dicat vex seqr q sor. di. solū pla. dicē vex ōt vex 7 p ons nō sol⁹ plō ōt vex et hec ē falsa sol⁹ plō ōt vex. Tū 2° qa si hec sit vera sol⁹ plō ōt vex seqr q sol⁹ plō ōt vex 7 si sol⁹ plō ōt vex seqr q nēo alia pla: ōt vex 7 p ons q sortes nō ōt vex 7 cū sor dicat solū pla. dicē vex seqr q nō ē vex q sol⁹ plō dicat vex 7 p ons hec nō ē vera sol⁹ plō ōt vex Tū 3° qz bñ seqr sol⁹ plō ōt vex g sor nō ōt vex sz ons est falsū qz ōt illud vex sol⁹ plō ōt vex. g 7 aīs. ¶ Quarto pncipalr ar ßm illū modū nō pt saluari an sor sit p iur⁹ aut nō posito casu q sor solū dicerz istā p deū ego sū piur⁹ igr talis mod⁹ ñ ē sufficiēs. Assūptū p3 qz vl i illo casu sor eēt piur⁹ aut nō si sic g iuraret vex 7 p ons nō eēt piur⁹ si nō iurarz se eē piux 7 tū nō eēt p iur⁹ piuraret se 7 p ons eēt piurus Tū 2° qz in illo casu hec p deū ego sū piur⁹ valēt tm sic hec p deū ego iro aliqd falsū aliō ab isto p deū ego sū piur⁹ sz ñ pt saluari an ita sit an ñ nā si dicat q iurat fl3 aliō ab isto p deū ego sū piur⁹ seqr q vex ē ipsū iurare fīm 7 p ons vex ē ipm eē piurū. nec pt dici q nō iuret aliqd fīm aliō ab illo p deū ego sū piur⁹ qz iurat ß totū fīm p deū ego sū piurus alio piurio ab illo p deū ego sū piur⁹. mō illō ē aliō ab isto ptiali p deum ego sū piur⁹. Tū 3° qz vl i illo casu sor iurat vex vl fīm. si vex cū iuret se eē piux seqr q vex ē ipm eē p iux 7 p ons vex ē ipm iurasse verū. Si vo dicat q iurauerit fl3 cū iurauerit se eē piux seqr q fīm ē ipz eē piurū 7 p ons falsū ē ipz iurasse fl3 7 sic si iurauit fl3 ñ iurauit falsum

¶ Quito sic p3 istū mod⁹ mltī cas⁹ insolubiliū solui nō pōt g talr mod⁹ nō ē sufficiēs. añs p3. tū pmo q isto casu q sor oī dicēti vex, pmittat se datū denariū 7 veiat plō ad eum q dicat tu nō dabis mihi denariū qrr i illo casu l sor dabit pla. dena. l nō si dabit cū sor, pmittit se datū dēariū solū dicēte vrū seqr q plo dicit vrū 7 tū plo dic sor. nō datū ei dēariū g vex ē sor. nō datū ploni dēariū 7 p ons si sor dabit ploi deariū nō dabit. Si vo dr q sor non dabit ploi deariū tē plo di. ei q nō daret denariū dicit vex 7 p ons sortes q dicit se cuilz dicēti vex daturū dabit ploni denariū 7 p ons si non dabit dabit. Tū scdo qz si quis eat ad ons fessionē et iūgat ei sacdos q ipse itineret q̄nq obuiet primo alicui dicēti sibi vex 7 iste sit sortes et obuiat ploni sibi dicēti tu non feciſti penitēciā tuā. i. nō cōpleuisti. Quaeritur in illo casu vtrū sortes ons plenerit penitēciā suā an nō Si cōplenerit g plo q dicit sibi q non cōplenit

nō dicit verū z p ꝯñs sortes non obuiauit alicui dicēti verū z p ꝯñs nō adhuc cōpleuit pēitēciā suā si vo dicāt ꝙ nō cōpleuerit tūc plo dicēs ei ꝙ nō cōpleuit penitēciā dicebat verū z p ꝯñs sortes obuiās isti obuiauit dicēti verū z sic cōpleuit peitēciā suā. Tum 3o qz volo ꝙ sortes obliget se plon i in hūc modū si tu intrabis religionē ego nō intrabo z si nō intras intrabo z nō alias. plo vero se obliget sorti i hūc modū si tu intres religionē ego intrabo et nō alias si tu nō intres nō intrabo: qrīt vtrū i illo caū sortes teneat intrare religionē an nō si teneat itrare z intret ḡ plo intrabit qz ad ꝫ se obligauit. Et si plo itrat religionē cū sortes obligauit solū se itraturū religionem si plo nō intret seqt ꝙ neq sortes intrabit religionē neq tenet intrare Si vero dicat ꝙ sortes non tenet itrare neq itrabit ḡ etiā neq plo tenet intrare neq intrabit pz obligationē suā z si plo neq tenet itrare neq intrabit seqt ꝙ sortes qui se obligauit itrare si plo nō itraret tenet intrare z p ꝯñs si nō tenet itrare tenet intrare. ¶ In oppositū arguit rla sup qua fūdat ille modus dicē die vera vt pbatū ē in scōo notabili ḡ ille modus ē sustinibil ¶ Pro solutiōe dubii est aduētendū ꝙ aliud est qrere vtrū hec sit falsa sor. dicit fm posito caū ꝙ solū sor. dicat istā z qrere i illo caū vtrū sor. dicat fm Nam pma ē vera z scōa fla qz sēs ē ꝙ sor dicit falsū aliud ab isto sor dicit fm z nō ē ita. Silr dicēt de ista sor mētit z de ista hec ē fla demōstrādo seipsā z de ista ois ꝓpō vlis ē fla q̄ significaret oēz ꝓpōnē vlez eē aliqō fm aliud ab isto vli ois ꝓpō vlis ē fla Silr dicēt de ista sor z plo dicunt fm. posito ꝙ plo dicat istā sor dicit verū et sor diceret istā sor z plo dicūt fm Silr dicētur de ista ois hō ꝑter plonē dicit fm supposito ꝙ plo dicat deū esse et sor dicat illā exceptiaz Oēs enim ꝓpōes tles z sibi sles sūt false 3z iste negatiē sūt vere sor nō dicit verū posito ꝙ solū dicat istā hec nō est vera demōstrādo seipsā qz pria significat sortē non dicere aliqd aliud ab isto verū z scōa significat se nō eē aliud verū aliud a se Et silr dicēt de ista sor nō mētit. similit dicēt de ista solus sor dicit verū. posito ꝙ sol plo dicat deū eē z sor istā sol sor dicit verū z silr dicētur de ista ois hō ꝑter sortē dicit verū in caū ꝓdicto. Oēs eni ille ꝓpōes sūt vere penes istū modū saluādi isolubilia. Et ideo dicit ad dubiū ꝙ ille modus est sufficiēt assignat. Ad rōes dubii ¶ Ad pmā negat minor ad illā, pbatōez negat assūptū z negat ꝓña qz plo i illo casu nō ꝑcise illud idē asserit de sorte ꝙ sor de seipso asserit qz sortes asserit se dicere aliqō fm aliud ab illo qō ꝓfert. plato aūt asserit sortē dicere falsū aliud ab illo qō ipse plo ꝓfert ideo nō idē peitus significat ꝓpō sortis z plois. ¶ Ad scōaz dicit ꝙ i casu posito hec nō esset falsa sor. nō ōt fz nisi ꝓferret ab ao ꝙ a sor. da casus poit sor solū dicē istā sor ōt fm z i tli casu ita ñ ē sic hec significat ñ eē sor ñ ōt fz 3z i tli casu ñ sit fla qz nō ē. ¶ Ad tciā ꝓbatiōez ꝓcedit maiorz ad qstionē dr ꝙ si ꝓz pte qstionis pōat ꝓpō sor tē neq sor ōt fm neq verū qz neq ōt fm aliō ab isto sor ōt fm neq ētverū. 3z si ꝑ pma pte qstiōis ñ pōat ꝓpō de q̄ poit casus 3z sibi silis dr ꝙ sor ōt fm et negat ꝓña q̄ iferet ꝙ ista sit vā sor ōt fz loqndo de illa de qua fit casus qz illa ñ significat solū sor dicē fz 3z significat sor dicē fz aliō ab isto flo sor ōt fz Ad scōaz rōz ꝑncipalē negat mior z ad ꝓbatiōez dr ꝙ ꝓpe illa sor ñ ōt falsū ñ eē vā in casu posito qz repugnat casui illā ꝓferat verū ñ possibile ē ita nō eē q̄r significat ñ eē i isto casu z si aliqs ꝓpōnē peitus iō significātē ꝓferat ille dicēt verū z sic ꝑz qd

sit dicendum ad ꝑmam ꝓbationez
¶ Ad scḋam ꝓbationez dicitur ꝙ illa non significat nisi sortem nō dicere aliqḋ falsuz aliud ab illo sortes dicit falsum vel suo ꝓtradictorio vl̄ suo sinonimo vel mentalib⁹ illoꝝ et tñ cum hoc stat ꝙ dicit flm ideo non sequit ꝙ hec non sit vera
¶ Ad terciam ꝓbationez negat ꝙ subiectum et p̄dicatum in casu pro eodem supponant qz p̄dicatuz pro nullo supponit. ꝛ cum dicit ita ꝙ nemo potest vere enūciare sortē non dicere falsum cōceditur illud neq; est ꝓpe ꝓcessum ꝙ hec sit vera sortes nō dicit falsum sz ꝓcessuz est ꝙ in casu talit̄ non est q̄liter significat non esse. ¶ Ad ꝛciam ꝑncipalem negatur minoꝛ. Et ad ꝑmaz ꝓbationē dicit ꝙ sortes dicit verū et negat ꝓña qz infert ꝙ nō solus plato dicit verū. sicut enim ista cōsequentia nō valet sortes dicit verum ergo sortes dicit aliqḋ ab illo solus plato dicit verum ita nō seq̄tur sortes dicit verum ergo nō sol⁹ plato dicit verum. ¶ Ad terciam ꝓbationem ꝓcedit ꝙ solus plato dicit verum ꝛ negat illa nemo ali⁹ a platone dicit verum qz ibi ly vex̄ stat ꝓ aliquo inexposita ꝓ quo tamen non stabat in exposite ideo solum debet inferri ꝙ nemo ali⁹ a sorte dicit verum aliud ab isto sol⁹ plato dicit verum. ¶ Ad terciam ꝓbationem negat ꝓña sed bñ sequit ꝙ sortes non dicit veruz aliḋ ab illo sol⁹ plato dicit verū. ¶ Ad quartam ꝑncipalē negat assūptū Et ad ꝑmam ꝓbationem dr̄ ꝙ est ꝑiurus et cum dicitur ꝙ sortes iurat verum dicitur ꝙ nō solū iurat se esse periurum sz iurat se eē ꝑiuꝝ alio ꝑiuro q̄ sit illud ego sum ꝑiurus. et ḋa non est ita in casu potest esse ꝑiurus: ¶ Ad secundam ꝓbationem negat ꝙ non possit saluari falsitas illi⁹ per deū ego iuro aliḋ falsum aliud ꝛc. ꝛ concedit ꝙ falsū est ipsum dicere falsū aliud ab illo sz negat ꝓña qua infert ꝙ verū est ipsum dicere verum neq; enim dicit aliqḋ falsuz aliud ab illo ego dico falsum neq; dicit verum et cum assumit ꝙ dicit illud totum falsuz ego dico falsuz aliud ab illo ego dico falsum negat illud. qz vt dictum est in tercio notabili p̄dicato huiꝰ ꝓpōnis ego dico falsum non coꝛrespondet hoc totum falsum ab illo ego dico falsum: sz coꝛrñdet sibi solum ꝓcept⁹ falsi qui tamen non supponit ꝓ illa ꝓpositione cōtradictoꝛia nec ꝑ sua sinonia nec ꝑ mentalib⁹ talium ꝓpositionum
¶ Ad terciam ꝓbationem dicit ꝙ in illo casu sortes iurat falsum ꝛ cum infert ꝙ falsum est ipsum esse ꝑiurum negatur ꝓña qz non solus iurat se eē ꝑiurum: sz etiam iurat se eē periurum alio periuro q̄ per deum ego sum periurus ꝛ hoc ē falsum in illo casu. ¶ Ad quintaz negatur assumptum et ad illam ꝓbationem dicit ꝙ in illo casu est in potestate sortis dare vel non dare denarium qz in potestate eius est tenere vel nō tenere ꝓmissum et nō daret si vellet ꝛ non daret si nollet Si tamen queratur an sortes teneatur dare denarium platoni dicit ꝙ nō qz ꝓmissio facta a sorte erat intelligenda de illo qui diceret verum ad qḋ tamen verū non seq̄ret oppositum ꝑmissi puta nō dare denarium sicut est in casu qz plato dicit sortem non esse daturū ei denarium. dicit tamē buridan⁹ in illo casu platonem non dicere verū ḋa tantum valet eius ꝓpositio ac si diceretur ego dico falsū et ideo sortes ex ꝑmisso non dabit platoni denarium ꝛ cum infertur. ergo plato dicit verum negatur ꝓña qz ꝓpō platonis non solum significat sortem non esse daturum platoni de-

narīū ſz ſignificat cū ꝫ ſoꝛ ñ eē datu
rū pla. de arīū ꝓpt aliud fl'z ꝓbatū
a p'one q̄ ſit illud tu nō dabꝫ michi
denariū: qꝛ tū ꝓpō plōnis ē negati
na et burida. in ſolubilibus videt
dicere illas eſſe veras iō ꝓueniēti⁹
eſt dicere q̄ illa ꝓpō plonis eſt vera
et ſtandum eſt in prima ſolutione
¶ Ad ſcām caſū dr ſi'r q̄ ſoꝛ. obu
nians pla. nō cōplenit penitētia m
ſuam ꝛ ꝓcedit vltra q̄ obuiauit di
centi verum: ſz negat ꝓña q̄ inferꝫ
q̄ complenit ſuam penitentiaz da
penitentia ſibi iūcta intelligebat
de illo q̄ ōtvez ad qō nō ſeqt ipſuz
nō cōpleniſſe ſuā penitentiaz ꝛ ita
int'ptandi ſūt oēs iſti caſus ꝓdito
nales. ¶ Ad ēcium caſum dicitur
q̄ in iſto caſu neq̄ ſoꝛ. neq̄ pla. te
neꝫ intrare religionem qꝛ ille obli
ganit ſe ad impoſſibile et per ꝓña
nō obligat.

Ad rationes ꝓncipales. Ad
ꝓmam ꝓcedit
maioꝛ ꝛ negat mioꝛ. Et ad ꝓbatiōez
dicit' q̄ illa eſt falſa in illo caſu ꝛ ne
gat q̄ ita ſit ꝙlit' ſignificat qꝛ nō ſig
nificat ſolum ſoꝛtem dicere falſuz
vt dictuz eſt. Ad ꝓfirmationē ſup
rīſum eſt. ¶ Ad ſcām rōnem pn
cipalem ꝓcedit añs ꝛ negatur ꝓña
neq̄ ꝓpōnes ſoꝛtis ꝛ plōnis ſūt oio
ſil'es vt in ēcio dubio dictū eſt. Ad
confirmationem cōcedit q̄ iſta eēt
vera ſoꝛ. dixit fl'm ſz negat ꝓña q̄ i
ferꝫ q̄ hec fuit vera ſoꝛ dicit falſuz
nā iſta ñ eſt ſua de preterito: ſz iſta
ſoꝛ dixit falſum aliud ab iſto ſoꝛ di
cit falſuz vt ly falſum ꝓ eodē ſup
ponat in ambabus vel ſaltem acci
piat. ¶ Ad ēciam negat añs. ꝛ ad
ꝓbationem dicit q̄ illa non ſigni
ficat ſoꝛtē nō dicere fallū ſz ſignifi
cat ſoꝛtem non dicere aliq̄d falſuz
aliud ab iſto ſoꝛ nō dicit falſuz ꝛ ita
eſt in caſu. Ad ꝓfirmationē negat
añs ꝛ ad ꝓbationez negat ꝓña qꝛ
ꝓpōnes ſoꝛtis ꝛ pla. non eodem mō
omnino ſignificarent. ¶ Ad q̄rtā
negatur añs. ꝛ ad ꝓbationem cō
cedit q̄ iſta ōne ens eſt ñ ſignificat
omne ens eē: ſz ſignificat ſolum oē
ens aliud ab ipa a ſua ſinonima a
ſua ꝓtradictoria ꝛ a mentali earuz
niſi diceret q̄ iſta rl'a intelligit q̄ñ
in ꝓpōe poſit vez vl' falſū vl' aliq̄
paſſio ꝓpōnis. Ad confirmationez
ꝓcedit q̄ hec ꝑt eē va q̄ñ nulla ꝓpō
eſt ꝛ cum dr q̄ tunc aliq̄ ꝓpō eſt ne
gat qꝛ ſēſus ē q̄ aliqua ꝓpō ē q̄ nō ē
illō illa ꝓpō nec ſua ꝓtradcōria nec
ſua ſinonima neq̄ mētales ea ꝛ mō
hoc eſt falſū in caſu. ¶ Ad q̄ntā ne
gat ꝓña qꝛ nō oz tranſcēdens ſup
ponē ꝓ q̄lz ſz ſatis ē q̄ ſupponat ꝓ q̄
libz alio a ſuo toto vl' q̄ nō in eadē
ꝓpōe ſz in diūſ ꝓ quolz ſuppo
nat. Ad ꝓfirmationē negat añs qꝛ
nūq̄ pe ꝓpōnis ſupponit ꝓ ſua con
tradictoria vl' ſinonima vl' aliq̄ mē
tali illaꝝ.

Querit ꝙz⁹ vtrū ſit aliꝰ modus ſaluādi vitates / falſi
tates / poſſibilitates / ipoſſibilita
tes / ncēitates / ꝛ ꝓtigētias ꝓpōz hñ
tiū reflexiones ſup ſe ¶ Et añ ꝓmo
q̄ nō qꝛ ſi eſſz aliq̄s aliꝰ modus hoc
eēt dicendo q̄ ꝓpōnib⁹ inſolubili
bus coꝛrūdent due mentales cōiū
cte vl' incōiūcte q̄ꝝ vna ſignificat
ipſam ꝓpōnē eſſe falſā ꝛ alia ſigifi
cat ꝓpōnē ꝫ ſimpl'r ſigificātem eē
falſā ſz iſte modꝰ nō ē ꝓueniēs igit
Mioꝛ ꝓz qꝛ fm iſtū modū nō ꝑt ſal
uari falſitas iſtiꝰ ſoꝛ ōt fl'm poſito
caū q̄ ſolū illā dicēt. q̄rit ei i illo ca
ſu vtrū illa ſit va aut falſa ſi ſit va
g'ita eſt ſicut ſignificat ꝛ ipa ſolum
ſignificat ſoꝛ dicē fl'm g'ita ē q̄ ōt
fl'm ꝛ cū nō dicat niſi illaz ꝓpōnez
ſoꝛ ōt fl'm ſeqt q̄ ē fl'a ꝛ ꝓña ſi eſt
va ipa ē fl'a. ſi vo ſit fl'a cū ſoꝛ. nē di
cat niſi iſtā ſeqt q̄ ſoꝛ. ōt fl'm et per
ꝓñs ipa eſt vera. Confirmat qꝛ fm
hūc modū hec ꝓpō ſignificaret q̄ ſoꝛ
ē di. fl'm ꝛ q̄ hec eſt fl'a ſoꝛ. ē di. falſū

cum ḡ ita est in casu q̄ sor̄ est dicēs fl̄m z cū ꝟ hec est fl̄a sor̄ est di. falsū in casu ita est sic ista significat sor. dicit fl̄m z p ꝓñs est vera. ¶ Scōo sic ꝟm istū mōm nō p̄t saluari veritas h⁹ vl̄ falsitas hec est fl̄a demonstrādo seip̄am ḡ iste mod⁹ est īconueniens. Assūptū pz q̄ illa est vera vl̄ fl̄a. si vā ḡ ita est sic̄ significat et cum significet se eē fl̄am seqūt q̄ est fl̄a. si sit fl̄a ḡ ita est sicut significat z p ꝓñs est vā. Cōfirmat q̄ illa ꝓpō nō significaret nisi q̄ hec est fl̄a z q̄ illa vocal' est fl̄a hec est fl̄a: sz ita est in illo casu igit̄ hec eē vā hec est fl̄a. Maior pz q̄ ly hec nō demonstrat nisi vocalē ḡ nihil significat de sua mētali. ¶ Tercio sic ꝟm istū modū nō posset saluari veritas aut falsitas h⁹ mētal' hec est fl̄a demōstrādo seip̄az igr̄ ille mod⁹ est incōueniēs Añs pz q̄ est vā vel fl̄a nō vā q̄ tūc ita eēt sicut ip̄a significat z cū significet se eē fl̄am ip̄a eēt falsa. nec est dicendū q̄ eēt falsa q̄ tūc significaret oīno taliṫ q̄liṫ est z p ꝓñs eēt vā Cōfirmat sic q̄ illa nō p̄t exponi ꝑ duas alias mētales q̄ tūc eēt ꝓcessus in infinituz in mētalib⁹ igr̄ nō p̄t saluari vera vel falsa. ¶ Quarto sic p̄ñt formari aliq̄ insolubiles mētales vltiate sz earū veritas z falsitas ꝟm hūc modum nō p̄ñt saluari igit̄. Maior pz q̄ possūt formari aliq̄ vocales insolubiles ḡ z mētales. Minor pz nulla mētalis cathegorica exponit ꝑ plures cathegoricas. Cōfirmat q̄ nō videt impossibile intellectui formare mētalez q̄ seip̄az significet eē falsam sz tūc veritas vel falsitas illi⁹ saluari non possūt igit̄ ¶ Quinto sic ꝟz hūc modū nō posset saluari veritas aut falsitas huius hec est vera demōstrādo suā cōtradictoriā igit̄. añs pz q̄ ipsa eē vā vel falsa. si vā cum significet suā cōtradictoriā eē veram z cū hoc illam esse falsā q̄ ꝓcise hoc significat seqūt q̄ ita est et ꝑ ꝓñs ip̄a est vera et sic due ꝓtradictorie erūt simul vere si sit falsa vel falsū est suā cōtradictoriam esse veram vel falsū eē illā eē falsam q̄ significat suā cōtradictoriaz esse veram. si dicat ꝑmū seqūt q̄ sua cōtradictoria nō est vā z p ꝓñs ista nō eē falsa. si det scōz seqūt q̄ hec hec est vera q̄ hoc significat nisi sit falsa: Cōfirmat q̄ ista ꝟm p̄ dictū modus est falsa hec nō est vera demōstrando seipsaz igit̄ illa est vera scilz ista hec est vera demōstrādo suā cōtradictoriā. añs pz q̄ illa significat se nō esse verazz per ꝓñs significat se eē falsāz p ꝓñs qua rōne hec eē falsa hec est falsa demōstrando seipsam eadem rōne hec nō est vera hec nō est vera demōstrādo seipsam.

In oppositum añ q̄ hec ꝑ positō hec est falsa demonstrando seipsam ex vna parte significat se esse falsam et quia taliter est nō significat talit̄ esse qualiter est et significādo se eē falsam significat nō eē q̄liter significat vt patet per diffinitionē falsi et iō oportet sibi correspondere duas mentales quarū vna significat taliter esse qualiter non est. Alia vero significet aliter esse qualiter sit igitur iste modus est conueniens. In hac questiōe erunt tres articuli In primo ponentur notabilia. In secūdo conclusiones. In tercio dubia.

Sciendum est primo q̄ est vna opinio circa significata propositionum oīno ꝓtraria illique recitata est in q̄stione p̄cedenti ꝟm quā dicendum est complexe significabilia nō esse ponenda distincta ab incomplexis. vñ aliqō significabile p̄t dici cōplexū duplic̄. Uno⁰ q̄ p̄t ꝑ cōplexū significari z sic ꝟm vtrāq̄ opinionē incō

plexe significabile est cõplexe significabile. nam qõ potest cõplexe significari ꝓt etiã cõplexe significari Scõo dr cõplexe significabile qõ ꝓmo pcõplexũ sigificaꝛ z incõplexe significabile qõ ꝓmo p incõplexuz significaꝛ vel significari ꝓt. vñ hominẽ eẽ animal est cõplexe significabile qz lz possit p incõplexũ puta a. significare tñ nõ ꝓmo p a. significari ꝓt. nam in fauenda tali ipõne volo ꝙ a significet hoiem eẽ aial in tali locutiõe hoiem eẽ aial ꝓnus per cõplexum significaꝛ Silr lz soz. possit p complexũ significari puta per istã soꝛ est aial qz tñ ꝓnus per inplexum significatur. iõ soz. est quo dã incomplexe significabile z scõz istam opinionem nullũ est cõplexe significabile. scõo mõ nam hominẽ eẽ aial non est nisi hõ exñs animal. z silr deum eẽ nõ est nisi ipse deꝰ. Ex quo ptz secũdo ꝙ añꝙ mũdus esset mundũ foꝛe nõ eratveruz veritate creata. Patet quia tunc nulla erat veritas creata. Secundo patet ꝺa ante mundi creationem mundum foꝛe nõ fuitverum aliqua veritate nisi illa met veritate que fuit mundum foꝛe. Patet sic quia si mũduz foꝛe fuissz aliquid aliud a. sua veritate tunc aliud a deo fuisset ante mundi creationem et non complexum significabile distinctuz ab incomplexis vt dictum est igitur ante mũdi creationem fuisset aliqua entitas ab eꝛno alia a deo. ¶ Tercio patet ꝙ mundum foꝛe ab eterno fuit ꝓpositio quia ab eterno fuit veritas igitur vere significãs et per consequens fuit ꝓpositio. ¶ Quarto sequitur ꝙ ab eꝛno deus fuit ꝓpositio patet quia ab eterno deus fuit repꝛesentans vere igitur ab eterno fuit ꝓpositio. ¶ Quinto sequitur ꝙ mundus foꝛe ab eterno fuit deus. Patet quia mundus foꝛe ab eterno fuit ꝓpõ vt supꝛa dictum est et non alia ꝓpositio quam deus ergo mundum foꝛe ab eterno fuit deus. ¶ Sexto sequitur ꝙ mundum foꝛe ab eꝛno fuit necessariuz id est res necessaria. Patet quia mundum foꝛe ab eterno fuit deus: sz deus est res sũme necessaria igitur mundum foꝛe ab eterno fuit necessariũ ¶ Septimo sequitur ꝙ mũdum foꝛe ab eterno fuit deum esse. Patet quia mundum foꝛe et deum esse fuerũt ab eterno ipse deus igitur ab eterno mundum foꝛe fuit deum eẽ. ¶ Octauo sequitur ꝙ mundus foꝛe ab eterno fuit necessarium necessitate ꝓpositionali. Patet ꝺa deum eẽ ab eterno fuit necessariũ tali necessitate et mundum foꝛe fuit ab eterno deum eẽ igitur mundum foꝛe ab eterno fuit necessarium necessitate ꝓpositionis. ¶ Nono sequitur ꝙ ab eterno deus iudicauit aliquid quod non fuit ab eterno. Patet quia iudicauit mundum foꝛe et tamen illam rem foꝛe non fuit ab eterno sicut nec mundus futurus ab eterno fuit quia tunc non fuisset futurus. ¶ Decimo sequitur ꝙ hec cõsequentia non valet mundum foꝛe ab eterno fuit necessarium igitur ab eterno mundus erat necessario futurus. Patet quia in tali consequentia antecedẽs est verum z cõsequens falsum igitur consequẽtia nulla. ¶ Undecimo sequitur ꝙ licet mundus foꝛe ab eterno eꝛat necessarium tamen mundum nonfoꝛe non erat impossibile. Patz quia ab eterno mundum non foꝛe nõ fuit igitur non fuit impossibile. Tum secundo quia nulla fuit impossibilitas a qua mundum non foꝛe diceretur impossibile. ¶ Duodecimo seqr ꝙ hec ꝓpõa nõ valet hoc demonstrato vno ꝑdictoꝝ fuit veꝝ ab eꝛno igit ab eꝛno reliquũ fuit falsũ

ꝓz qꝛ mūdū fore ab ēno fuit verꝫ z
tñ mūdū nō fore ab ēno nō fuit fl'z
¶ Tredecimo seqr̄ ꝙ hec ꝓña ñ vz
mūdū fore ab ēno fuit necessariū
g̃ fuit ꝙtradictoriū ab ēno fuit im
possibile. ¶ Decimoqrto seqtur ꝙ
iste due rl'e logicales si vna ꝙtradi
ctoriaꝝ est vera reliq̄ est falsa vel si
vna ē nccria alr̄a est ipossibil' dñt
intp̄tari dūmō pōar̄ ꝓstātia alr̄i⁹
ꝙtradictoriaꝝ ¶ xv. seqr̄ ꝙ lz hec
ꝓña valeat antixp̄m fore est verū z
antixp̄istum non fore est. ergo an
tixp̄m nō fore fuit falsum z tñ ista
ꝓña nō vz antixp̄m fore ē nccrium
z antixp̄m nō fore est. g̃ antixp̄m ñ
fore ē ipossibile qꝛ añs ꝓme ꝓñe nō
p̄t eē verꝫ sine ꝓñte. lz añs scōe ꝓñe
de facto est verꝫ coñte exñte flo nā
aliqō antixp̄m fore puta de⁹ est ne
cessariū z tñ nullū antixp̄m nō fore
est impossibile. ¶ xvi. seqr̄ ꝙ anti
xp̄m fore p̄t eē antixp̄z nō fore sine
termi capiār̄ mār̄ sive ꝓsonaliter
ꝓz qꝛ antixp̄s futur⁹ p̄t eē antixp̄s
nō futur⁹ vl̄ non futur⁹ antixp̄s et
hec. ꝓpō antixp̄s erit p̄t esse illa an
tixp̄s nō erit loquēdo de. ꝓpōe icre
ata. nam de⁹ q̄ iudicat antixp̄m fo
re p̄t nō iudicare antixp̄m nō fore
¶ xvii. seqr̄ ꝙ nullam vitatez cre
atam ēe est possibile immo añ mū
di creationē erat nccriū ꝓz qꝛ erat
ipse deus. ¶ xviii. seqr̄ ꝙ lz mūdō
fore nccrio sit de⁹ tñ cōtingenr̄ est
mundum fore. Prima ꝓs ꝓz qꝛ ōne
qō est deus necessario est de⁹ g̃ mū
dū fore necessario est vel saltez fuit
deus. Secunda ꝓtz qꝛ deus taliter
fuit mundū fore ꝙliter iudicat mū
dum fore sz sic est ꝙ ꝙtingenr̄ iudi
canit mundū fore g̃ seqr̄ ꝙ ꝙtigenr̄
de⁹ fuit mūdum fore. ¶ xix. seqni
tur ꝙ mundū fore est ꝙtingenr̄ mū
dū fore. ꝓtz qꝛ de⁹ iudicās mūdum
fore ꝙtingenr̄ illud iudicat ¶ xx
seqr̄ ꝙ non est possibile antixp̄m
fore eē antixp̄m nō fore. ꝓz qꝛ deus
simr̄ iudicaret antixp̄m fore z anti
xp̄m ñ fore qō est impossibile.

Sciendum est 3° ꝙ ad vide
dum. p quod vr̄ q
bus dicta ꝓsonalr̄ sūpta aggrega-
ta ex accusatiuo z infinitiuo ponī
tur talr̄ rr̄a. ꝙ accusatiuꝰ resoluēdꝰ
est in noiatiuum z infinitiuꝰ i suū
ꝓticipiū. vbi gr̃a si q̄rar̄ qd est deū
esse ens tūc resoluenda est illa locu
tio in hāc oro̅nem de⁹ exñs ens z qꝛ
deus exñs ens est deus iō deū esse
ens est de⁹. ꝓtz ista rr̄a qꝛ vt dr̄ de
aliaco in hac oro̅e deū eē ens vel ly
eē capr̄ verbalr̄ z tunc esset incon
grua q̄stio qd est deum esse ens. vl̄
capr̄ ꝓticipialr̄ z tūc idem est q̄re
re qd est deum eē ens et qd est de⁹
exñs ens z per ꝓñs qō ad vnā q̄stio
nē rñr respōdēdum est ad aliaz Ex
hac rr̄a sequunr̄ aliq̄ corrolaria quo
rū primū est hominem esse animal
nō est nisi homo. Scōm est nihil est
omnem hominem eē animal. patz
qꝛ nihil est ōnis homo existens ani
mal. Tercium corrolarium est om-
nem hominem est animal est aliqd
Patet quia omnis homo existens
animal est aliquid. Quartum cor-
rolarium est neq̄ omnem hominez
eē animal est sortes neq̄ omnē ho-
minem eē animal est plato. patet
quia neq̄ omnis homo existēs ani-
mal est sortes neq̄ omnis homo ex
istens animal est plato igr̄. Quin
tum corrolarium falsum est ꝙ ōnē
hominem eē animal non sit sortes
falsum est etiam ꝙ omnem hoiem
esse animal non sit plato. pz qꝛ fl'm
est ꝙ omnis homo existēs animal
non sit sortes et etiam falsum est ꝙ
omnis homo exñs animal ñ sit plo
qꝛ tūc sortes nō eēt sortes neq̄ pla.
eēt plato qō falsuz ē. Sextū corrola
rium est ꝙ hominem esse animal ē
hominem eē album. pz qꝛ homo ex
istēs animal est hō exñs alb⁹ z sic ꝓtz
ꝙ cum dr̄ hominem esse animal nō

est hominem eē album non intelligit q̄ res significata p̄ sbām nō est res per predicatum significata sed q̄ vel p̄dicatum nō dr̄ per se de subiecto vl̄q̄ nō est diffinitio subiecti ꝑz quē modum dicit p. ārto ethi. q̄ eē tp̄s non est eē motum neq; est eē circulationē. ¶ Septiz corelariū est q̄ hoiem eē aial p̄t non eē hoiez eē albū. Pz qz hō exñs aial p̄t nō eē homo albus igit̄ hominem eē aial p̄t non eē hoiem, eē album ¶ Octanum corelariū deū esse creantem nō p̄t nō eēz tñ nō p̄t non eē deū eē creantez. Pz qz de⁹ creans nō p̄t nō esseꝛ tñ p̄t nō eē deus creans igitur ¶ Nonū corelariū est deū eē creātem p̄t eē deū nō eē creantē. Ptz qz de⁹ creans p̄t esse de⁹ nō creans igit̄ ¶ Decimū corelariū est nō ē possibile deū eē creantē eē deū nō esse creantem. pz qz nō est possibile deū eē creantēz nō eē creātē. ¶ Undecimū corelariū nullū hoiem eē asinū est aliq̄d. ptz qz aliq̄d est nullus hō exñs asinus puta asinus ¶ Duodecimū corelariū q̄libet res mundi est nullum hominē eē asinū. Ptz qz q̄libz res mūdi est null⁹ hō exñs asin⁹ g̃ q̄libet res mūdi est nullum hoiez eē asinū. asis pz qz q̄lz res mūdi estꝛ nulla res mūdi ē hō exñs asinus g̃ q̄lz res mūdi est null⁹ homo exñs asinus ¶ Tredecimum corelarium est licz hec propō nullus hō est asinus significet nullum hoiem eē asinū z q̄libet res mūdi sit null⁹ homo exñs asinus nō tamen significat omnem rem mundi. due p̄me partes patent ex precedenti corelario sz t̄cia pars patz. Tum primo qz illa non significarz nisi hominē esse asinum Tum secundo quia illa non significat q̄libet nullum hominem esse asinum. i. q̄lz q̄ est nullus homo existens asinus. ¶ Decimumquartum corelariū est q̄ ista propositio nullus de⁹ est significat significatione totali nullum deum esse et nullum deum esse est aliq̄d z nihilominus illa nullaz rem existētem aliam a deo significat. Prima pars nota est. Secunda patet quia quelibz res alia a deo est nullū deum esse ergo nulla talꝛ est deus existens Tercia pars patet quia si illa significatione totali aliquam rem significaret maxime significarz deum sed hoc est falsum qz significat solum deum non esse qō non est deus. Pro isto tamen corelario. Advertendum est q̄ si in duabus p̄mis partibus corelarii ly nullum capiatur vniuoce tūc ipsum est falsum. quia vel in illa p̄te ly nullum capit̄ infinitanter et tunc dicitur q̄ hec propositio nūllus deus est significat nullum deum esse est falsa: quia sensus est q̄ ista significat aliquam rem que est nullus deus existens qō est falsum. vel capit̄ ly nullum neganter et tunc minoꝛ est falsa scz q̄ nullum deum esse est aliq̄d quia sensus est q̄ nullus deus existens est aliquid. ideo si illud corelarium debeat esse verum tunc in prima parte debet capi ly nullū neganter et non infinitanter et in secunda infinitanter. ¶ Quindecimum corelarium est q̄ ille due cō tradictorie deus est z nullus deus est p̄cise eandem rem significant Patet quia nulla earum aliaz rem significat q̄ deus. ¶ Sextumdecimum corelarium est q̄ omnes propositiones adinuicem contradicētes p̄cise idem significant et hoc non obstante vna significat veꝛe altera false. Prima pars patet inducendo in omnibus sicut in istis duabus datis deus est et nullus deus est. Secunda pars patet. Tum primo quia vna est vera et altera falsa. Tum secūdo quia dato q̄ idē significant attamen aliter z aliter quare potest vna vere significareꝛ

altera falsa significabit. ¶ Decimum septimum est q̄ hominem eē asinum nihil est. Similiter ātixpristz posse esse nihil est quia ātixpristus potens esse nihil est tamen deum posse producere antixpristum est aliquid. Patet quia deus potēs producere antixpristum est aliq̄d. ¶ Decimum octauum correlariuz hominem esse asinum nō potest eē aliquid z tamen antixpristum posse esse potest eē aliquid licet non fit possibile antixpristum posse esse aliquid. capiendo ly posse prout dicit potentiam remotā ab actu. Prima pars patet quia homo existens asinus non potest esse aliquid. Secunda pars patet quia antixpristꝰ potēs esse potētia remota ab actu potest esse aliquid. Tercia pars ptz quia non est possibile antixpristuz potentem esse tali potentia esse aliq̄d. ¶ Decimum nonum correlarium est q̄ sm tenentes q̄ impossibile non potest significare non est cōcedendū q̄ hec homo est asinus significet hominem esse asinum vel q̄ hec nullus deus est significet nullū deum eē et sic de qualibet alia propone impossibili. Pz qz cum hoiez esse asinum sit impossibile si illa hō est asinus significz hoiem eē asinū sequit q̄ significat impossibilez sic impossibile esset significabile. ¶ Ultimum correlariū est q̄ sm illā opinionem pcedēdum est illas ꝓpōes esse impossibiles qz licz vna nō significet hominem esse asinum tamē vna significat de homine q̄ sit asinus et alia de deoq̄ non est ideo tales propositiones sunt false et impossibiles.

Sciendum est ꝯcio q̄ pret modos saluandi veritates et falsitates propōū insolubiliuz q̄ positi sūt est aliꝰ modus ponēs in mente tales ꝓpōes habere plures cathegoricas que fz eos corrūdent ꝓpōni insolubiliꝫ incōuenīente et ꝓptē hoc sm eos ōnis ꝓpō insolubilis est ꝓpō plures et vasimulz falsa sm diuersas eius mētes: sz fz alios ille ꝓpōes insolubiles hñt duas cathegoricas sibi corrūdētes ypotetice z pinncte z p ꝓñs sm eum oēs ꝓpōes insolubiles sūt ypotetice ac p hoc solū sūt vere aut solū false et non ꝓcludibiles per sillogismum cathegoricū. sz tū isti modi pauꝫ drūt iō ꝓ eodem mō reputant sm quē dicendum est q̄ illa rla ꝑs ꝓpōis nō pt supponē ꝓ tota ꝓpōe bñ hz vitatē in ꝓpōnibꝰ mētalibus vltiatū sz nō in ꝓpōnibꝰ vocalibus aut scriptis neq̄ in mētalibꝰ ad plm significantibꝰ. et sm hanc opionez sequūt aliq̄ dcā ꝓordinē ¶ Primū dcm est q̄ nulla ꝓpō mētal vltiata pt seipam distincte significare. Ptz qz cū oē signū distincte significās sunz significatū sit notitia distincta sui significati si ea dē ꝓpō mētal distincte significaret seipaz sequit q̄ aliq̄ esset formal cognitio distincta sui ipsiꝰ z p ꝓñs eēt cognitio recta z reflexa respectu eiusdē qđ est impossibile. ¶ Scōm dcm ē q̄ nulla pt eē ꝓpō mētal significās se pcise eē veram. pz qz tūc aliq̄ mentalis seipaz distincte significaret qđ est impossibile. ¶ Terciū dcm est q̄ nla ꝓpō mētal pt significare adeq̄te se esse fla m. ptz qz tūc seipam ēt distincte significaret. ¶ Quartū est q̄ si intellectꝰ formaret istā ꝓpōnē ois ꝓpō est fla ipa ēt se nō significaret si sola eēt. pz qz tūc ipē eēt notitia distincta sui ipsiꝰ ¶ Quitū dictū est q̄ si solū eēnt iste tres ꝓpōnes mentales vltimate nullꝰ deꝰ est z nullꝰ hō ē asal z ois ꝓpō mētal vlis ē fla tunc illa ꝯcia eēt vera. pz qz ipsa nō significat de se q̄ eēt fla alias esset insolubil. g̃ significat solum de duabus ꝑmissis et nō de se q̄ sint false z ita eēt i casu posito g̃ illa essz vera

oīs propositō mental' vl'is est falsa
¶ Sextū dcīz ē ꝙ nulla ꝑt eē pro
pō mental' vltīata q̄ significet onē
propōnē mētalē vltimatā esse fl'az.
Pz qz significarz se eē fl'am qō est ꝺ
dicta ¶ Septimū dcm̄ est ꝙ nulla
ꝑt formari mētal' vltimata q̄ signi
ficet omnē mētalē eē verā. Pz qz q̄
rōne nō ꝑt aliq̄ mētal' sīgificare se
eē fl'am eadem rōe ñ ꝑt significare
se eē verā. ¶ Octauū dcm̄ ē nl'a ꝑ
põ vocal' ꝑt significare oēz mētalez
eē fl'am. pz qz si aliq̄ vocal' significa
ret ōnē mētalē eē fl'am significarz
suā mentalē eē falsāz ꝓ ꝑñs mētal'
eius significaret se eē fl'az qō ē im
possibile. ¶ Nonū dcm̄ ē aliq̄ ꝓpō
vocal' ꝑt significare suā ptialē mē
talē eē fl'az. pz qz ista hec eē falsa de
mōstrādo seipam �means ist̄ ēciū mod̄
significat ꝑmā ptē sue mētal' eē fal
sā: sz ex ꝟ nō seq̄t ꝙ mētal' illa signi
ficet se eē falsā sz ex ꝟ seq̄t ꝙ illi⁹ mē
talis ypotetice vna ꝑs sīgificz aliā
eē falsā. ¶ Decimū dcm̄ ē ꝙ nulla
ꝓpō vocal' ꝑt significare oēz mētalē
vltimatā eē verā. pz qz tūc mētalis
vltimata sibi corr̄ndēs significare
se esse verā qō est ipossibile vt ꝑ⁹pa
tuit. ¶ Xi. dcm̄ ē aliq̄ ꝓpō mētalis
bn̄ ꝑt significare oēm mētalē eē fal
sā. pz tū ꝑmo qz aliq̄ propō vocal' bn̄
ꝑt significare omnē vocalē eē falsā
gz aliq̄ mētal' sibi corr̄ndēs. añs pz
qz propō vocalis ad pl'm significat
g̃ ꝑt ponī ad significādū omnē pro
pōnē vocalē eē falsā. Tū 2° qz ad il
lud solū sequit ꝙ idē significat sei
psū ad pl'm sz ꝟ nō est incōueniens
qz ex ꝟ nō seq̄t ꝙ idē sit notitia sui
ipsi⁹ cū signō ad pl'm significās, nō
sit notitia sui significati. z si dicat
ꝙ si aliq̄ ꝓpō mētal' significarz oēz
vocalē eē fl'am tūc vocal' significa
ret se eē fl'az z ꝓñs mētal' ei⁹ signi
ficabit suā subordinatā eē fl'az z cū
bn̄ seq̄t subordinata sue mētali est
fl'a g̃ hec ꝓpō mental' est falsa seq̄t
ꝙ ex ꝓñti mētal' illi⁹ significabit se
eē falsā. Ad ꝟ ꝓcedit ꝙ talis ꝓpō
tio significabit se eē falsā sz negat
ꝓña q̄ iferē ꝙ ꝓpō mētalis ñbi cor
rīndēs significabit se eē falsā. Xii.
dictū est ꝙ ꝓpōes insolubiles affir
matiue bñt exponi ꝑ vnā copulati
uā mētalē cⁱ⁹ ꝑma ꝑs significat ꝑci
se illud qō talis propō insolubilis
sine reflexione significaret et alt'a
significat illā ꝓpōnez q̄ illud ꝑcise
significat eē falsā ita ꝙ �means ist̄ mo
d̄ duplex est significatio ꝓpōis in
solubilis. q̄dam est nō reflexa z mā
lis q̄ sibi ꝓuenit rōne ipōnis suoz
t̄minoz z hāc significationem ꝑmo
ꝑtendunt t̄mi. et si ponerē ꝑmo ꝓ
põ insolubilis solū hr̄e significatio
nē quā t̄mi ꝑmo ꝑtendūt tūc ad il
lam propōnem isolubilē cū casu de
insolubili. i. cū casu ad quē seq̄t ta
lē propōnē significare distincte se
eē falsā seq̄t ꝙ talis propō insolubi
lis eēt fl'az tū ita eēt hīc significaret
z ꝓñs esset va nisi fieret recursus
ad ꝑmū modū saluādi vītates z fal
sitates propōnū insolubiliū. et qō
tenens propōnes mētales vltiatas
posse significare se eē falsas z ꝓñs
insolubiles possz istū ēciū mōm ap
plicare propōib⁹ isolubilib⁹ ad pla
citū significātibus z ꝑmū modū pro
pōnib⁹ mētalib⁹ vltiatis nāliter pro
prie significantibus. Alia est signi
ficatio reflexa formalis quam ter
mini secundario pretendunt z que
conuenit propōni ex reflexione ei⁹
supra se in significando et secūdum
istas significatiōes propōni isolu
bili corr̄ndent due mētales q̄ secū
dum aliquos corresp̄ndēt icōiūcte
sicut vidēt dicere aristo. in libro se
cūdo elēchoz et �means alios corr̄ndēt
sibi diūctez copulatie. Pria mētal'
sigificat illō ꝑcise qō propō isolubi
lis ꝑma significat ōe significat. z 2ª ꝑs
sigificat illō ꝙ ꝓpō mētal' scōa sīgifi
catōe significat rōe ꝑme significatōis

propositio insolubilis significat o
nino taliter qualiter est sed ratiõe
secunde significationis ꝓpõ inso-
lubil' aliter significat q̃ sit nec mi-
rãdum ẽ alicui si propositio vocalis
significãs se eẽ falsam significet cõ
sequenter primam partem sue mẽ
talis esse falsam quia significando
se esse falsam significat falsum esse
q̃ ita sit sicut ipsa significat et per
consequens consecutive significat
omne signum precise talit̃ esse sig-
nificans esse falsum ⁊ per ꝯns sig-
nificat vnam suarum mentaliũ eẽ
fl'am: verbi gr'a ista ꝓpõ sortes di-
cit falsum in casu illo q̃ sor. solũ il-
lam diceret hz duas mentales vel
ꝯiunctim vl' inconiunctim sibi cor
rñdentes quarum ꝑma significat
illam rem que est sortes dicẽ falsũ
et illa est vera. Scõa vero sigi ficat
ꝑmã esse fl'am ⁊ illa est fl'a. ⁊ ideo si
teneat' opio dicẽs q̃ ille ꝓpões cor-
rñdent sibi incõiũcte q̃admodum
dicere videt' aristo. secũdo elencho
rum dicẽs q̃ nõ sequit' sor̃ est dicẽs
falsum et dicit solum se dicere fl'm
g̃ dicit vep̃ simplr sz bene sequit' di
cit ipe q̃ dicit verum fm quid hoc ẽ
dicit ꝓpõnem que nõ solum est vã
sz etiã est falsa q; est ꝓpõ plẽs tunc
fm istum modum diceretur q̃ illa
simul est vera et fl'a. Et gñal'r q̃ om
ne insolubile est verum et fl'm: sz si
teneam⁹ q̃ ille mentales sibi corrñ
dent ꝯiuncte tunc cum illa sit affir
matiua corrñdebũt ei copulatiue
et per ꝯns illa simplr erit fl'a quia
sibi corrñdet vna copulatiua cuius
vna pars est vera et alt'a falsa.

¶ Tredecimuz dictũ est q̃ cuilibz
ꝓpõni negatiue insolubili in q̃ po
nit' istum p̃dicatum falsum vel sibi
sinonimuz debet exponi per vnam
disiunctiuã ꝓpositã ex ptib⁹ ꝓtradi
cẽtib⁹ ill' ex quib⁹ ꝑstituebat' copu-
latiua exponẽs suam affirmatiuã
vbi gr'a ista sor̃ non dicit falsum ex
ponit' per istam disiunctiuam illa
res que est sortes non est dicens fal
sum vel illa non est falsa que ꝓcise
se significat sortem dicere falsum.
⁊ illius disiunctiue ꝑma pars ẽ fal
sa et secunda vera ideo tota disiun
ctiua est vera. ¶ Decimũquartuz
dictum est q̃ hec ꝓpositio insolu-
bilis est falsa hec est vera demõstrã
do p ly hec suam ꝓtradictoriã. Ptz
q; illa significat suaz ꝓtradictoriã
eẽ veram g̃ significat se eẽ falsam ⁊
per ꝯns sibi corrñdet copulatia sig
nificans q̃ illa est vera demõstran
do suam ꝓtradictoriam et q̃ falsũ
est q̃ illa sit vera ⁊ q; ꝑma pars est
vera et secunda pars falsa. iõ tota
copulatiua est falsa. ¶ Decimum
qntum dictũ est q̃ ista est vera hec
non est vera demõstrando seipam
Ptz tum ꝑmo q̃a sua cõtradictoria
est falsa puta ista hec est vera igitur
ipsa est vera. Tum secundo quia si
bi correspondet ista disiunctia mẽ
talis hec non est vera vel non ẽ fal-
sum q̃ hec sit vera. modo prima po
est falsa ⁊ secunda vera igitur tota
disiunctiua vera et per consequẽs
ꝓpositio insolubilis sibi subordi
nata est vera ¶ Decimumsextum
dictum est q̃ hec est vera hec est fal
sa demonstrando per ly hec suã cõ-
tradictoriam et hec est falsa hec nõ
est falsa demonstrãdo per ly hec se-
ipsam. Prima pars patet quia sig-
nificat precise se esse veram cum sig
nificet suam contradictoriam esse
falsam. Secunda pars patet quia
alias due contradictorie essent si-
mul false quod est impossibile. Ex
hoc patet q̃ propositio affirmatiua
precise significans se esse veram for
maliter vel equ ualenter est vera.
sed omnis negatiua significans p̃-
cise se eẽ verã formalit̃ vel equiua-
lenter puta significando se nõ esse
falsam est falsa. Patet de istis dua
bus ꝓpositionibus hec est falsa de

mõstrando suam ꝯtradictoriam z hec non est falsa demõstrãdo seipã z similiꝫ de qbuscũq; aliis ¶ Xvii dictum est ꝙ ad cognoscẽdũ veritatem ꝓpositionis negatiue non est ꝑmo intuẽdum ad eius significatũ sed ꝓius respiciendum est ad significationẽ ꝓpositionis affirmatie ñ bi ꝯdictorie. patz quia nisi ituremur ꝑus ad affirmatiã tũc nũq; ꝓpõnem negatiuã indicaremus eã fl̃a que significat solũ sic esse ad qõ sequitur ipsã esse veram et tamẽ per dictum prefatũ ita iudicãdum est igitur ad cognoscẽdũ veritatẽ ꝓpõis negatie non est ꝑmo intuẽdum ad significatũ eius sed ad significatũ ꝓpõnis affirmatie ¶ Xviii. dictũ est ꝙ omnis ꝓpositio insolubilis affirmatiua debet exponi per vnaz copulatiuaz affirmatiuaz et omnis negatiua insolubilis per vnaz disiunctiuaz. Prima pars patz. quia omnis ꝓpositio insolubilis affirmatiua aut significat se esse falsaz formaliter vel ꝙsecutiue aut significat suam ꝯdictoriã esse verã formaliter vel ꝙsecutie si eni significet se eã veram nõ est insolubil̃ si etiã significet suaz ꝯdictoriaz esse falsam non est insolubil̃ sed omnis talis affirmatiua exponit ꝑ vnaz copulatiuaz cuiꝰ ꝑa pars significat significatũ nõ reflexum z scõa significatũ reflexũ vt ptz ex dictis igit ꝑma ꝑs ẽ vera. Scõa pars pz. Tũ ꝑmo quia ois negatiua habz exponi oppositе ad affirmatiã Tũ scõo qꝛ ois negatiua vel significat se nõ eã verã vel significat suã affirmatiaz nõ eã falsaz. si eni significet suã affirmatiaz nõ esse verã vel se nõ esse falsã non est insolubil̃ sz ois talꝭ negatie exponit ꝑ disiunctiaz cõpositã ex ptibꝰ ꝯdicẽtibꝰ illis categoricis ex qbꝰ ꝑma affirmatiua ꝙstituebat igit scõa ꝑs vera ¶ Xix. dictũ est ꝙ posito ꝙ ꝓ diceret istã deꝰ ẽ et sor illã solꝰ ꝓ dicit vex tũc sor dicẽt vex qꝛ sẽsus ꝓpõis eẽt ꝙ ꝓ dicit vex et sic est ꝙ nullꝰ aliꝰ a platone dicit vex vel non est fl̃m solũ platonẽ dicẽ vex mõ ꝑma ꝑs q̃ est categorica est vera et scõa ꝑs etiã que est disiũctia est vera igit illa ẽ vera in casu posito ꝙ solꝰ plato õt verũ. Ex quo sequit ꝙ in casu poiª ista esset falsa non solꝰ plato õt vex nam exponit ꝑ istaz disiũctiaz plato non dicit vex vel aliquis alius a platone dicit vex et fallũ est ꝙ solus plato dicit vex modo ꝑma ꝑs q̃ est categorica est falsa et scõa pars que est copulatiua etiã est fl̃a Et si dicat ꝙ hec expositio ẽ ꝯtra vnũ superiꝰ dictoꝝ qꝛ dictũ est affirmatiaz debẽ exponi ꝑ vnã copulatiaz z negatiaz ꝑ vnã disiũctiaz mõ ista solus ꝓ õt vex expoit disiũctie et sua ꝯdictoria q̃ est negatia expoit copulatie. Ad ꝫ dicit ꝙ ista solꝰ ꝓ dicit vex ẽ exclusiua affirmatia iõ. exponẽs eiꝰ totaꝫ est copulatia attñ ipa est exponibil̃ ꝑ vnã categoricã negatiaz q̃ eẽt insolubil̃ ideo rõne illiꝰ scõa ꝑs exponẽd; dz eẽ disiũctia sz ista nõ solꝰ ꝓ dicit vex est exclusiua ideo exponẽs eiꝰ totaꝫ est disiũctiua sz ñ nõ esset insolubil̃ scõa exponẽs eẽt affirmatia ideo rõe illiꝰ scõe ptis scõa ꝑs dz eẽ copulatia affirmatia ¶ Ultimũ dictũ est ꝙ in oi illo in q̃ eẽnt sor z ꝓ et plato dicẽt illã deꝰ est et sor istã õnis homo ꝓꝑ sortẽ dicit vex tũc ista exceptiua eẽt vera ois homo ꝓꝑ sortẽ dicit vex et ista falsa non omnis homo ꝑter sortem dicit verum Prima pars pz quia sensus eius esset omnis homo alius a sorte dicit verum. et sortes est homo et sortes nõ dicit verum. vel non est falsum omnem hoiem preter sortem dicere verum modo quelibet pars illius copulatiue exponentis saltem principalis est vera Scõa pars patz quia sensꝰ eius esset aliquis homo alius a sorte nõ

dicit verū vel sortes non est homo vel sortes dicit verum ⁊ falsū est q̄ omnis homo preter sortem dicit verum modo q̄libz pārs illi⁹ disiūcti ue est falsa. Istis notatis sit

Conclusio prima. Sine positiōe cōplexe significabilium ab incōplexis distinctoꝝ possūt salvari veritates et falsitates propositionū. patet quia si res est sicut significatur per affirmatiuā eē ipsa est vā si non sit sic sicut significatur per negatiuā non esse negatiua est vera sed potest salvari q̄ita sit sicut affirmatiua significat esse ⁊ q̄ nō ita sit sicut negatiua significat nō eē nō ponēdo cplexe significabilia distincta ab incplexis igit

Cōclusio secūda Non ponendo cōplexe significabilia distincta ab incōplexis possūt possibiles et impossibiles necessitates ⁊ ptingētie propositionū salvari. pz per modum dictum in pma q̄stiōe

Conclusio Tercia. Tercius modus salvandi veritates et falsitates ꝓpositionū insolubiliū est valde probabil. ptz quia secūdū istum modū possūt salvari oēs ꝓpōes isolubiles q̄ sūt vere esse vere et que sūt false esse false igit talis mod⁹ videt eē ꝓbabil

Dubitatur. ꝓmo Utrum ea que dicta sunt in primo notabili possint ꝓbabiliter sustineri. ¶ Arguitur q̄ non. quia mūdum fore fuit verum cum ab eterno mundus esset futur⁹ sed illud verum non fuit aliquod ens aliud a deo cū nullū tale fuerit ab eterno et etiam non fuit deus igit fuit cōplexe significabile distinctū ab incōplexis. secūa pars ptz. Tum ꝓmo quia sicut mūd⁹ poterat non esse futur⁹ ita illud vez poterat nō esse igit illud vez non erat ipse deus. Tū secūo quia ꝛz mūdū fore fuerit ab eterno vez potuit tamē ab eterno non esse vez sed deus non poterat non eē neq̄ potuit nō fuisse q̄d verū g̃ deus non fuit illud vez Tū tcio quia illud verū fuit ptingens sed de⁹ nū q̄ fuit ptingēs sed sēp necessari⁹ g̃ illud vez non fuit ipse deus ¶ Scōo sic mūdum fore vt supp̄tum est ab eterno fuit vez ⁊ non fuit aliq̄ ꝓpositio neq̄ res icōplexa vt deductū ē igit fuit cōplexe significabile ⁊ a ꝓpōe ⁊ ab incōplexe significabile distictū. minor ptz q̄ ad ꝓmā ptem quia ab eterno nulla fuit ꝓpositio igit mūdū fore non fuit aliqua ꝓpositio. Tū scōo quia si fuisz ab eterno aliqua ꝓpositio ipsa significasset mūdū fore ꝛz sic est q̄ nihil significat seipsū aut saltem illa propositio seipsā non significasz igitur ipsa non fuisset mūdum fore. Tū tcio q⁹ si aliqua ꝓpositio fuisz ab eterno illa fuisset vā q̄a mūdus fuisset futurus ergo mundū fore fuisz causa veritatis illius ꝓpositionis et per ꝓñs mūdum fore non fuisset illa ꝓpositio ¶ Tertio sic si fuisset ab eterno aliqua ꝓpō significās mūdū fore illa maxime fuisset de⁹. sed hoc est impossibile ergo et illud ex quo sequit. Minor pz. Tum primo quia oīs ꝓpositio ē cathegorica vel ipotetica sed deus nec est ꝓpō categorica cū nō cōponat ex subiecto ꝑdicato et copula. nec propō ipotetica cum nō cōponat ex duab⁹ cathegoricis ergo de⁹ nō est neq̄ fuit propō. Tum scōo q̄a oīs ꝓpō ēvlis ꝑticularis indefinita vel singularis g̃ si deus est ꝓpō erit vlis ꝑticularis indefinita vel singularis. et qua rōne diceret q̄ eēt ꝓpō singularis eadem ratione diceret q̄ eēt vlis particularis ⁊ indefinita. et sic eadē ꝓpō simul eēt vlis particularis indefinita ⁊ singularis q̄d est impossibile Tum tertio quia si deus fuisset propositio significās mūdū fore eadē rōe fuisz propō significās deū esse

et cū illa ꝓpositio que significat mundū fore sit contingens. z illa q̄ significat deum eē sit necessaria sequeretur ꝙ eadem ꝓpositio eēt cōtingens z necessaria qđ ē ipossibile ¶ Quarto sic. si nō darent cōplexe significabilia ab incōplexis distincta sequeret ꝙ aliqua ꝓpō eēt vera cuius veritatis nulla esset cā. sz ꝓns est cōtra p. in ꝓdicamētis dicentem ꝙ rem sic eē vel non esse est causa veritatis vel falsitatis ꝓpōnis igit dabilia sunt cōplexe significabilia ab incōplexis distincta Minor patet. Tum ꝓmo de ista homo est albus. querit enī q̄ est causa sufficiens veritatis istiꝰ homo ē albus notum est ꝙ est hoiem eē albū querit ergo quid est hoiem eē albū aut est cōplexe significabile distinctū ab incōplexis et sic habet intētum aut est homo vel albedo aut homo et albedo simul: sed nullū istorum est causa sufficiens igit nulla est causa sufficiēs veritatis illiꝰ ꝓpōnis. Minor assumpta ptz qđ homo pōt eē absq; hoc ꝙ illa sit vā homo est albus. Sitr albedo puta si non inhereat hoi. Sitr homo et albedo possunt eē absq; hoc ꝙ ista sit vera homo est albus: ergo nullum istorum est cā sufficiēs vitatis illiꝰ ꝓpōnis homo est albus. Scđo ꝓz minor de veritate huius forma informat materiā. quia vel cā illiꝰ ē forma informare materiā distincta ab incōplexis et tunc habet intētū vel est forma vel materia. vel fora et materia simul vel respectus qui dicit informatio. Non primū. quia forma pōt esse puta separata absq; hoc ꝙ illa sit vera forma informat materiā. neq; scām: quia materia pōt eē absq; hoc ꝙ illa sit vera. neq; tertium. quia materia z forma possūt esse z forma erit eque indistās materie sicut si informaret z tamen illa nō erit vera forma informat materiā. Tertio ꝓz minor qđ vel cā veritatis huius humanitas vnit suppōsito dīno est humanitatē vniri suppōsito diuino distinctū a q̄libz re incōplexa z a rebꝰ incōplexis. et tūc habet intentū. vel est ipsa hūanitas vel ipse deꝰ vel humanitas z deus simul et hoc nō: qđ in triduo oia illa erāt adinuicē indistantia. et tñ illa nō erat vā humanitas vniretur suppōsito diuino. vel erat respectus vnionis humane nāe ad suppōsitū dīnū z hoc nō qđ nullus talis est ponēdꝰ saltē distinctus ab extremis ergo relinquit ꝙ erat cōplexe significabile distinctū ab incōplexis ¶ Quinto sic sine talibꝰ cōplexe significabilibꝰ distinctis ab incōplexis nō ꝓnt multa saluari q̄ in logica z in phia dicunt ergo sūt ponēda cōplexe significabilia ab incōplexis distincta. Añs ꝓz. Tū primo qđ hec cōcedit ipossibilis hoc albū est hoc nigrū: demōstrata eadē re et nō qđ hoc albū nō possibile sit eē nigrū: nā falsū sit ꝙ hoc albū nō possit eē nigrū. Nā demōstrato pariete hoc albū pōt eē hoc nigrū neq; qđ sit ipossibilis hoc albū ē nigrū qđ tūc idē eēt cā sui ipsiꝰ igit hoc est qđ hoc cōplexe significabile hoc albū eē nigrū est ipossibile z sic habetur ꝙ sūt ponēda cōplexe significabilia. Secundo patet añs. qđ quis teneret credere firmiter diabolum nō eē oipotentē sicut credit deū eē oipotentē sed diabolū nō eē oipotentē nō est ipse diabolꝰ qđ tūc qđ teneret credere ita firmiter diabolo sicut deo. nec etiā est ista ꝓpō diabolus nō est oipotēs q; anteq; eēt aliqua ꝓpō vera erat diabolū non eē oipotētē igit diabolū nō esse oipotētē ē cōplexe significabile distinctū ab incōplexis. Tū tertio qđ iste solēt concedi tps ē ꝓmū mobile tps est circulatio et tñ iste negāt esse vere esse tps est esse primū mobile: z eē

tps est eē ꝑmā circulatōez ergo sūt ponēda cōplexe significabilia distincta ab incomplexis

In oppositum arguitur. qa sine his possunt oia saluari vt patebit solvendo rōes ergo nō sunt ponenda talia cōplexe significabilia

¶ Pro solutione dubii aduertendum est Q; nō pro qualibet veritate, ppōnis est assignanda vna res q̄ sit causa sufficiens illius vitaꝫ ita ꝙ ea qualitercūq; posita necesse sit illā, ppōem esse verā. Quia scdm̄ ꝙ argutum est in quarta rōne dubii nulle sunt, ppēnes vere quarū veritatum non est dabilis aliqua causa satis est ergo ꝙ detur aliqua res que sit causa veritatis alicui⁹, ppositionis ꝙ ad illam verificādā nulle alie res requirāt. Tunc dicit ad dubiū scdm̄ ꝙ est in primo notabili dictū. Non sunt ponēda complexe significabilia distincta ab incō/plexis.

Ad rationes dubii Ad ꝑmā distinguit maior. vel capiendo ly mundum fore ꝑsonaliter et sic negatur maior. qa sensus est ꝙ mūdus futur⁹ ab eterno fuit aliquod verum. vel capiendo ly mundum fore materialiter ꝛ sic conceditur maior ꝛ negatur ꝙ illud mundum fore non fuerit deus Et ad primā improbationem minoris negatur ꝙ illud mundum fore potuerit non fore. Nam licet illud potuisset nō fuisse mundū fore tamen non potuit simpliciter non fuisse. sicut licet deus potuerit mundum fore non indicare tamen deus simpliciter non potest non fuisse. Ad scdam, pbationē primē rationis dicit ꝙ mundum fore fuit ipse deus et cum hoc mundū fore nō potuit nō esse neq; non fuisse verū. sicut nec deus potest nō eē nec potuit non esse verum enūciatiuū de aliquo. Non enim sequitur de⁹ potest non iudicare mūdum fore igit mundum fore potuit non fuisse verum. Sed bene sequitur ꝙ mundū fore potuit non fuisse hoc verū mūdū fore ꝛ nō potuit non fuisse hoc verū deum eē. Ad tertiā, pbatōem negat ꝙ illud vex fuerit cōtingēs siue capiat ꝓtingēs prime intentionaliter vt idem est ꝙ res que pōt eē et non eē. siue capiatur ꝓtingēs ut idem est ꝙ cōtingens iudicium Nam neq; deus fuit res cōtingēs. neq; potuit nō eē iudiciū licz potuerit nō eē iudicium de mundū fore

¶ Ad scdam principalē concedit maior. et negatur minor pro ꝑma parte. Et ad primā, pbationē dicit ꝙ licet ab eterno nō fuerit, ppō creata tamē ab eterno fuit aliqua ꝓpō increata puta deus. Ad scdaz, pbationem cōceditur ꝙ illa, ppō significet mundū fore capiendo mundum ꝑsonalit hoc tamē fuisz mūdum fore capiēdo mūdū, fore materialiter. Etiā significasset mūdum fore capiendo ly mundū fore materialr. cū deus ab eterno seipsū significat. Ad ertiā, pbationē dr ꝙ si hoc nomē cās se extendat ad ea q̄ sunt ꝛ futura sūt tūc mūdū fore fuit cā veritatis illi⁹, ppōis q̄ indicat mūdū fore idest fuisset causa quare deus fecisset iudiciū de mūdū fore. ꝛ hoc capiēdo mūdū fore in subcō ꝑsonalit sed hoc mō mūdū fore nō fuisset ppō. Si ūt capiat mūdū fore materialr tūc negat ꝙ mūdū fore fuisset cā vitatis illi⁹, ppōis q̄ significat mūdum fore. ¶ Ad ertiam ꝓncipalem rōez ꝓcedz maiorz negat miorz ad ꝑmā, pbatiōz dr ꝙ si capiat, ppō categorica, ꝑ illa q̄ cōponit ex subcō ꝑdicatoz copula tūc maior nō ēva Tū p⁹ qz hē fim de, ppōe īcreata q̄ ē ipse de⁹ Tū ꝛ⁹ qz fm illos q̄ tenēt, ꝑ pōnē mētalē nō eē cōpositā ex pr̄ib⁹ notitiis hē fim d, ppōe mētli Et

similiē diceret si capiatur ly ypote
ticū pro ppositioē cōposita ex dua-
bus categoricis licz eni maior eēt
vera scōm omnes de q̄libz ppositi
one creata. tamē non eēt vera de p
positiōe increata. ¶ Et ad pmā in
pbationē dicitur q̄ si capiatur p-
pō categorica p illa q̄ significat enū
ciabile categoricū z ipothetica pro
illa q̄ significat enūciabile ypoteti
cum tunc neg a minor' nam de⁹ si
mul figificat z iudicat deum esse z
deum nō esse vel deū esse et sic capi
endo ppositionē ypotetica vl' cate
gorica nō esset icōueniens eādē p
positionē saltē increatā eē ypoteti
cam z categoricā ¶ Ad scōaz pba
tionē dicit q̄ si capiat ppō singula
ris pro illa cui⁹ subiectū ē t'in⁹ sin-
gular' vl' ti⁹cōis sūpt⁹ cū signo sin-
gulari z ppō vniūsalis pro illa cui⁹
subiectū est termin⁹ cōmunis sūp-
tus cum signo vniūsali tunc maior
nō solū est falsa de ppōe icreata sz
eciā de propōe mentali creata scōz
illos qui tenēt metalem propōem
componi ex pluribus notitiis qua
rum vna sit subiectū z altera p̄dica
tum. Sed si capiat ppō singular' p
illa q̄ significat hoc nō illō esse tali
ter vel taliter et propositio vniūsa
lis pro illa que significat ōne t'le eē
taliter vel talit'. z sic cōceditur ma
ior et negatur minor quia nō est in
cōueniens hoc⁹ eandē ppositionez
saltem increatā simul eē vniuersa-
lez pticularē idefinitā z singularē
Et isto mō sūpsit p. propositionem
vniūsalem z pticularē in pmo prio
rum cum dicit q̄ propositio vniūsa
lis est q̄ significat omīi ineē aut nul
li. ¶ Ad terciā pbationē dicitur q̄
deus fuit propositio significās mū
dum fore et deū esse et negat p̄ñaq̄
illa ppositio q̄ significat deum esse
fuit ptingens loquēdo de increata
ymmo fuit necessaria q̄ uis signifi
cauerit mūdū fore ptingenē nō ta
men fuit propositio ptingenter de
deum esse sz ptingenter fuit propō
de mūdum fore ¶ Ad quartā prin
cipalem dicitur negādo p̄sequētiā
Et ad probationē dicitur q̄ cā veri
tat' hui⁹ hō ē albus fuit hō albedo
et deus nō sic q̄ illis trib⁹ reb⁹ q̄lit'
cunq̄ positis necesse sit illā esse ve
ram homo est alb⁹ sz quia ad illam
verificādam nō requirebātur plu
res res q̄ ille tres. licz requirēt q̄
certo mō se haberent puta q̄ albe
do informaret hoiez ¶ Ad secūdā
probationē dicit similit' q̄ forma z
materia non sūt causa sufficiēs ve
ritatis illius forma iformat mate-
riam capiendo causā sufficientem
pmo⁰ sz bñ sūt cā sufficiēs capiēdo
cām sufficiētē scōo⁰. et iō non seq̄t
materia et forma possunt eē absq̄
hoc q̄ illa fuerit vera forma i fo'at
materiā g̃ materia z fo'a nō sūt cā
sufficiēs capiēdo causā sufficiētem
secūdo⁰ sed bene sequit capiendo
primo⁰ ¶ Ad t̄ciam dicitur simi-
liter q̄ humanitas et suppositū di
uinū erāt cause sufficiētes veritat'
illius humanitas est vnita suppos
to diuino. z tñ nō seq̄t humanitas
z suppositū diuū fuerūt i triduo q̄
illa fuisset vera humanitas ē vni-
ta supposito diuino quia tunc non
erant humanitas et suppositum di
uinum taliter qualiter sufficiebāt
ad veritatē huius humanitas vnit'
supposito diuino ¶ Ad quintā ra
tionē pricipalem negat antecedēs
Et ad pmā probationē dicit q̄ ista
est impossibilis album est nigrum
non quia album sit i possibile eē ni
gruz nec q̄ est impossibile albū esse
nigrum vt bene pbat argumētū sz
quia nihil potest eē simul albū et ni
grum qō tamē significat hec ppo-
sitio hoc albū est nigrū ¶ Ad secū-
dam probationē dicitur q̄ dyabo-
lū nō eē oi potētē est dyabol⁹ nō tñ
vz ista p̄ña ego teneor credē diabo

lum non esse oi potētem z dyabolū non esse oi potētē est dyabol⁹ g̃ ego teneoz credē dyabolū quia t̄min⁹ i cōplexus cui non conz̄espōdz ꝓceptus ꝓpōnal' non p̄t licite poni post istud v̄bū credē vt ptz p appellationem de v̄bis ipoztātib⁹ actum animę iteriorē sed iste t̄in⁹ dyabolus est icōplex⁹ cui non conz̄ndet cōceptus ꝓpōnalis sicut huic ꝓplexo dyabolū non esse oi potētem igit dicta ꝓsequētia peccat penes fallaciam figure dictiois variādo appellationez rōnis. ¶ Ad terciā dicit ꝙ ille ꝓpositiones non negantur a philosopho tanq̄ false sz quia non sunt per se p̄mo modo sz p accidēs

Dubitatur. secūdo. vtrum ea q̄ dicta sunt in secūdo notabili possit ꝓbabilit sustineri. ¶ Et arguit ꝙ non quia si talia essēt vera seqretur ꝙ hoiez esse album esset ipse homo sed ꝓns est falsum igitur et añcedens falsitas ꝓsequētis patz. Tum p̄mo qz posito homine non opoztet istam esse veram homo est albus z tamē posito hoc quod est hominez esse album opoztet illā esse veram homo est albus. igit hoinez esse albū non est ipse homo. Tum scdo quia hoine manente non potest nō esse homo et tamē homine manēte potest non esse hominē eē album. igit hominez eē album non est ipse homo Tum t̄cio quia si hominez esse albū eēt ipse homo sequerek ꝙ sicut hoinez esse album est causa sufficiens v̄itat̄ h⁹ hō ē alb⁹ ita hō eēt cā sufficiēs veritat̄ illius sed ꝓns est falsum. igit et añcedens. ¶ Scdo sic si predicta eēnt vera seqrek ꝙ q̄liz res eēt nullū hominez esse asinum vt ibi dictū est sed ꝓsequēs est falsum. igitur et añcedēs sed falsitas ꝓsequētis patz. Tum p̄mo quia cū ista homo est albus significaret nullum hominē esse asinū z p ꝓsequēs esset necessaria sicut ista nullus homo est asinus assūptum patz. quia ista significat hominez esse albū et hominē eē albū est homo et ille hō est nullum hoinem esse asinum igf illa significat nullū hoiez eē asinū Tū secūdo ꝙa si quelz res mūdi eēt nullum hoinē eē asinū sequerek ꝙ ista homo est asin⁹ significaret q̄liz rem mūdi cum significet nullū hominē eē asinū. Tum t̄cio quia nullum hoinez esse asinū est nulla res mundi. igit nulla res mundi est hominē esse asinum ꝓsequēcia tenz p ꝓuersionē z añcedēs patz. quia cōtradictoria eius est falsa scilicz aliquē hoinem esse asinū est nulla res mundi ¶ Tercio sic si illa dicta essent vera sequeretur ꝙ anticristū posse eē nihil esset ꝓsequens est falsum igitur z antecedēs falsitas cōsequentis patz. Tum p̄mo quia tūc ista affirmatiua vera antixp̄ūs p̄t eē nihil significaret qđ est falsū. pz ꝓsequētia quia illa solum significat anticristū posse eē sed anticristum posse eē nihil est igit nihil significat Tū secundo quia deus qui fecit ab ē t̄no ātichristū posse eē nihil fecisz qđ est falsū. Tū t̄cio qz aliqđ ē anticristū posse esse puta ātixp̄m posse eē igit ātichristū posse eē est aliqđ ꝓsequētia tenz p cōūionē. ¶ Quarto sic si p̄dicta essent vera sequerek ꝙ nihil eēt omne ens eē sed ꝓseqns est falsum igit z antecedens. Falsitas ꝓntis pz. Tum p̄mo quia oē ens eē est aliqđ igit aliqđ est oē ēs eē. ꝓna tenet p ꝓuersionē. Tū scdo. qz ista. ppō q̄ significat oē ens eē nihil significaret eē qđ est impossibile. Et pz ꝓna qz nihil eē est oē ens esse igit ista ꝓpō oē ens ē significās oē ens eē significat nihil eē. Tū tertio qz oīs res mundi/vel est oē ens eē vel aliqđ ens non eē vt ptz p diuisionem sufficientē z per illd p̄incipiū de quolibet est affirmatio vł negaō va sz nllū ēs mūdi ē aliqđ ēs ñ eē g̃ oīs res mūdi ē aliq ēs eē z p

ꝓñs falsū est ꝙ nihil est oē ens esse: ¶ Quinto sic: si ꝓdicta essēt vera sequerek ꝙ deū posse ꝓducere aiaz ātichristi eēt aliqd sz ꝓñs est falsuz igit ⁊ añs. Falsitas ꝓñtis patz. Tū primo qa aiaz ātichristi posse ꝓduci a deo nihil est igit deū posse ꝓducere aiam antichristi nihil est Tum secundo quia si deum posse ꝓducere aiam antichristi aliqd esset: tūc nō deū posse ꝓducē aiaz ātichristi nihil esset et per ꝓñs nullā aiazantichristi posset ꝓduci a deo nihil esset qd est falsū. quia nullā aiam antichristi posse ꝓduci a deo est quelibet res mundi. Nam si sumak ꝓdictoria illius illa erit falsa. Tum tertio. quia nō deū posse ꝓducere animā antichristi est aliqd igitur deū posse ꝓducere aiam antichristi nihil est. vel alias duo cōtradictoria eēnt simul vera. Assūptū patet. qa sor. est nullū deū posse ꝓducere animā antichristi igit nullū deū posse ꝓducere aiam antichristi est sor. et per ꝓñs est aliquid

In oppositum arguitur per ratiōnē regule posite in scdo notabili. q quidē ratio ibidē posita est ¶ Pro solutione dubii aduertendū est. ꝙ in oibus istis ꝓpōnib⁹ nullū hoiez eē asinū est aliqd nullū hoiem esse asinū est nullū hoiem eē asinum ly nullū a parte subiecti pōt teneri infinitāter et tūc sensus est aliqd qō est nullus homo exñs asinus ē aliquid et ꝙ illud qō est nullus homo exñs asinus est aliqd qō nō est aliquis homo existens asinus. Uel ly nullum tenetur neganter et tūc sēsus est ꝙ nulla res que est homo existens asinus est aliquid. vel nulla res que est vnus homo existens asinus est aliquid quod est nullus homo existens asinus. Et sic patz ista eē veram nullum deum posse ꝓducere animam antichristi est aliqd: si capiatur ly nullum infinitanter tamen si acciperetur neganter eēt falsa ¶ Isto notato dicitur ad dubium ꝙ ea que dicta sunt in secundo notabili possunt sustineri:

¶ Ad rationes dubii. Ad primaz conceditur consequens et negatur minor: Et ad primam probatiōem falsitatis consequētis conceditur antecedens et negak consequētia. Non enim sequitur posito homine albo ponitur homo albus: et tamē non posito homine non ponitur homo albus: igitur homo albus non est homo. Et etiam non valet consequentia similis ibidem facta. Ad scdam probationē cōceditur tota/le antecedens et negatur cōsequē/tia. Nō enim sequitur homine manente non potest non eē homo ⁊ homine manente potest non esse homo albus ergo homo albus non est hō sz si sic sumerek minor homine manente homo albus potest nō eē minor eēt falsa. ita etiam si in ꝓdicta ꝓña sumerek sic. homine manente hoiem eē album potest non esse. Ad tertiam, pbationem cōceditur ꝙ sicut hominem eē album est causa sufficiens veritatis huius homo est albus ita ipse homo. Nam si intelligatur ꝙ hominem eē albuz sit causa sufficiens sic ꝙ ea posita necesse sit illam esse veram tunc hominem eē album non est cā sufficiens veritatis illius ꝓpōnis. Nā hoiem eē albū potest eē absq; hoc ꝙ illa sit vera licz non possit eē hoiem eē albū quin illa sit vera. Si aūt intelligatur ꝙ hoiem eē albū sit cā sufficiens veritatis illius. ita ꝙ ad illam verificandā vltra hoiem eē album nihil aliud req̄rit tūc iterū falsum est ꝙ hoiem eē albū sit causa vitatē illius ꝓpōnis sufficiēs. Nā vltra hoiem eē albū ad vitatē illi⁹ req̄rit albedo q̄ neq; ē hoiem eē albū neq; ps ei⁹ sic nō ē ps hois albi sz req̄rat

ad ℞ q̄ hō fit albus z hoc mō homo et albedo sūt causa sufficiens veritatis illius ꝓpositiōis homo est albus. ¶ Ad secundam ꝑncipalez rationem ꝯcedit añs z ꝓña z negat minoꝛ. Et ad improbationem falsitatis ꝓñtis negat q̄ ista homo ē albus significet nullum hominē esse asinū. Nam ly significaret illd̄ qō est null⁹ hō existens asinus tamen non significat ea rōne qua ē nullū hominem esse asinum ideo nō significat nullu3 hominem esse asinum et dato q̄ significaret nullū hoiem esse asinum. i. aliq̄d qō est null⁹ hō exñs asinus nō tamen sequit q̄ sit necessaria sicut hec nullus homo ē asin⁹ qz illa significaret illud qō est nullus homo existens asinus talit̄ se habere qualiter posset nō se hr̄e et per ꝯ ñs nō esset necessaria sz cōtingens. ¶ Ad scd̄am ꝓbationem negat ꝓña nam illa significat nullum hominem eē asinum tamē nō significat omne qō est nullū hoiem esse asinum. ¶ Ad terciam distinguit añs vel si ly nullum capiat̄ infinitanter et sic negat neq̄ assumitur eius cōtradictoria cum assūat illa aliquem hominem esse asinu3 est nulla res mūdi: sz ista esset eius contradictoria nihil qō est nullum hominem esse asinum est nulla res mundi et sic est vera. vel si ly nulla capiat̄ neganter z sic concedit̄ añs et negat ꝓña qz i ꝓñte ly nullū capitur infinitanter ¶ Ad terciam rōnem ꝑncipalem ꝯcedit̄ maioꝛ negatur minoꝛ. z ad ꝓbatiōem iteru3 negat ꝓña qz añ a minus amplo ad magis amplum cum distributiōe magis ampli ¶ Ad scd̄am dicitur q̄ de⁹ nō fecit ātixp̄m posse ab eterno fore z si fecerit hoc faciēdo nihil̄ fecit. ¶ Ad terciam conceditur añs qz sensus est q̄ aliq̄d est ātixp̄s possibil̄ sz negat ꝓña ac si i ferret q̄ ātixp̄s possibil̄ ē aliq̄d qz a magis amplo ad minus amplum sine distributione nō vz ꝓña sz deberet conuerti per istam antixp̄m posse esse est aliquid possibile vt significetur eadem ampliatio. ¶ Ad quartaz ꝑncipalem rōnem dr̄ concedendo maioꝛem z negando minoꝛem. z ad ꝑmā ꝓbationem cōceditur consequens capiēdo ly omne vt cadit supra totam copulā propōnis z sic negat ꝓña. Tum ꝑmo qz añ a ꝯfusa ad determinatam rōnez de ly aliq̄d stante eadem distributiōe. Tū secūdo qz vl̄is affirmatiua ibi cōuertit̄ in vnam vl̄em affirmatiuaz ¶ Ad scd̄am ꝓbationem negatur ꝓña. et ad ꝓbationem conceditur q̄ nihil est omne ens esse. sz negatur ꝓña q̄ arguitur ex ambabus affirmatis in secunda figura. ¶ Ad secundā ꝓbationem negatur assumptum neq̄ est diuisio sufficiens neq̄ etiā añ per ꝑncipiū illi⁹. Tū qz argumēꝰ deberet sic fieri omnis res mundi est omne ens esse. vel nō omnis res mundi est omne ēs esse. vel istomō omnis res mūdi est omne ens esse vel non esse. ¶ Ad q̄ntam ꝑncipalem rōnem cōcedit̄ maioꝛ z minoꝛ negatur. Et ad ꝑmam ꝓbationem cōcedit̄ añs et negat̄ coña qz nō sequit̄ aīma ꝓducibil̄ a deo nihil est igit̄ deus ꝓductiu⁹ anime nichil est. ¶ Ad scd̄am ꝓbationem cōcedit̄ q̄ non deum posse ꝓducere animam antixp̄i nihil est capiendo ly nō negat̄ sz nō capiēdo ly nō infinitanter. concedit̄ etiam q̄ nullā animam antixp̄i posse ꝓduci a deo nichil est capiendo ly nullā neganter z vt cadit supra copulam ꝓpositionis sed nōvt solum cadit supra verbum infinitum infinitiui modi. et ad ꝓbationem conceditur q̄ nullā animā antixp̄i posse ꝓduci a deo est aliquid sz negat̄ ꝓp̄t hoc q̄ ꝑma non sit vera neq̄ enim animam ꝓduci est aliq̄d neq̄ nihil z sūt intelli

genda ꝓdcā capiēdo illas ꝓpōes vt in illis ly nihil seq̄t copulaz q; si ꝓ cederet inspiciendū eēt ad ārtām regulā eq̄polētiaz ¶ Ad tciā ꝓbationē distinguit añs vl si capiat ly nullum negant z sic negat q; ꝑdictoria eiꝰ ē va. vel si capiat infinitāt z sic ꝓcedit z negat ꝓña. ꝓbatioāt ꝓbat illō añs vt ē affirmatiuū z non vt est negatiuum.

Dubitat vtrū ea q̄ dcā sūt in 3° notabili possint probabiliter sustineri. ¶ Et arguitur q̄ non quia si ibidē dicta essēt vera sequeretur q̄ intellectus nūq̄ posset formare aliquam propositionem mentalem significantez se esse falsam consequens est falsum. igitur et antecedens. Consequētia probatur quia si daretur aliqua propositio mentalis significans se esse falsam illa esset insolubilis sed nulla potest dari propositio mentalis isolubilis igitur nulla potest dari mentalis significans se esse falsam Falsitas consequentis patet Tum primo quia intellectus potest formare mentalem correspondentem huic vocali omnis propositio est falsa. sed illa significat omnem propositionem esse falsam igitur mentalis sibi correspondens significabit omnem propositionem esse falsam Tum secundo q; omnez propositionem esse falsam est verum enunciabile igitur potest per propositionē vltimatam significari Tum tercio quia aliqua mentalis potest significare omnem propositionem vocalem esse falsam igitur potest significare omnem vocalem sibi subordinatam esse falsam et per ꝓñs suā mentalem esse falsam et etiā quālibet mētalem. ¶ Secundo sic. si dicta ibidem essent vera sequerek q̄ in casu in quo pla. diceret istā deus est. et for. istam solus plato dicit verū et nulli alii homines loquerent ista esset vera solus pla. dicit verum z ꝓñs est falsum igit et añs. Falsitas ꝓñtis pz Tum primo q; bene sequit solꝰ pla. dicit verū ergo sortes non dicit verum et vltra sortes nō dicit verum z dicit istam solus pla. dicit verum ergo illa non est vera solus plato dicit verum quia sortes dicit illam et per consequens si est vera sequitur q̄ non est vera. Tum secundo quia si illa sit vera solꝰ plato dicit verum cum sortes dicat illam sequitur q̄ dicit verum z vltra sortes dicit verum igitur non solus plato dicit verum igitur si hec sit vera solus plato dicit verum hec non est vera solus plato dicit verū. Tū tercio quia si illa esset vera solꝰ pla. dicit verū sequeretur q̄ hec eēt falsa non solus plato dicit verum: sed consequens est falsum. Falsitas cōsequentis patz quia exponentes illius sunt vere scilicet plato non dicit verum vel sortes non est homo vel sortes dicit verum hec enim vltima est vera et reddit totam exponentem veram. ¶ Tercio sic si predicta essēt vera sequeretur q̄ in casu quo essent solum quatuor homines quorum tres dicerent verum z sortes esset quartus homo z dicerz istam omnis homo preter sortez dicit verum illa esset vera omnis homo preter sortem dicit verum ꝙ cōsequens est falsum igitur. Maior patet quia exponitur per vnam copulatiuam veram vt patet in tcio notabili. sed falsitas consequentis patet. Tum primo quia bene sequitur omnis homo preter sortez dicit verum igitur non omnis homo dicit verum sed consequens est falsū cum omnis homo in casu posito dicit verum Tum secundo quia bene sequitur omnis homo preter sortē dicit verum igitur sortes non dicit

verum consequens est falsum igit. Q; autem consequens sit falsū ptz quia sortes dicit illaz omnis homo preter sortem dicit verum z illa est vera igitur sortes dicit verum. Tū ēcio quia bene sequitur omnis homo preter sortem dicit verum igit omnis homo dicens verum est homo alius a sorte sed consequens est falsum igitur Q; autem consequēs sit falsuz patet quia bene sequitur omnis homo dicens verum est aliꝰ homo a sorte et sortes est dicens verum ergo sortes est alius a sorte sed conclusio est falsa et minor vera igitur maior falsa ¶ Quarto fic scōz illum modum non possunt saluari multi casus insolubiles igitur ille modus est insufficienter assignatꝰ Antecedens patet. Tum primo qa secundum illum modum non posset saluari quid esset faciendū sor. posito ꝙ diceret se non facere quicquid sibi preciperetur et aliquis sibi precipiat ꝙ non faciat quod sibi precepit. vel sortes non faciet illud quod sibi preceptuz est et sic faciet qō sibi alius precepit vt faciet illud et tunc cum precipiat sibi ꝙ non faciat sequitur ꝙ non faciet. Tum secundo quia in illo casu non posset dici quid esset faciendum sorti si promitteret se quicquid facere quod alius diceret et alius dicerz facias quicquid non promisisti. qa vel iste faceret aliquid in illo casu vel non. si faciat aliquid et non qa promisit igit ex mera libertate et per cōsequens non quia promissuz si non faciat aliquid igitur non faciet illud quod non promisit. Tum tercio quia non possz dici quid eēt faciendum platoni vel non faciendum in illo casu ꝙ aliquis sibi dixerit tu aliquid facies posito ꝙ ꝑmiserit se nihil facē sic aliquis primo eum alloquens dixerit verum nam illo casu aliquid faciet vt non. si aliquid ergo ille qui primo eum alloquebatur dicebat verum et per cōsequens tenetur aliquid facere:

¶ Quinto sic secundum illā modum non possunt saluari tres casꝰ positi in quinto argumento tercii dubii predicte questionis igitur ille modus est insufficiens. Antecedens patet quo ad quamlibz eius partem faciendo questiones sicut ibi facte sunt. ¶ In oppositum arguitur

In oppositum arguitur per rationem positā in tercio notabili. Pro solutione dubii. Est aduertendum.

Aduertendum est ꝙ illa regula allegata in secunda questione propositionibus insolubilibus in qua dicitur ꝙ pars propositionis non potest supponere pro propositione habet veritatem in mētalibus naturaliter significantibus sed non in propositionibus ad placituz significantibus non tamen pars propositionis ad placitum significantis potest indifferēter pro qualibz propositione supponere quia vt dictum est non potest supponere pro sua mentali alias mentalis significaret seipsam quod est impossibile tunc dicitur ad dubium ꝙ illa que dicta sūt in tercio notabili possāt ꝓbabiliter sustineri. Ad rationes dubii

Ad rationes dubii: Ad primam concedi ꝓña et negatur ꝓñs esse falsum. Et ad probationem dicitur ꝙ intellectus potest formare mentalem cor

respondentem huic vocali omnis propositio est falsa: ꝫ negatur ꝙ illa significaret de omni propositione ꝙ esset falsa immo illa vocal nō significaret omnem propositionez esse falsam quia non significarz suam mentalem esse falsam ¶ Ad secundam pbationem dicitur concedendo ꝙ omnem propositionē esse falsam est vnum enunciabile verū si sit sermo de propositione creata non tamē potest enūciari per aliq̄ propositionem creatam sed potest bene a prima veritate iudicari ¶ Ad terciam negatur antecedēs quia vt dictum est mentalis ei⁹ significaret se esse falsam quod est impossibile. ¶ Ad secūdam principalem conceditur antecedens et consequentia z negat ꝙ consequens sit falsum. Et ad pmam probationem negatur pma cōsequentia ꝫ bene sequitur ꝙ sortes non dicit verum vel ꝙ non est falsum platonem dicere verum. nam vt in tercio notabili dictum est tercia exponens illius propositionis non est vna cathegorica sed est disiūctiua. ¶ Ad secundam probationem conceditꝝ ꝙ sortes dicit verum et negatur cōsequentia qua inferꝝ ꝙ non solus plato dicit verum. quia ista non solus plato dicit verum non significat solum ꝙ aliquis alius a platōe dicit verum sed significat alium a platone dicere verum et ꝙ falsum est platonem solum dicere verum. ¶ Ad terciam cōceditur q̄ ista est falsa non solus plato dicit verum et negatur ꝙ iste sint sue exponentes quia tercia eius exponēs debz esse copulatiua vt dictuz est in tercio notabili. ¶ Ad terciam rationem principalem conceditur consequens et cōsequentia z negatur minor. Et ad primam probationez dicitur negando consequentiaz qz talis ꝑña non valet vbi proposit io exclusiua est insolubilis et placēs eius non ¶ Ad secundam similit negatur ꝑña quia tercia exponēs solum est disiunctiua ¶ Ad terciaz negatur similiter consequentia qz antecedens est insolubile et consequens nō ideo arguitur a tota disiunctiua ad vnā ei⁹ partem. ¶ Ad quartam principalem negatur antecedens. Et ad primam probationez dicitur ꝙ in illo casu sortes nō potest adimplere promissuz z ideo potest facere quicquid vult. Qz aūt non potest adimplere promissū patet quia promissum repugnat eius adimpletioni. ¶ Ad secundam dicitur similiter ꝙ sorti esset faciēdū vt vellet quia non posset eius promissa satisfacere ¶ Ad terciam dicitur similiter. ¶ Ad quitā respōdendum est ad illos tres casus sicut in questione precedenti respōsum est.

Ad rationes questionis principales ¶ Ad primam conceditur ꝙ ille modus assignatus est tercius modus salūādi possibilitates/impossibilitates/veritates/et falsitates/propositionum insolubilium et negatur minor. et ad probationem dicitur ꝙ illa sortes dicit falsum est falsa in casu posito. Et ad probationem si inferatur illa sortes dicit falsum que est insolubilis negatur consequentia. non enim sequitur illa est falsa sortes dicit falsuz et sortes dicit illam igitur sortes dicit falsum capiendo consequens in sensu insolubili quia tunc equivalet vni copulatiue. Sed si caperetur in sēsu non insolubili concederetur ꝙ sor. dicit flm ꝫ ex ꝑ nō sequit sor. dic flm de qua est ꝑs difficultas quia vt

dictum est illa non solum figificat
sortem dicere falsū sed vt dictuz est
superius. Ad confirmationem con
ceditur ꝙ illa significat et negatur
ꝙ ita sit sicut secunda pars signifi
cat quia illa que figificat precise z
sine reflectione sortem esse rem di-
centem falsum non est falsa ¶ Ad
secundam principalem dicitur ne
gando antecedens. Et ad probatio
nem dicitur ꝙ illa est falsa. Et ad ꝓ
bationem negatur ꝯsequētia quia
illa non significat solum se esse fal-
sam sed significat vt dictum est. Ad
confirmationem negatur antece-
dens. et ad probationem dicitur ꝙ
ly hoc licet non demonstret nisi ip-
sam vocalem significando tamen
illam vocalem esse falsam figificat
tamen ꝯsecutiue vocalem eius p̄ci
se significantem esse falsam ¶ Ad
terciam principalem dicitur ꝙ itel
lectus non potest formare aliquaz
talem mentalem vltimatam. si au
tem formet aliquam propositionē
mentalem vltimatam de illa dicē-
dum sic esset sicut de propositione
vocali et similiter diceretur ad cō
firmationem. ¶ Ad quartam ne-
gatur antecedens. et ad probatio-
nem conceditur ꝙ sunt alique voca
les insolubiles sed negatur ꝯsequē
cia qua infertur ꝙ sint alique men
tales. Ad quartam dicitur negādo
antecedens propter causam prius
dictam. ¶ Ad quintam dicitur ꝙ
illa esset falsa hec est vera demon-
strando suam contradictoriam. et
ad probationem conceditur ꝙ fal-
sum est illam contradictoriam esse
falsam dūmodo capiatur hec secū-
da contradictoria est falsa in sensu
insolubili nō tamen sequitur ꝙ nō
ita sit ꝙ illa cōtradictoria est vera
quia illa prima non significat solū
suam contradictoriam esse veram
sed significat copulatiue vt dictuz
est Ad confirmationem dicitur ne
gando ꝙ hec sit falsa hec non est ve
ra ymo est vera vt dictum est quia
exponitur per vnam disiunctiuaz
veram et conceditur ꝙ significat se
non esse veram sed negatur conse-
quentia qua infertur ꝙ significat
se esse falsam nisi intelligatur ꝙ sig
nificat se esse falsam disiūctiue ad
aliud vt dictū ē in tercio notabili

Et hec de insolubilibus

¶ Tractatus obligationū Magistri Thome Bricot

¶ Circa obligatiões. querit. Utrum diffinitio obligationis sit bona in qua dr obligato est prefixio alicuius enūciabilis ad sustinēdū ipam fm aliquē statum puta affirmatim/negatim vel dubitatiuū ¶ Et ar primo q nō qz est alia bōa diffinitio obligationis puta hec obligatio est orō cōposita ex signis obligatiuis et posito vl depositō igit illa nō est bona. Cōfirmat qz sic bñ diffiniret obligatio est mediāte q rñdens tenetur infra tempus obligationis positum pcedere et depositū negare igit illa diffinitio obligatiōis que data est nō est bona. ¶ Scdo sic de obligationibus non est scia igr obligatio nō dr diffiniri. ars ptz qz scia ordiatur vt in pluribus ad veritatē obligatio autem ad falsitatem: ad hoc enim inuēta est ars obligatoria vt sciamus falsum possibile ac si esset verum sustinere. ¶ Confirmatur quia ars obligatoria docet falsa sustinere tanq vera igit ipa nō est vera scia sz potius quedam deceptio ¶ Tercio sic: si de obligationib eēt scia vl illa eēt logicalis vl nō logicalis. nō scdm qz illa eēt pmocial et nō ptineret ad grāmaticam neq ad rethoricaz igit ad logicam. neq pmum qz logica docet verum a falso discernere ars autē obligatoria docet falsa veritati imiscere cū doceat falsa tanq vera sustinere. Confirmatur nulla ars logicalis docet mentiri. g ars obligatoria nō ē scia Cona tz qz docet mentiri cum doceat falsa sustinē. ¶ Quarto sic ars obligatoria nullius est vtilitatis igr ipa non est scia. ars ptz qz si eēt alicuius vtilitatis maxie valeret ad pcognoscendum qd sequat ad ppositionē falsam possibilem et qd nō sz hoc nō qa ars. in suis libris videtur sufficiēter docuisse que pñe sint bone et que nō. nō posuit artem obligatoriam g ad hoc nōvz ars obligatoria. Cōfirmat qz ars obligatoria ligat respondentem ad negandum se concedere aliquid qō tñ ipe cōcedit g nōvz ad cognoscendum quid sequat ad ppōnem falsam possibilem et qd nō. ¶ Quinto sic nullus ē finis bonus art obligatorie g nō ē vera scia. ars ptz qz si eēt aliqs bonus finis ille eēt videri bene rñdē et optime sustinere flm possibile sz talis finis nō est bonus igit. Cōfirmat quia ars obligatoria ligat nos ad aliqd negandum qō pus pcessimus sz hoc est redargui igr ipa nō ordinat ad bonū finē.

In oppositum ar auctē ēnium logicoꝝ scias de obligatōibus nobis tradentiuz r obligationem mō pdicto diffinientium:

Sciendum est pmo q ad positum duplex est obligatio. qdam est obligatio realis de qua iurisperiti loquuntur. Alia est obligatio logicalis de qua logici loquūt et hec solz triplr diffiniri. Primo sic. obligatio est oratio composita ex signis obligatiuis et posito vel depositō mediāte q vna cum admissione tenetur respōdēs infra tempus obligationis pcedere positū et negare depositū ¶ Secundo sic obligatio est quedam ars mediāte qua opponēs ligat respōdentem ad suam voluntatē ¶ Tercio sic obligatio est orō composita ex signis obligatiuis et obligato sz

iste tres diffinitiones nō videntur eē bone precipue si obligatio capiaē vt est actus obligantis nam tūc obligatio est terminꝰ de p̄dicamēto actionis iō deberet diffiniri per t̄minos de p̄nto actionis z nō p terminos de gñe signi vel qualitatis sic sunt o:ēz ars. Prima etiā diffinitio est insufficiens qz ꝓuenit solum p̄ni vel depōni et non ꝓuenit impōni neq; petitioni. Secunda etiā videtur mala qz i arte obligatoria rñdens nō ligaē nisi admittat positum vel petitum depositum vl impositum et ita non ligatur secūdūz beneplacitum opponentis. ¶ Tercia etiam non sufficienter manifestat naturā obligationis quia eque dubium est que sūt signa obligatoria sicut dubiū est qd est obligatio ideo ab aliis sic diffinitur obligatio. Obligatio est p̄fixio alicuiꝰ enūciabilis ad sustinendum ipsum ꝑz aliquem statum mediāte qua vnacum admissione tenetur rñdens infra tempus obligationis illud enūciabile in eodem sensu ꝓpositū sustinere secundum statum p̄fixū in hac diffinitione ponitur p̄fixio loco gñis et subiūgitur alicuius enūciabilis ad denotandum q̄ nō q̄libet p̄fixio est obligatio sed solū illa in q̄ p̄figiē vnum enūciabile vl aliqua ꝓpositio. deinde ponitur ad sustinendum secundum aliquē statū puta affirmatiuum vel negatiuum vel dubitatiuum vt ex hoc denoteē q̄ obligationes sunt inuente vt aliquis sciat sustinere aliquod falsum possibile secundum aliquez statū p̄dictorum. verbi gratia dicat opponens respondenti pono tibi istam. tu es rome ibi est obligatio quia ē p̄fixio istius enūciabilis tu es rome ad sustinendum secundum aliquem statum puta affirmatiuum. Signa autem obligationis dicunt talia pono tibi depono tibi illā peto a te illam impono illam. obligatum autem ab aliquibus sic describitur obligatum est altera pars obligationis vl obligatio depositi ad qd̄ ꝓcedendum infra tempus obligationis mediāte obligationez admissione rñdens obligaē. ꝑz illa diffinitio nō valet ꝓpter duas causas ꝑmo quia sequeretur q̄ in dubitatione non esset obligatum qz ad nihil concedendum vel negandum respondens est obligatus sed solum ad dubitandum consequens est falsum secundum eos quia secundum ipsos dubitatio est obligatio. Itē omnis obligatio est cōposita ex obligato tanq̄ ex vltima parte vt ipi dicunt igitur. ¶ Secundo sic licz dicta diffinitio ꝓut prima facie apparet possit saluari deposito vel deposito tamen ex dictis eorum repugnat veritati quia ipsimet i reddendo sufficientiam specierum obligationis concedunt et est verum q̄ aliq̄ est species obligationis que cadit supra aliquod obligatum cōplexum sustinendum pro falso vel negandum pro deposito vel dubitādum pro dubio et sic manifeste ꝑz q̄ non solum debet dicit obligatus est ad qd̄ concedendum rñdens obligatur immo ꝺz addi ad qd̄ negādum vel dubitandum obligatur. Aliter autem diffinitur sic obligatum. Obligatum est illa pars obligationis ad quam sustinendum secundū aliquē statum vnacum admissione tenetur respondens. Dico signanter ad sustinendum secūdum aliquem statuz puta affirmatiuum vt se extendat dicta diffinitio ad omnes sensus obligationis quia per statum dubitatiuum intelligitur dubitatio per negatiū

depositio per affirmatiuum omnis positio et aliqua petitio. dicit notāt mediante obligatōe z admissione quia si rñdens nihil admitteret tūc non teneret variare suā resp̄sioēz. dicit notāt infra tēp⁹ obligatois q̄ post tēp⁹ obligtois rñdēs nō ampli⁹ est obligat⁹ ad sustinendum obligatū vel sic et melius diffinitur obligatum ¶ Obligatum est enunciabile prefixum ad sustinendum secundum aliquem statū Ex ista diffinitione z eius declaratione infertur q̄ non omne obligatum ab aliquo admissum et eidem infra tempus obligationis propositum scitum esse tale est concedendum. ¶ Secundo sequitur q̄ aliquid repugnans obligato scitū esse tale est concedendum z non omne sequens ex obligato scitum esse tale est concedendum ¶ Tertio sequitur q̄ non omne repugnans obligato scitum esse tale est negandū Omnium istorum declaratio satis patet ex iam dictis. Et sic habētur due descriptiones/prima obligatōnis/secunda obligati ¶ Tercia descriptio est. Tempus obligationis est totum illud tempus q̄ō est post admissionem respondētis quousq̄ opponens dicat cadat tempus vel faciat obligationem repugnantez prime. ¶ Quarta descriptio est pertinens alicui ē quod ad ipsū sequitur vel eidem repugnat. Verbi gratia ponetur ista. Tu es rome: tūc ista: tu non es parisius est pertinēs et quia sequitur ad ipsum. et silr sua opposita q̄a ē repugnans. Ex isto sequitur q̄ duplex est pertinēs scilicet pertinens sequens et pertinens repugnans et se habent contradicto modo. Et ideo habita diffinitione pertinentis sequentis faciliter potest diffinitō pertinentis repugnantis haberi quia non oportet nisi contradicto modo diffinire.

Sciēdū est scōo q̄ de numero ꝓpōnū pertinētiū ad artem obligatoriā alia est ptinens obligationi tm̄. alia est ptinēs obligationi z admissioni simul. alia ē ptinēs obligato tm̄. alia est ptinēs bene concesso vel bene ꝓcessis. alia bene negato vel bene negatis ¶ Isto notato sit q̄nta descriptio. q̄ ptinēs sequēs obligatiōi tm̄ dicitur q̄ sequitur ex sola obligatione verbi gr̄a dicat opponēs rñdēti. p pono tibi istā tu es rome tūc ista p pō est aliq̄d tibi positū est ptinens obligationi tm̄ quia sequit ex ea sola sequit enim pono tibi istā tu es rome quia aliquid est tibi positum ¶ Sexta descptō ptinēs obligatōni et admissioni sit est q̄ō seq̄t ex obligatōe et admissiōe simul sūpt̄ sz ex neutro eoꝝ perse vt aliqui rōnabiliter adduūt verbi gr̄a si pono tibi istam tu es rome et tu eam admittis tunc ad eā sequit tu es obligat⁹ ex obligatōe z admissione simul sequit em̄ pono tibi istā tu es rome z tu eā admittis ergo tu es obligat⁹ sz nō sequitur ex aliq̄ p̄dictoꝝ perse quia tu potes eā admittere absq̄ aliq̄ obligatione. ¶ Septia descptō ptiuēs sequēs obligato tm̄ est q̄ ex solo obligato sequit vt si pono tibi istā tu es parisius tūc ista tu nō es rome est ptinēs obligato tm̄ quia seq̄t ad ipūm solū. ex ista descptōe z quita pz q̄ eadem ꝓpō simul z semel est ptinēs obligationi tantum et obligato tantum quia si pono tibi istam aliq̄d est tibi positum tunc ista ꝓpō est pertinens obligationi tantum q̄a ex sola obligatione sequitur. sequitur enim pono tibi istam aliud est tibi positum igitur aliquid est tibi

positum etiã est pertinens obligato tantum quia ex ipso solo sequitur nec repugnat quod aliquid sit ptinẽs obligatõi tm̃ 7 obligato tm̃ ¶ Sz repugnat q̃ aliq̃d tm̃ sit ptinẽs obligatõi 7 cum hec esset pertinens obligato. Et in hoc forsan aliq̃ decipiũt assignãdo aliõ q̃d nos q̃ verba grammaticalia pretendũt. ¶ Octana descriptio ptinẽs obligato 7 etiaz bene ꝓcesso est qđ ad ea simul sumpta sequitur vel tã tum ad ea ꝓ vt alii dicũt vt si pono tibi istam deus est homo est asinus ꝓuertuntur et postea ꝓpono tibi istam hec est vera deus est ꝓcedendã est quia vera est et ipertinẽs Tunc ista hec est vera homo est asinus est pertinens obligato 7 bene concesso sequitur enĩ deus est et homo est asinus cõuertuntur et hec est vera deus est ergo hec est vã homo est asinus quia sequit̃ ex illis simul sumptis sic q̃ non ex obligatõne tm̃ nec admissione tm̃ 7 sic de aliis Exemplum de sequente ad obligatum cum bene cõcesso simul si ponatur ista omnis homo albus est parisius et ponatur ista omnis brabantinus est albus ꝓcedẽda est quia impertinẽs. Etiã suppono q̃ sit vera tunc ista tu es parisius posito q̃ tu sis brabãtinus est ptinẽs quia sequitur ex obligato cuz bene concesso quia bene sequitur ois homo albus est parisius 7 omnis brabantinus est albus et tu es brabãtinus ergo tu es parisius et similiter possunt formari exempla de ptinente sequente ex obligato et bene negato vel bene negatis ¶ Nona descriptio impertinens alicui ẽ q̃ nec sequitur ad ipsũ nec sibi repugnat vt ista tu es rome est impertinens isti homo est albus

Notãdum est tercio q̃ ꝓsequẽtibus ponũtur aliq̃ suppositõnes. Prima suppositio est q̃ ꝓpositio mere affirmatiua de presẽti ideo dicitur possibilis quia sicut per eam significat ꝓ nũc et secũdum totalez significationem ita potest esse. Scõa suppositio est q̃ in bona ꝓsequẽtia ex possibili nũq̃ sequitur ipossibile simplr vt ptz per philosophũ ꝑmo ꝓz Ex hiis sequũtur aliqua corrolaria Primũ est non oportz ꝓsequẽtiam valere si arguit̃ ab antecedẽte de tm̃inis scõe intẽtionis ad ꝓsimile ꝓñs quod est simplr de tm̃inis prime itẽtõnis siue ḃ sit affirmatie siue negatiue sicut hec ꝓsequentia non valet hec est vera homo est asinus ergo homo est asinus ꝓbat̃ quia añs p̃dicte ꝓsequẽtie est possibile quia sicut ꝑ illud ꝓ nũc significat̃ ita possibile est esse et tamẽ ꝓñs est ipossibile ergo ꝓña non valz vt ꝓz per scõaz suppõnẽ. Similit̃ non sequit̃ hec non est vera deꝰ est deus g̃ deus non est deus Ex quo sequitur q̃ omnes tales ꝓñe sunt de effectu se tu vocaris sortes ergo tu es sortes hõ nõ significat te ergo tu non es homo deus est et homo est asinꝰ cõũctim̃ sed deus est ergo homo est asinus tu es rome et tu es parisius sũt similes sed tu non es rome ergo tu non es parisius quia in oibꝰ illis ꝓñtiis casu possibili posito stat sic esse sicut añs significat et tamen q̃ non sit ita sicut ꝓñs ꝓ nũc significat. Secũdũc corrolariũ est q̃ etiam non valet ꝓña ab aliquo añcedẽte de tm̃inis simplr ꝑme intentõnis ad ꝓsimile ꝓñs de tm̃inis secunde intentionis siue affirmatiue siue negatiue quia tunc ex possibili sequeret ipossibile quod ẽ cõtra dicta vt nõ seq̃t deꝰ est deus g̃ deꝰ vocat̃ deꝰ quia si sic tunc etiaz bene sequeret

nullus deus vocat deus: ergo nullus deus est deus cuz ibi arguatur ex oppoſito contradictorio ꝓſequētis ad contradictorium antecedentis et tamen in vltima conſequentia antecedens eſt poſſibile et conſequens impoſſibile igitur in ꝑma antecedens erat neceſſarium z cō ſequens contingens. Cōſimiliter ꝓbaretur ꝙ hec conſequētia non valet nullus deus eſt demon ergo nullus deus vocatur demon. Nec iſta tu es rome ergo hec eſt vera tu es rome. nec iſta ſortes non eſt aſinus ergo ſortes non vocatur aſinꝰ ¶ Tertium corelarium eſt oē poſitum vel depoſitum poſſibile ē admittendum quia ipſo poſito ineſſe nullum ſequitur impoſſibile. et cū hoc inuente ſunt obligationes: vt ſciamus aliquod poſſibile licet falſum ſit ſuſtinere vt ex illo nō cogamur concedere aliquod impoſſibile. et ſic patet ꝙ ꝓpter nullū poſſibilis admiſſionem reſpondēs tenetur concedere impoſſibile/vl̄ negare neceſſarium ſimpliciter quia in arte obligatoria reſpondens nō ducitur ad methā quodcūq; concedat aut neget dum tamē ipſe nō concedat impoſſibile aut neget neceſſarium. Et debet illud corelarium intelligi quando tale poſitū vl̄ depoſitum poſſibile ſcitum eſt eſſe tale. Ex iſto corelario patet. ꝙ ille regule ſunt friuole et fugiētes difficultatem vbi dicitur ꝙ impoſitō poſſibilis vbi ſignificatio depēdet ex veritate ꝓpoſitionis concedēde negande vel dubitande non eſt admittenda vel ꝙ poſitum poſſibile repugnans obligationi tm̄ vel obligationi et admiſſioni non eſt admittendū quoniā tales depoſitiones vel poſitiones poſſunt admitti a billo cui videnꝫ poſſibiles

¶ Tertia ſuppoſitio eſt ꝙ ꝓ regula generali debz obſeruari ꝙ ad omne impt̄inēs reſpōdendū eſt ac ſi nunc̄ eſſet obligatio facta. puta eodēmō extra z infra tp̄s. ꝺa cū tale impt̄inēs nec ſequaꝫ nec repugnet obligato nō videꝫ q̄re cecꝰ eſſz rn̄dēdū infra tp̄s ꝙ extra tp̄s obligationis vt ſi ponaꝫ iſta ois homo eſt rome et ꝓponaꝫ iſta tu non es rome eque bene ē ꝓcedēda ac ſi ꝓponēꝫ extra tempꝰ obligatois et ꝓſequens ꝓcedendū eſt ꝙ tu nō es homo ¶ Quarta ſuppoſitio eſt ꝙ omnes reſpōſiones facte infra tēpus obligationis ſunt accipiēde ac ſi fierent ꝑ eodem inſtāti ſeu ꝑ eadem mēſura tēporis p̄ciſe z in hac ſuppōne omnes ꝓueniūt alias ꝓ eodem tēpore poſſēt ꝓcedi ꝺ̄victorie. iſtis notatis ſit ꝑma concluſio

Concluſio ꝑma In arte obligatoria ois caſꝰ poſſibilis eſt admittēdus. ꝓz q; ad ipſum non ſequit̄ cōceſſio impoſſibil̄ neq; negatio neceſſaria ſimpl̄r ¶ Scōa cōcluſio ad oē impt̄inēs eſt rn̄dendum ſcōm ſuā qualitatem. z ad ꝓtinens ſcōm exigentiā obligationis patet ex dictis ¶ Tertia cōcluſio diffinitiōes obligatōis poſite in titulo queſtionis nō ſūt ſuffi cientes ꝓz ex tertio notabili

Dubitaꝫ ꝑ° Q; ſunt rl̄e gñales ꝓ obligationibus. Et videꝫ ꝑ° ꝙ nō ſunt decē ꝺ̄ ꝑmā. quia infra tp̄s obligatiōis pōt concedi vna contradictoria z concedi ꝙ altera ſit vera z cōcedenda igitur infra tp̄s obligatiōis poſſunt cōcedi due cōtradictorie. Cō firmatur de ſecōa. nam ſi ponaꝫ ꝙ due cōtradictorie ſint z poſtea queratur an altera earū ſit vera. dicendū eſt ꝙ ſic. z tm̄ ſi poſtea ꝓponatur hec altera illarū eſt vera. ipſa erit neganda igitur non ois ꝓpoſitio q ſemel infra tp̄s obligatiōis ꝓcedit

oz sēp ifra idē tps cōcedi ¶ Scdo sic ꝫ t̄cia q; si poāt ꝙ nihil ē ꝓcedē dū tūc illud est admittēdū q; possi bile tunc si ꝓponatur postea ꝙ hoc non est ꝓcedendum vel est ꝓceden dum vel non si sit cōcedēdū igit̄ ali quid est concedendū quod est ꝓtra cōcessū si nō sit ꝓcedēdū tūc aī illō ē sequēs ex bñ ꝓcesso et tñ nō ē ꝓce dēdū g̃ nō oē sequēs ex bene ꝓcesso ꝓcedēdō qđē ꝫ t̄cia regulā. Cōfirmat ꝓtra quartā quia ponat̄ ista oīs ho mo est rome tunc ipsa est admittē da q; possibil' ꝓpōat postea ista tu nō es rome tunc est distiguēda ḋa vera et inptinēs tunc ꝓpoit̄ ista tu es homo vel est ꝓcedēda vel ne gāda si ꝓcedēda tūc cum repugnet posito et bene cōcesso sequit̄ ꝙ non oē repugnās posito et bene ꝓcesso ē negādū si sit negāda igit̄ negāda ē a te et ꝑ ꝑñs tu es et sic tu es hō ꝛ ꝑ ꝑñs hec nō ē negāda tu es homo ¶ Tercio sic ꝓtra quintā oīs ꝓpō que semel sequit̄ ad aliquā ꝓpositionē semp sequit̄ ad illam et ōnis ꝓpō que aliq̃ repugnat alicui ꝓpositioni semp repugnat eidē igit̄ impossibile est ꝙ bona ꝓpō sit vno tēpore ptinens sequens vel repug nans et alio tēpore inptinēs. Con firmat̄ ꝓtra sextā quia si queratur tibi nunc vtr uzanticristus erit tu dices ꝙ sic et si ponat̄ casus ꝙ non erit et q̃ratur an añcrist⁹ erit tu di ces ꝙ non et si querat̄ an fuit verū anticristū fore dices ꝙ non. Et si ar guat̄ tibi sic tu ꝓcessisti anticristuz fore et nūq̃ fuit verū g̃ tu ꝓcessisti quod nūq̃ fuit verum tu negabis maiorē et eius ꝫdictoriaz cōcedes et tamē illa ꝓtradictoria est impos sibil' igitur in arte obligatoria be ne est ꝓcedēdū impossibile ¶ Quar to sic ꝓtra septimā regulā possibile est ꝙ a in ꝓpositione vera signifi cet tātum sicut asin⁹ et in falsa sig nicet tātum sicut homo et tamē il lo admisso oportz ꝫcedere impossi bile igitur ꝓpter possibile admis sum oportz ꝓcedere impossibile mi nor patz quia illo casu posito que ri tur vtrū homo sit a an non si di catur ꝙ sit a ergo ly a significat asi num et per ꝓsequēs homo est asin⁹ quod est impossibile si. dicatur ꝙ hec est falsa homo est a ergo ly a sig nificat hominez et per ꝓsequēs fal sum est hominez esse homnē Cōfir matur ꝓtra octauā regulam quia nūq̃ debet admitti casus qui nō potest inposteruz poni in esse ergo ꝓpter nullū casum admissū debz ꝓcedi impossibile ꝑ accidēs quod nō potest impostrūeē vez ¶ Quinto ꝫ tra nonā si ipsa eēt va seqret̄ ꝙ ali quis teneret̄ ꝓcedere alic̄ ꝑticula rem cui⁹ tamē nullā singularem te neret̄ ꝓcedere vt ptz in exēplo illi⁹ regule sed ꝓsequēs est fl̄m g̃ et añce dēs mior ptz q; si ꝑticular̄ sit vera oz aliquā ei⁹ singularem eē veram g̃ si ꝑticular̄ sit ꝓcedēda oz alic̄ si gularē eē ꝓcedēdā. Cōfirmat ꝫ decimā q; nisi regule art̄ obligatorie in fra tēp⁹ obligatiōis sēp ꝓcedēt̄ seq ret̄ ꝙ ifra tēp⁹ obligatiōis nō possz dici quōr ñdens tenēt ñdē sz ꝑñs ē falsum ergo et antecedens

In oppositū ar̄ ꝑ ꝫēs auc tores obliga tionū ꝛ ꝫ patebit ex eis q̃ dicēt ifer ri⁹. Pro solutōe dubii ē aduēt̄dū ꝙ de cē sūt regule gñales ꝑ oīb⁹ obligati onib⁹ Prīa ē ꝙ nūq̃ ꝓpōes sibi ini cē ꝫdicētes sūt ab eod̄ ifra tps obli gatōis ꝓcedēde. pz q; sic ꝑ eas sig ficat̄ i sēsu ꝫdictorio ita i possibile ē eē ꝑ eod̄ istāti. Scda rla ē ꝙ vna ꝓpō semel ꝓcessa ifra tps obligatō nis q̃cīescūq; ꝓpoit̄ ifra tps obliga tōis ē sēp ꝓcedēda q; si ꝑ⁰ loco ꝓce dēt ꝛ i⁰ negaret ꝫ eēt q; res alit̄ se haberet ꝛ ita scdo loco cōcederetur e⁹ ꝫdcōria ꝛ sic due ꝫdcōrie ifra tps obligatōis eēnt ꝓcedēde qđē ꝫ ꝑma

regulá ¶ Tercia rla ẽ ꝙ oẽ seqns ex ꝓcesso vel concessis siue ex obligato siue ex opposito bene negati. vel bene negatoꝝ siue ex omnib⁹ istis siue ex q̃busd̃ simul sūpt̃ certū ẽ tale est ꝓcedēdū quia nisi sic. cum omnia predicta sint ꝓcessa vl̃ ꝓcedenda añs bone ꝓñe esset concedendū et p ꝓsequēs negādū qō ẽ destruere omnē modum arguendi. ¶ Quarta regula est omne repugnans ꝓcesso vel ꝓcessis vel opposito negati vel negatoꝝ vel omnib⁹ istis siue q̃busd̃ siue simul siue seorsum sumptis certū ee tale ẽ negādum ꝓbari potest faciliter ex precedentibus. ¶ Quinta regula ẽ alia qua ꝓpositio infra tēpus obligationis in vno loco ꝓposita est ptinēs sequens z per ꝓñs ꝓcedēda que si i alio loco fuisset proposita fuisz impertinens et neganda quia si poāt ista omnis homo est rome et imediate propoīt ista tu es homo ꝓcedēda est quia impt̃inēs vera. deinde si propoātur ista tu es rome est etiam ꝓcedēda quia ptinēs sequēs et tamen si fuisset ꝓposita imediate post positum ipsa fuisset impt̃inēs non enim fuisset sequēs quia nō sequitur omnis homo ẽ rome ergo tu es rome nec eciā repugnans vt notum est et fuisset eciam neganda bz extra tempus obligationis fuisz negata. cum ista tamen regula stat ꝙ cum vna ꝓpositio semel ẽ ꝓcessa tunc ipsa quotiēscūq; propoīt ẽ cōcedēda. ¶ Sexta regula ẽ nullum impossibile simplr̃ ẽ admittēdū seu ꝓcedēdū quia nūq̃ ex possibili sequit impossibile. Septima regula est ꝙ propter obligatum possibile falsum admissū nō opz negare necessariū simplr̃ nec impossibile simplr̃ ꝓcedere. ¶ Octaua regula ẽ obligato possibili adisso oz ꝓcedere impossibile p accīs et necessariū per accīs negare. est autē ꝓpō impossibilis per accīs que solū est impossibilis ꝓ aliqua certa dr̃a temporis sicut ista aristotiles non fuit exemplū huius regule sit veritas quod a sit primū eē sortis tunc ante a instās vel in a pono tibi istā sortes nūq̃ fuit. na hec est admittēda quia possibilis imo necessaria. deide pono tibi istā eād̃ in a istāti ꝓcedēda ẽ deide īmediate a instāti ꝓpono tibi illā eādē si negas negas ꝓcessū z seqns ex ꝓcesso ẽ male si ꝓcedis cū sit impossibilis per accīs hēt ꝓpositū. ¶ Nona regula ẽ infra tps obligatōis nō opz sēp̄ cti ficare rñdēte sup̄ q̃cūq; q̃one vbi ꝫ. sit veritas ꝙ sol⁹ sor sit i orto ckicoꝝ pono tibi istā sor nō ẽ i orto ckicorū q̃ admissa pono tibi istā aliq̃s hō ẽ i orto ckicoꝝ ꝓcedēda ẽ qr vaz z ipti nēs. q̃ ꝓcessa q̃rit q̃s ẽ ille hō in illo casu nō hēo tiare istā q̃onē. qm̃ si dicas ꝙ sor tu ꝓcedis ꝫdcōnū positi. si dicas ꝙ pl⁹ vl̃ guills tu ꝓceḋ fim iptinēs z sic pz ꝙ aliq̃ videfita i aliq̃ loco ẽ ꝓcedēda i q̃ tñ nulla sig'ar] e⁹ ẽ ꝓcedēda. Sil̃r aliq̃ vl̃is ẽ ꝓcedēda c⁹ nulla sing'ariū ẽ ꝓcedēda. siē si sit rei vitas ꝙ solū sint ts hoies q̃ rū qlibz sit loqns scz sor. pl⁹ cicero z tūc ponaāt ista ois hō tacz tūc ista ẽ ꝓcedēda z tñ ista ẽ negāda i i° casu iste hō tacz demōstrā⁹ sor z sil̃r ō aliis duob⁹ qr qlibz illaꝝ ẽ fl'a z ipti nēs ¶ Decia rla ẽ ꝙ lz iste rle doceāt quō rñdēdū ẽ infra tps obligatōis attñ faciēdo fm eas lz eas aliqñ infra tps obligatōis negare puta si op. illaꝝ rlaꝝ seq̃t ex op. vl̃ bñ cōcesso l̃ bñ ꝓcesso. aut ex op. bñ negati l̃ bñ negatoꝝ. Tūc dr ad dubiū ꝙ .x. sūt rle gñal̃ obligatōz pz ex dicū Ad. i. rōz dubii ꝓceḋr ꝙ i aliq̃ casu pos. vna ꝫdcōnia ẽ ꝓcedēda z de alia ꝓcedēdū ẽ ꝙ sit vaz ꝓcedenda tñ de fcō nō ẽ ꝓcedēda. z iō nō sequit ꝙ due ꝫdcōnie sint ꝓcedēde Ad ofīa matōez dr̃ ꝙ illa rla intelligit qñ illa ꝓpō q̃ semel est ꝓposita sub eadē

forma iterum ꝓpoīk sīc ꝓpoēbatur mō nō ē ita in casu quia in ista ꝓmo ꝓposita altera istarum est vera ly altera tenetur infinitez tñ in ea secundo loco posita tenetur relatiue. ¶ Ad secundam principalem dicitur ꝙ ista est ꝓcedenda hoc nō est cōcedendum et cum iferatur aliqd est ꝓcedendum ꝓceditur sed tamen non debz ꝓcedi ꝙ hec cōcedatur aliquid est concedendum quia repugnat posito sicut lz in illo casu ista sit concedenda hoc non est ꝓcedendum tamen non est ꝓcedendum ꝙ sit ꝓcedenda. Ad cōfirmatiōem dicīt ꝙ ista tu nōes hō ē concedenda et ista neganda tu es homo sed tñ nō debet ꝓcedi ꝙ ē neganda ita ꝙ hec nō debet admitti tanꝫ illa ad quā respōdeak in casu sed bene tanꝫ q̄ ñ eēt extra tempꝰ obligationis negarek. ¶ Ad ꝛciaz principalez dr̄ ꝙ lz omnis ꝓpositio sequens ad vnam propositionem ꝑ se semper sequatur ad eam tamen aliqua ꝓpositio per se nō sequitur ad aliam ꝓpositionez que ꝑt sequi ad illam cum alia ante aliam ꝓposita sicut est i exēplo ānte rīe Ad ꝓfirmationem dicīt ꝓmo ꝙ illa regula que negak non est impossibilis simpliciter sed solum peꝛ accidens Secundo potest dici ꝙ ipsa nō est neganda sed totum illud argumētum est ꝓcedendum nec est incōueniens ꝓcedere post casum ꝙ ꝓcesserimus aliquam propositionem que nō fuit vera id est quā non fuisse sit verā sequīt ex casu. ¶ Ad quartā negak minoꝛ. Et ad ꝓbationem dicitur ꝙ in casu illo homo non est a et cum inferk ꝙ tunc homo non est homo nego ꝓñam et cum dicīt ꝙ ly a. significat hominem verum est et ideo sequitur ꝙ ita ista est falsa homo nō est homo sicut ista homo nō est a. sed nōꝛ ista ꝓña hec est falsa homo non est a. ꝯ homo non est a vt satis patet ex dictis Ad ꝓfirmationē negak assumptum qꝛ in arte obligatoria potest admitti omne illud ꝙ potest vl̄ potuit esse verum. ¶ Ad ānt̄am dicīt ꝙ est aliqua indefinita cōcedēda cuius nulla singularis est cōcedenda nō est tamen concedendum infra tempus illud dato ꝙ ita faciendum sit ꝑm artem. Ad confirmationem dicīt ꝙ in aliquo casu infra tempus obligatiōis nō posset respondens doceri quō debeat respōdere si loquak ꝓ tp̄e obligationis quia ꝓ illo tempoꝛe rīe obligationum sunt neganda sed in illo tempoꝛe bene potest respōdēs doceri dummō loquak ꝑ alio tēpe q̄ sit tp̄s obligationis.

Dubitat ²secundo vtrum sint sex spēs obligationis scz positio/impō/depō/petitio dubie positioꝛ sit verum. Et arg̃ ꝓmo ꝙ non qꝛ positio est spēs ꝓpōnis demōstratiōe vt ꝓz ꝑ p. ꝓmo posterioꝛ capitulo secundo diuidentez ꝓpōnem immediatam in dignitatem et pōnem igīt pō non est spēs obligationis. Confirmak ꝗa ꝑm p. ꝓmo thopicoꝛ pō est opinio extranea alicuī notoꝛ ꝑm phiam z ōnis tal̄ est ꝓbleuma dyaleticum vt ibi dicit p. igitur pō nō est spēs obligationis ¶ Secundo sic per ipōnem nullus obligak ad aliquam ꝓpōnē sustinēdam igīt non omnis ipō est obligatio. Añs ꝓz qꝛ si per impositionem quis obligarek ad aliquam ꝓpōnē sustinēdā aut hoc esset ad sustinendum impositum sed vt postea videbīt cōcedēs impōnem nō obligak ad cōcedendā ꝓpōnē circa quam est facta impō aut obligarek ad sustinendam ipsam impōez de hoc non qꝛ si ꝗs ꝓmo loco ꝓcedat istā impono a ad significādū hoiez non debet eā secūdo loco ꝓpositā

ꝟcevere ſed magis deberꝫ ꝟcevere iſtam iposui a ad ſignificandū. Confirmaꝯ qꝫ imponaꝯ tibi q̄ tu furatus es decem libꝫas non ꝓpt̄ ea obligaris reddere decez libꝫas igitur impositio non eſt obligatio ¶ Tercio ſic depō nō eſt obligatio igitur male poitur ſpēs obligatiōis. añs pꝫ qꝫ vel ad ꝓpōnem depoſitam tu obligaris vel non. ſi ſcām ſequiꝯ q̄ depō non eſt obligatio. ſi ꝑmum. g̃ illa ꝓpoſitio nō eſt tibi depoſita ſꝫ potius poſita ad ſuſtinendum ꝟ talem ſtatum. Cōfirmaꝯ qꝫ q̄cunq̄ deponit vnam ꝓpōnū ꝟdcōꝫio ꝫ ponit alterā igiꝯ omnis depō eſt pō ꝫ per ꝙns depō nō eſt ſpēs obligationis diſtincta a pōne ¶ Quarto ſic petitio eſt ꝓpō diſtincta cōtra ſuppoſitionē et ꝙcōnē vt ptꝫ ꝑ p. ꝑmo poſterioꝫ ponētem dām inter ſuppoſitionem/petitionē/ꝫ ꝙcōnem. igiꝯ petitio nō eſt ſpēs obligatiōis Cōfirmaꝯ qꝫ per ꝟ q̄ aliq̄s a me petit t̄ſ ꝑ ponez ego nullo⁹ obligoꝫ ad ſuſtinendum illaꝫ ꝓpōnē igr̄ petitio nō eſt obligatio. ¶ Quinto ſic dubii pō ꝙtineꝯ ſub pōne igr̄ nō eſt ſpēs obligationis contra pōnez diſtincta. Confirmaꝯ qꝫ ſit vex̄ eſt pō alicuius nō dubii. g̃ ſit vex̄ nō diſtiguiꝯ a pōne igiꝯ. ¶ Pro ſolutione dubii eſt aduertēdū q̄ ſpēs obligationis pñt diſtingui ꝫ pēs ſtat⁹ ad quos obligant et pēs ſigna obligatiua. ſi āt diſtingāꝯ penes ſtat⁹ ꝑm quos debent ſuſtineri ꝓpōnes ꝓpt̄ quas facta eſt obligatio tunc ſoluꝫ eēnt tres ſpēs obligationis vtpote pō/ depō /et dubie pō qō pꝫ qꝫ ſunt ſolū tres ſtatus ꝑm quos pñt ſuſtineri ꝓpōnes puta ſtatus affirmatiuus ad quem obligat pō ſtatus negatiuus ad quē obligat depō et ſtatus dubitatiu⁹ ad quē obligat dubiepō. ſꝫ ſi diſtingāꝯ ſpēs obligationis pēs ſigna obligatiua et pēs obiecta tunc ſunt ſex ſpēs obligationis ſcꝫ pō/impō/depō/petitio/dubie pō/ꝫ ſit vex̄ q̄ꝫ ſufficiētia ſic ꝓt hr̄i qꝫ oīs obligatio obligat ad actū vel ad habitum. Obligatio āt ad actū eſt obligatio i qua ſꝑ exp̄miꝯ aliq̄s actus exercendus a rñdente circa obligatum ꝫ ꝟ ꝙtingit dupl̄r qꝫ iſta obligatio cadit vel ſup̄ complexum vel ſup̄ incōplexū. ſi ſup̄ incōplexū ſic eſt petitio vt dicendo peto te negare ꝑmo negādū a me vbi illō ſignum obligatiōis ſcilꝫ peto ꝙcernit iſtum actum ſcꝫ negare. ſi autez cadat ſupꝛa complexum tūc eſt ſic verum vt dicendo ſit verum ſoꝛ. currē ibi ly ſit verum cōcernit hoc totum ſcꝫ ſo. currē complexe. Obligare vō ad habitum eſt facere talē ſpeciem obligationis in qua nō oꝫ exp̄mere aliquē actū exercendum a rñdēte circa obligatū et hoc itex̄ cōtingit duplicit̄ qꝫ vl talis obligatio cadit ſup̄ complexum vel incōplexum indifferenter ꝫ ſic eſt impō vel ſupꝛa cōplexum ſolum et hoc contingit triplicit̄ qꝫ vel talis obligatio obligat ad ſuſtinendū iſtū cōplexū affirmatiue et ſic eſt poſitio vel negatiue ꝫ ſic eſt depō vel dubitatiue et ſic eſt dubiepō. nō eſt tamen ymaginādū q̄ nō ſunt plures ſpēs obligationis q̄ iſte qꝫ poſſet eſſe vna ſpēs obligationis obligans ad diſtinguēduꝫ ꝫ alia ſpēs obligās ad nō loquēdum ſed qꝫ iſte ſūt famoſe et ſub eis cōtineri pñt oīs alie ſpēs obligatiōis ideo dr̄ ad dubium q̄ ſunt ſex ſpēs obligationis ꝑs enumerate vt pꝫ ex dictis. ¶ Ad rōnes dubii. Ad ꝑmam dicit̄ q̄ pō non capit̄ in ꝓpoſito ꝑ ꝓpōe immediata quā neq̄ contingit demōſtrari neq̄ ncēe ē quēlibet docendum hr̄e. Sed capit̄ ꝓ obligatione mediāte qua quis obligaꝯ ad ſuſtinendum poſituꝫ ꝑm ſtatum affirmatiuū. Ad ꝙfirmatio

nō dr q̄ ēt hic ñ capit̄ pō thopice vt distinguit̄ ꝫ ꝓpōnem dyaletica sz capit̄ sicut dictū est. ¶ Ad secūdā dicit̄ negādo añs: et ad ꝓbationem dicit̄ q̄ per impōnem cū admissiōe rñdēs obligat̄ infra tps obligationis sp ꝑcedere impositū nō capiendo impositū ꝓ ꝓpōe q̄vel eiꝰ ps est imposita ad significādū sz capiēdo ipositū ꝓ ꝓpōne significante impositionē seclusis signis obligatinis. Ad ꝯfirmationē ꝑcedit̄ añs z negat̄ ꝯsia q̄ nō capit̄ hic imponi vt idez est q̄ fīe attribui. ¶ Ad tertiā rōnē negat̄ añs. z ad ꝓbationem dicit̄ q̄ ad ꝓpōnem depositam obligat̄ rñdens q̄a teneꝝ eam negare et cū dr q̄ tunc nō erēt deposita distinguit̄ q̄ aliq̄ ꝓpō pt ēe deposita duplicit̄ Uno mō q̄ circa eam cessat q̄dā obligatio et tūc bñ seq̄t q̄ nō est deposita. Alio mō q̄ circa eam facta est obligatio obligās ad sustinendum ipam ꝺm statum negatiuū et sic negat̄ ꝯsia Ad ꝯfirmationē ꝑceditur añs z negatur ꝯsia q̄ alia est forma positionis et alia depōnis. ¶ Ad q̄rtam dicit̄ q̄ petitio nō capit̄ hic posteriorist̄ice sz capit̄ pro spē obligationis cadente supra actum cōplexum Ad confirmationē dicitur q̄licet per meram petitionez quis non obligetur ad sustinendum petitum tamen per petitionem cum admissiōe quis bene obligatur ad sustinendum petitum ¶ Ad quintam rationem dicitur q̄ dubii positio distinguitur saltem rōne a positione quia pō obligat ad sustinēdum positum ꝺm statum affirmatiū sz dubii pō ꝺm statum dubitatiuum. Ad confirmationez dicit̄ q̄ sit verum nō obligat ad ꝑcedendū ꝓpōnez que posita est sicut positio licet bene obliget ad tenendū ipaz ēe veram et cum hoc fit per alia signa q̄ positio.

Dubitat ꝫ° vtrum diffinitio impōnis z regule ꝓ ipa sint bone ¶ Et ar q̄ nō de diffinitione q̄a fine obligatione pt ēe impō vt ꝑz si quis faciat ꝓ se impōnem. sīr si nolit ꝓ ipōnē aliquē obligari igit̄ nō omnis impō est obligatio. Cōfirmat q: si diffinitio esset bona seq̄ret q̄ hoc solum cōplexuz cōplexe vl incōplexe vel sibi sinonimum in significādo posset impōi sz ꝯña est falsū igit̄ z ꝯña. ꝑz q: solū tale vel sibi sinonimū in significādo pt significare complexe vel incōplexe. ¶ Secundo ar ꝫ ꝑmam regulā q: si quis post impōnez de ista homo est asinꝰ ꝓponat illā homo ē asinꝰ ipsa nō est ꝑcedenda sz negauda q: imptinēs et falsa et tamē est obligatum igit̄ ꝑma regula est falsa. Cōfirmat q: oē impositū est imptinēs sue impōni igit̄ non oportz q̄ ipsum post impōnem admissam ꝑcedat̄ ¶ Tercio sic arguit̄ si facta impōne q̄ hec hō est asinus significet hominem ēe risibilem ꝓponat̄ tibi ista hō est asinꝰ vel eam negas vel ꝑcedis. si concedis tu cōcedis i possibile simplicit̄ ꝓpt̄ possibile. ꝯ male rñdes. si negas igitur nō admittis obligatum post impōnem. Confirmat̄ quia post impositionez ꝓponit̄ tibi ista hec ꝓpō homo ē asinus significat hoiem esse risibilem vel igitur eam negas vel cōcedis. si cōcedis ꝯ cōcedis q̄ homo est risibilis et ita debes cōcedere q̄ homo ē asinus. si negas ergo regula est falsa ¶ Quarto sic si mō ꝓponat̄ ista tibi homo est asinꝰ tu eam negabis et tamē si post impōnē de ipa factā q̄ significet hominem ēe risibilem ipa eadē ꝓponet̄ tūc eam concedes vel concedes ēe veram sz ꝫ non erēt si erēt i ptinēs sue impōni igit̄ secunda regula est falsa. Cōfirmatur q: bene seq̄t pono q̄ hō est asinꝰ sig-

nificet hominē eē risibilē igit hō ē asinus significat hoiem eē risibilē sed ista hec hō est asinus significat hoiem eē risibilē ē ipm i positū igit impositū nō est iptinēs 7z ptinens sequēs ad suam imponem ¶ Quinto sic si impositū eēt iptinens sue imponi tunc frustra in disputationib⁹ vteremnonis ponib⁹ vtimur ei illis vt q nō fuissēt alias cōcessa nūc cōcedenda 7 tamē per imponem hec nō fieret si impositū sit iptinēs sue imponi igit. ¶ Cōfirmat q: de impositō post imponem sp concedendum est q est vez igit ipm est concedendum et nō nisi tanq̄ ptinēs sequēs ad suam imponem igit impositum nūq̄ est iptinēs sue imponē.

In oppositū arguit p auctores obligationū diffinientes sic imponē impō ē obligatio mediāte q aliqō cōplexū vel incōplexū complexe vel incomplexe imponit ad significādū 7z pro ea assignantes istas duas rōnes. Prima est oē impositum post imponem ab aliquo admissum et eidez infra tps obligatiōis ꝓpositū est ab eo ꝓcedēdū vt si ꝓcedit q hec hō est asinus significat hoiem eē risibilem tūc sp post admissionē ꝓcedēda est hec ꝓpō hec hō est asinus significat hoiem eē risibilem. ¶ Secūda rō est omne impositum est iptinēs sue imponi 7 hoc capiēdo i posituz vt distinguit ꝓtra obligatū ꝓductiōe vel ozōe imposita. vbi gratia nō sequit pō q hec hō ē asin⁹ significet deum eē 7z hec hō est asinus significet deū eē q hō est asin⁹. añs ei ē possibile et ꝓns impossibile ¶ Prosolutiōe dubii est adūtēdū q aliq propt istā spēz obligatiōis ꝓcedit q a est b et tn nullū b est a q hō declarant sic q: si a ponat ad significandum tm q tū hec ozō omnis homoz b tm sicut hec ozō aliqs hō tūc a ē b q: ois hō ē aliqs hō 7 tn nullū b est a q: nihil q hō ē aliqs homo ē ois hō. Sz dicendum est q illi decipiunt p ignorantiam 7 defectū scīe regule iō ad rōnem eorum admissa impōe nego q a sit b sicut extra tps negarem q: nunc est iptinens. cōcedo p terea q hec est vera a est b et q ē cōcedēda nego tn eā 7z negarez me eā negare nec ꝺ est incōueniens vt postea patebit. ¶ Secundo cōcedit q a est aliquid 7 tn nihil est a q: si a imponat ad significandū tantum sicut ois hō tunc sicut ois hō est aliquid ita a est aliqd et sicut nihil est ois hō ita nihil est a. Dico tn in casu illo q ista bene est vera a ē aliqd et fit illa nihil est a cōcedo tamen scīam q: iptinēs 7 est vera ꝓmā āt nego quia impertinens et est falsa et negarez eam extra tempus obligationis non tamen concederem me illam negare quia hoc repugnat bone responsioni. ¶ Tercio cōcedit q a et b quertuntur 7 tamen nec a est b nec b est a. patet quia posito q ly a et ly b tantum significent sicut ly omnis homo tunc quertunt vt ꝓstat et tamen a non est b quia nō ois homo est ois homo. Dico etiaz q in casu ꝓcedenda eēt vtraq illarum a nō est b b nō est a 7 cōcederē q quertunt ideo in hoc bñ dicunt. ¶ Quarto concedunt q a est b et tamen b existēte impossibile est a esse vt si a imponatur ad significādum tantum sicut ly quilibz homo et hec sicut ly vnus solus homo tūc a est b quia ois hō est vnus sol⁹ homo et tn b existente impossibile est a eē quia si vnus solus homo sit impossibile est quēlibet hominez esse. Dico tamen quod in casu posito a. non est b. sicut extra tempus

obligationis vicerek lz bñ ꝯcederē illam eē veram concederē ēt istam eē veram b exīte ipossibile est a eē et tñ negarē eam ¶ Quito ꝯcedūt ꝙ a videt b et tñ b nō videk ab a. nā si iste ⁊minus a iponak ad sigificā dum tm̄ ꝙ tum ly ōne homo et b sic ly aliquis homo et cū hoc supponat ꝙ omnis homo videat seipm̄ et nullum alium tūc a videt b. q3 ōnis hō vidz aliquē hoiz et tñ b nō videtur ab aq3 alīs hō nō videk a quolibz hoie. verūtñ ista dnq3 dcā nō ōnis vera sunt. nam ꝑm ea ꝯcederek aliqua ꝓpō falsa et iptinēs q extra tēpus obligationis negarek. nō dr̄ ad dubiū ꝙ diffinitio impōis est sufficienter assignata ⁊ silr̄ regule ipsi⁹ ꝑma ps pz ex ꝯditionib⁹ bone diffinitionis. scōa ps pz ex dict̄. ¶ Ad ꝑmam rōnem dubii dr̄ ꝙ hic nō capik impō vt est oō mediāte qua aliquid imponik ad sigificādū sed vt est obligatio que cōtinetur sub obligatiōe. Ad ꝯfirmationē negatur ꝯña et ad ꝓbationē dr̄ ꝙ licz nulla oō alia ab ista ꝯplexe vel icōplexe significet cōplexe vel incōplexe capiendo ly cōplexe vel incomplexe vt dixit modū quē dicit vel quē significat bñ tñ vt dicit modum q̄ significat. ¶ Ad scōam dr̄ ꝙ illa homo est asinus est negāda impōe facta q3 illa nō est obligatum sed hec hec hō est asinus significat hoiem eē risibilē. Ad ꝯfirmationē dr̄ ꝙ lz impositū sit iptinēs sue iponi capiendo impositū vt distinguik cōtra obligatum nō tñ capiendo ipsuz ꝓ obligato p impōnē. ¶ Ad terciaz dr̄ ꝙ illa hō est asin⁹ ꝓposita negabik tanꝙ falsa et iptinens et negak ꝙ ꝑr̄ hoc negatur regula q3 illa homo est asinus nō est obligatum per impositionem. Ad ꝯfirmationem dr̄ ꝙ facta impōne bene cōceditur ista hec hō est asin⁹ significat hoiez eē risibilem sed negak ista hō est asinus ꝯcedik tñ ꝙ est ꝯcedēda sicut alia ¶ Ad ārtam rōnem dicik ꝙ illa hō est asinus negabik post impōnē q3 ipa est inptinēs ꝯcedik tamē ꝙ est vera q3 hoc est ptinens sequēs Ad ꝯfirmationem dr̄ ꝙ ista ꝓpositio hoc hō est asinus significat hominē eē risibilē nō est ꝓpe impositum sed magis obligatum p impōnem. ¶ Ad ānta rōnē dr̄ negādo ꝯñam ꝑmo q3 licet vtute talis ipōnis nō ꝯcedantur iposita ꝯcedik tñ ꝙ talia sunt ⁊ ꝯcedēda ⁊ illa sunt obligata. Tum 2° q3 lz per impōnē nō obligem̄ ad ꝯcessionē tñ exsu vtētium fit ꝙ post impōnem tales ꝓpōnes ꝯcedāt. ¶ Ad ꝯfirmationē dr̄ ꝙ tales ꝓpōnes eē veras vel ꝯcedendas est bñ ptinēs sequēs ex obligatione tamen ille ꝓpōnes sūt iptinentes iō ad eas rñdendū ē fz qualitatē earum. ¶ Ad ratiōes ꝑncipales ꝓnis. Ad ꝑmā et eius confirmationem dr̄ ꝙ ille diffinitiōes nō sunt sufficientes vt ptz in 2° notabili. ¶ Ad secundam dr̄ ꝙ licet ars obligatoria doceat sustinē flm̄ tñ ꝓpōes arg obligatorie sunt vere q̄ docent ꝙd est ꝯcedēdū ꝓpt ꝯcessionē falsi et ꝙd nō. Ad ꝯfirmationē dr̄ negādo ꝯñam q3 finis vltim⁹ artis obligatorie nō est sustinere flm̄ tanꝙ verum sed scire que ꝓpōnes debeant ꝯcedi ꝓpt admissionē falsi possibilis ⁊ q̄ nō. ¶ Ad ēciam dr̄ ꝙ ars obligatoria ē scīa logicalis ⁊ ꝙ ipa docet veritatē licz ei doceat falsū sustinere tanꝙ verū q3 tñ docet illas ꝓpōnes ꝯcedē que ꝓpt cōcessionem falsi sūt ꝯcedēde et nō ꝯcedere que nō sunt ꝯcedēde iō sat̄ docet veritatem. Ad ꝯfirmationē negatur ꝙ hec ars obligatoria doceat mentiri nam licet doceat flm̄ sustinere tanꝙ verum nō tamē vt assentiam⁹ falso sz vt videam⁹ que

sequuntur et que non sequūtur ad falsum ¶ Ad quartam negat antecedens et ad probationem dicitur q̄ ars obligatoria valet ad cognoscendas consequentias in particulari quas aristotiles docet in generali in libris priorum. Ad cōfirmationem conceditur consequens et negatur consequentia quia aliquādo aliqua propositio est sequēs ad positum ideo concedenda est et tamen ipsam esse negandam est etiā sequens ideo concedendus est q̄ est neganda ¶ Ad quintam negatur antecedens et ad probationem dicitur q̄ finis artis obligatorie est bene respondere et non concedere impossibile simpliciter ꝓpter possibile admissus Ad confirmationē negat q̄ ars obligatoria liget nos ad concedendum aliquid prenegatum licet bene liget nos ad ꝓcedēdum aliquid non esse negandū qd tamen fuit negatum

Queritur. vtrum species impositionis sūt bene assignate ¶ Et arguitur q̄ non de impositione absoluta quia ponatur illa propositio homo est asinus ad significādū tantum precise quantum illa propositio deus est et conuertatur cuz ea quo admisso ꝓponatur illa homo est asinus si cōcedis tunc concedis impossibile ꝓpter possibile ergo male Si dubitas tunc tu dubitas impossibile scituz esse tale propter positionem possibilis igitur male si negas ergo etiam debes negare istam deus est q̄ negato vnum conuertibilium negatur et reliqum modo ille sunt cōuertibiles vt patet per inpositōez et si negatur illā deus est tunc ꝓpt possibile negas necessariuz simplr ergo male. Confirmat quia dnā te tempore obligationis sic arguitur. hec consequentia est bona deus est ergo homo est asinus sed tu concedis antecedens ergo et ꝓsequēs q̄ autem consequentia sit bona pz quia ibi arguit ab vno conūtibilium ad alterum ¶ Secundo principaliter argf in eodem casu illo hec est vera homo est asinus igitur homo est asinus consequentia pt̄z quia bene sequitur hec est vera homo est asinus ergo ita est sicut ipsa significat et vltra igitur homo est asinus Confirmatur quia si negas istam homo est asinus sic arguitur. tu negas illaz homo est asinus que est vera et inpertinens ergo male respondes. Item post tempus obligationis sic argnitur. infra tempus obligationis tu negasti vnam propositionez necessariam inpertinentem et sequentem ex ꝓpositione necessaria simpliciter ergo male respondisti. ¶ Tercio sic arguit de impositione alicuius incōgrue imponatur q̄ ista oratio hominez currit precise tantum significet sicut ista deus est quo admisso ꝓponitur ista hominez currit si negas vel dubitas negas vel dubitas cōuertibile cum necessario simplicit vt patz per impositionez ergo male respondes si cōcedas tunc cuz ipsa sit impertinens concedis incongruum imptinens etiaz concedis ipsuz esse verum quod est falsum Confirmatur de impositione dependente si inponatur a ad significādū q̄ sit nomē tunz si primum tibi propositum sit falsum et non aliter deinde ꝓponatur ista tu es a. si concedis cum ipsa sit inpertinens sequitur q̄ est vera et per cōsequēs primuz tibi propositum non est falsum sed verum et sic per ipositionem a non est nomen tuum quare sequitur q̄ tu non es a ꝯ si dixeris

quod tu es a tu non es a si negas ergo primum tibi propositum est falsum. etiam per consequens a est nomen tuum et vltra ergo tu es a quod erat negatum. Si dubitas ergo primum tibi propositum non est falsum et per cõsequens a non est nomen tuum ergo tu non es a ꝙre si dubitas tu es a et non es a ¶ Quarto arguitur de ipositione cõplexi ad significandum complexe vel incomplexe inponatur ꝙ iste t̃minus a in qualibet propositione vera precise conuertatur cum isto termino asinus et in falsa conuertatur cum isto termino homo et in dubia cum hoc disiunctio homo vel non homo quo admisso propono tibi istam homo est si cõcedis cũ sit inpertinẽs ipsa est vera et si est vera hec est vera homo est asinus patet per inpositionem si negas sequitur ꝙ est falsa et tunc per inpositionem significat hominem ergo negando ꝙ homo est a tu negas ꝙ homo sit homo si dubitas ergo dubitas hominem esse hominem vel non hominem. Confirmatur de inpositione incomplexe ad complexe significandum inponatur enim ꝙ a per inpositionem precise tantuz valeat sicut rex sedet nullus rex sedet lateat tamen te que istaruz sit vera quo admisso ꝓpono tibi istaz tu scis a esse verum si negatur. Cõtra tu scis ꝙ a per inpositionez est propositõ vera ergo tu scis a esse verum eodez modo arguitur. si dubitas a esse verum si concedis. contra nullam istarum scis esse veram demonstrando istas rex sedet nullus rex sedet sed a est altera istarum vt impositum est ergo a tu nõ scis esse veruz et vltra igitur tu nõ scis a esse verum ¶ Quinto sic significet a alterã istarum deus ẽ et homo est asinus te nesciente quid significet et sic in rei veritate ꝙ tãtum significet quantum ista deus est sed hoc lateat te tunc ꝓpono tibi istam a est verum si concedis arguitur sic a est verum sed a est ista homo est asinus ergo ista homo est asinus est vera maior est concessa mior dubia ergo ꝓcõ nõ est a tenenda si negas aĩ sic. a non est verum sed a est ista deus est ergo ista deus est non est vera cõsequentia est nota et antecedens est tibi dubium ꝓ secunda parte ergo cõsequens non est a te negandum si dubitas a esse veruz arguitur. tu scis istam deus est esse veram et ista deus est est a ergo tu scis a esse veruz z per consequens a non dubitas esse verum. Confirmatur quia a tu scis esse verum cum alteram istaꝝ que est a scias esse verã ergo tu scis a esse verum cõsequentia tenet qz alias idem esset scitum et opinatũ ꝙ est impossibile

In oppositum arguitur per cõmunes auctores obligationum ponẽtes duas species impositionis scilicet impositionem absolutam et ipositionem dependentem

Sciendum est primo ꝙ duplex est impositio scilicet impositio absoluta et impositio dependes ipositio absoluta dicitur quando aliquis terminus imponitur ad significãdum aliquam rem determiatã et expressam respondenti vt hominem vel asinum sed impositio dependens dicitur quando aliquis terminus imponitur ad significandum aliquid quod latet respondenti sicut quando dicitur impono ꝙ a significet primum dicendum a me vel primum falsum et sic de aliis et que-

libet istarum positionum potest fieri mediante complexo ꝯgruo vl incōgruo et de qualibet illaꝝ tacta sunt exempla in argumētis conclusionis nam de impositōne ꝯgrui ad significandum tactum est in prio z secundo argumētis ad quod quidez sic respondent admittendo impositionem et postea quando proponit ista homo est asinus ꝯcedunt eam z quando arguit tu cōcedis impossibile simpliciter igitur male negant ꝯsequētiam ꝙniam vt dicunt eadem oratio est possibilis z impossibilis secundum diuersos sens9 mō diceret se concedere impossibile sed nō in eodem sensu in quo est impossibile quia facta impositione hec non est impossibilis homo est asinus sed est necessaria simpliciter sicut illa deus est et licet iste modus respondendi sit valde tritus z satis conueniens dū modo imaginetur respondens ꝙ de rigore obligatiōis non ita dicendus est tamen respondendo secundum rigorem obligationis aliter dicunt concedendo z admittendo impositionem et cum proponitur illa homo est asin9 negat quia ipa illo mō posita est impertinēs vt patet per secundam regulam de impositione et extra tempus obligationis negaretur ergo ipsa nunc est neganda ideo ipsa nūc negatur tanꝫ impertinens et ad regulam que adducitur scz quod negato vno conuertibilium oportet negari reliquum dico ꝙ illa regula est intelligenda quod ꝗcunꝙ negat vnum conuertibilium esse verum debet etiam negare altexꝫ esse vexꝫ et ita est in ꝓposito nam licet neget illā ꝓpositam homo est asinus attamē cōcederem illā esse verā nec infra temp9 obligationis concederē me illam negare sed solum doctrinaliter loquēdo et tempore alio a tempore obligationis vnde pro maiori elucidatione talis responsionis et rōnū que fiunt i secūdo argumēto.

Sciendum est secundo quod ad omnem ꝓpositionem necessariā simpliciter eodemmodo est respondendū infra tempus obligationis z extra p3 ex septima regula priusꝓposita ex qua quidem propositione sequitur tertia que est ꝙ ad omnem consequētiam bonā eodem modo respōdendum est infra tempus obligatiois et extra quia omnis talis equipolz vni ꝯditionali simplicit necessarie Ex ista sequitur tertia. ꝓpositio q̄ est quod ista consequentia deus ē ergo homo est asinus infra temp9 obligationis non est concedēda qa cum talis consequētia non sit sequens ipsa non est concedēda nisi qa esset bona extra tēpus obligatiois ꝫ fīm ē ꝙ eēt bōa ex tps obligatiōis ergo neqꝫ infra temp9 obligatiois est cōcedēda ¶ Quarta ꝓpositio ē ꝙ non est incōueniēs infra temp9 obligationis ꝯcedere aliquā ꝓpositionem esse verā vel necessariā z tm negare eā extra vel ecōtra vt adissa ista hec est necessaria tu es rome si ꝓponatur ista tu es rome. dico ꝙ est neganda quia impertinēs et extra tempus obligationis negaret ergo nunc etiam est neganda et tamen si ꝓponat ista hec est necessaria tu es rome dico quod est cōcedenda et sic cōcedēdū est aliquam propositōem eē necessariāqne tamē vere negatur ex quo sequit ¶ Quinta ꝓpositio quod non est incōueniens infra tempus obligatois cōcedere aliquam cōsequentiam esse veram et tamen negare cōsequētiam quia concedere consequētiam esse bonam non est nisi concedere illationē ꝯsequēti ex antecedente

¶ Sexta propositio non est inconueniens infra tempus obligatiõis respondentem concedere se male respondere quia illa propositio tu male respondes est propositio possibilis : igitur potest esse sequens ex aliquo possibili a te admisso et concesso sed omne sequens ex concesso est admittẽdum igit illa propositio in aliquo casu est admittenda nec debet hoc reputari pro inconuenienti sed esset iconueniens si alicui pbaretur extra tempus q̃ itra tẽpus male respondisset vt si alicui ponerẽ ista tu concedis duo cõtradictoria sibi inuicẽ contradicenda non obligatus et sciens dico q̃ illo admisso concedenda est ista tu male respondes tanq̃ sequens tamen illa concessa non posset probari extra tempus q̃ infra tempus male respõderim. Ex quo patet q̃ hec cõsequentia non valet infra tempus obligationis tu concessisti illaz antixps erit et tamen nũq̃ fuit vera ergo tu male respondisti sed deberet sic argui tu concessisti illam antixpristus erit que nunq̃ fuit vera et post responsionem non est facta obligatio ergo tu male respondisti

Notandum est tercio circa impositionem complexi icongrui q̃ aliqui admittunt impositionem puta q̃ hec hominem currere tantum significet sicut hec deus est et cum pponitur illis ista deus est concedunt eam q̃ vera est et impertinens. Et cũ iterum proponitur ista hominem currit concedunt ipsam quia concesserunt propositionem cum illa cõuertibilem. Alii vero dicunt admittẽdo impositionem et cum proponit eis ista deus est admittunt eam et cum proponitur eis ista hominem currit neq̃ concedunt neq̃ negant quia est incongrua et cũ dicit q̃ est necessaria igitur pcedenda negant q̃ sit necessaria et cum probatur q̃ precise tantum significat sicut ppositio necessaria ergo est necessaria negant illam consequentiam ꝛ deberet sic argui ipa tãtum significat sicut propositio necessaria et est cõgrua ergo est necessaria sed iste responsiones bone nõ sunt prima quidem quia concedit istam hominẽ currit que est impertinẽs et tamẽ non concederet extra tempus obligationis igitur etiam ipsa nõ debet nunc concedi Scõa quedam q̃ q̃ q̃ bene respondeat non negando neq̃ concedendo illam hominem currit tamẽ in hoc male dixit q̃ negat istam esse necessariam hominẽ currit nam ipsam esse necessariam est sequens ex admisso et bene concesso. ideo q̃uis nec cõcedatur nec neget attamen concedendum est q̃ est concedenda et q̃ est necessaria cum illa sint sequentia ex admisso ꝛ bene concesso. sed circa impositionem dependentez dixerunt aliqui q̃ nunq̃ impositio dependens est admittenda nisi sub conditione ꝛ ideo non admitterẽt impositionez iam factam de isto termino a in. ppositione vera vel falsa vel dubia. verũtamen ita respondere non est nisi a difficultate recedere ideo intrando difficultatem admittit casus ille et ad illum respondebit in quadam solutione argumentoꝝ Similiter ad alium casum de a q̃ significet alteram illarum rex sedz nullus rex sedet vel alteram illarũ deus est nullus deus est ipsi talitez respõdent sicut ad alios casus. attamen pro maiori elucidatione veritatis. aduertendum est q̃ triplex est scitum et dubitatum scz ppinquum/remotum/vel remotissimũ/

repugnat autem idem simul et semel respectu eiusdem esse scitum ꝑ ppinquū et dubitatū ꝑ ppiquū q̄ scia aufert omnē dubitatiōez respectu illi⁹ sed nō repugnat idez eē simul et semel scitum ꝑ ppinquū dubitatū remotum et remotissimū neq; etiā repugnat idem simul esse scitum remotissimum et dubitatum remotū ꝑ in casu posito a enim in casu posito dubito esse verum per istā propositionem a est verum et tū idem a scio esse verum per istam propositionez hec propositio deus ē ē vera ¶ Istis notatis ponunt tres cōclones ¶ Prima cōclo ꝓpter nouam impōnem non est aliter ad impositū respondēdum q̄ prius Patet q̄ impositum est imptinens siue impōni ꝙ ad omne imptinens est eodem mō respondendum infra tempus ⁊ extra igit ꝓpt nouam impositionē non est secus ac prius respondendum ad impositum ¶ Secūda cōclo omnis impositio absoluta possibil est admittenda. patz quia propter talem nullum sequitur inconueniens. ¶ Tercia conclusio omnis positio dependens non includens pugnantia simplr est concedenda et admittenda patet similiter.

Dubitatur ꝓmo vtrum pō simplex sit obligatio sm quā possit debite responderi ¶ Et arguit ꝓmo q̄ non nam ponatur tibi ista nihil est tibi positum hec est possibilis ergo admittēda deinde proponatur tibi ista aliquid est tibi positum si concedis ꝙ cedis contrarium positi ergo male si dubitas arguitur similiter quia omne contrariuz positi siue cōcessi scitum esse tale est negādū si negas contra ego posui tibi istaz nihil est tibi positum et ipsa est aliq̄d ergo aliquid est tibi positum. Cōfirmat quia rei vitas est q̄ aliquid est tibi pōsitum g̃ si negas illaz aliquid est tibi positum negas verum non obligatus ergo male respondes. q̄ ät non sis obligatus ꝓz q̄ si esses obligatus hoc eēt per pōnem ꝙ hoc nō quia nihil est tibi positum ergo tu non es obligatus. ¶ Secundo sic. ponatur tibi ista. tu non es illa est possibilis ergo admittenda qua admissa propono tibi istam tu admittis aliq̄d si negas. contra tu admisisti illam tu non es ergo admisisti aliq̄d. si concedis propono tibi istā tu es si concedis cōcedis oppositū positi ergo male si negas negas sequens ex concesso quia bene sequit tu admittis aliquid ergo tu es igr male respondes. si dubitas arguit sic. tu admittis aliq̄d ergo tu es antecedens est tibi dubium ergo consequens non est a te negandum et sic oppositum consequentis nō est a te concedendum q̄ō est positum. Confirmatur quia ꝓponatur tibi illa tu es vel eam concedis ⁊ tūc concedis oppositum positi vel illā negas vel dubitas et sic sequitur q̄ tu es bene enim sequitur tu negas vel dubitas hoc ergo tu es. ¶ Tercio sic ponatur tibi ista tu nō es obligatus ipsa est possibilis ergo admittenda q̄ admissa pono tibi istā tu es obligatus si concedis ergo cōcedis oppositum positi. si negas cōtra posui tibi illam tu non es obligatus et tu admisisti eā ergo tu es obligatus. si dubitas dubitas oppositum positi scitum esse tale ergo male. Confirmatur quia ponatur tibi ista omnis homo est rome qua admissa, ꝓpono tibi illam tu es ro-

me. si concedis contra illam propositionem extra tempus negares et tamen non est sequens quia non sequit omnis homo est rome ergo tu es rome qm̃ te non existente z ōni homine rome existẽte antecedẽs esset verum et consequens falsum igitur etiam illa tu es rome est neganda. si negas eam propono tibi ista z tu es homo si negas negas verum et impertinens ergo male. Si concedis concedis repugnans posito et concesso vel post ea propono tibi istam tu es rome. si concedis z prius eam negasti sequitur q̃ es revargutus. si negas negas vel dubitas sequens ex et concesso scitū esse tale ergo male. assumptuz patet qz bene sequitur omnis homo est rome tu es homo ergo tu es rome.

¶ Quarto sic arguitur proponat tibi ista homo est asinus est tibi positū et a te admissum hec est possibilis quia possibile est te male respondere quo facto ꝓpono tibi istā homo est asinus si cōcedis ergo impossibile simpliciter ꝓpt̃ possibile ergo male si dubitas arguitur eodemmodo. si negas contra oẽ tibi positum et a te admissum est a te concedendum homo est asinus est tibi positum et a te admissum ergo est a te concedendum. Confirmatur quia ponatur tibi ista tantum deum est esse deum est tibi posituz ipsa est possibilis igitur admitenda quo facto propono tibi istam deum esse deum est tibi positum: finegas negas sequens ex posito igitur male. Assumptuz patet quia bene sequitur tantum deum esse deum est tibi posituz igitur deum esse deum est tibi posituz ab exclusiua ad suam prelacentem. eodemmodo arguitur si dubitas. si concedis tunc arguitur tibi sic: quia hec tantum deum esse deum est tibi positum ẽ tibi posita et ipsa est aliud quā deum esse deum ergo aliud q̃ deū esse deum esse deum est tibi positum z per consequens non tantum deuz esse deum est tibi positum eodẽmō arguitur si proponatur tibi ista tā tum alter istorum demōstratis sorte et platone est rome posito q̃ in rei veritate ambo essent rome qua admissa ponit tibi ista vterq̃ istoꝝ est rome si negas negas verum impertinēs quia neq̃ sequitur ex opposito neq̃ repugnat cū vterq̃ istorum sit alter istorum. si cōcedis tūc sequitur q̃ non tantum alter istoꝝ est rome ¶ Quinto arguitur de propositionibus similibus et dissimilibus ponatur tibi existenti parisius tu es parisius et tu es rome sūt similes intelligēdo per propositiones similes propositiones sic se habentes q̃ si vna est vera etiam z altera illo admisso propono tibi istā tues parisius si negas negas verū et impertinens si dubitas arguit eodemmodo. si concedis: concedis falsum impertinens ergo male. Qz autem secunda sit impertinēs ptz quia nō sequit tu es parisi9 z tu es rome sūt sīles g̃ tu es parisi9 sz q̃ illa sit falsa patz qz per positum ille due sūt similes sed illa est falsa tu es rome ergo et illa tu es parisius Item illa concessa tu es parisius ponitur tibi ista tu es rome si negas negasti verum similiter et concessisti reliquum g̃ male si dubitas eodem modo arguitur. si concedis concedis falsum impertinens q̃ autem sic illa sit falsa patet per casuz sed q̃ sit impertinens patz. quia nō sequitur tu es parisius et tu es rome sunt similia sed tu es parisius

ergo tu es ꝛome sicut non sequitur deus est et tu es asinus sūt similia sed deus est ergo tu es asinus Confirmatur q2 pōatur tibi ista tibi cō cluditur et tu nescis tibi concludi sunt similia quo admisso propona tur tibi ista hec est vera tibi cōclu/ ditur si concedis concedis falsum impertinens ergo male q autez sit falsa supponitur sed q sit imperti nens probo quia hec consequentia non valet tibi concluditur : et tu nescis tibi concludi sunt similia igitur hec est vera tibi concludit̄ si negas illam propono tibi istaz hec est vera tu nescis tibi concludi hāc etiam habebis negare quia negas/ ti ei similem .qua negata propono tibi istaz hec est vera tu scis tibi cō cludi debes eam concedere ex qua sic arguitur hec est vera tu scis tibi concludi ergo tu scis tibi concludi et vltra tu scis tibi concludi igitur tibi cōcludit̄ qd erat ꝓpus negatuz

In oppositus arguit̄ per auctores obligationum ponentes positionem simplicem esse veram speciem obligatōnis. Pro solutōne dubii est aduertendum q positio et obligatio mediante qua aliquod enunciabile prefigitur ad sustinendum affirmatiue et est duplex quedam est simplex quando scilicet ponitur ꝓpositio categorica et quedam est composita quando scilicet ponitur pro positio ypotetica positō antē simplex est multiplex quedam est in q̄ positum repugnat positioni. Alia est in qua posituz repugnat admissioni alia est in qua positum repugnat positioni et admissioni simul sumptis alia est in qua posituz nec repugnat positioni nec nec admissioni de prima fit primum argumētum de secunda secundum et de t̄cia tercium preter confirmationē et de quarta quartum et cetera argumēta procedūt. Ulterius est aduertendum q pro ista specie obligationis sūt due regule generales in positione obseruande Pria est omne possibile positum scitum cē tale est admittendz. Secunda regula est omne positum et admissū infra tempus obligationis sub forma positi propositum scitum cē tale est concedendum dicitur notanter admissum quia si positum non admittatur non est propter ea concedendum dicitur notanter sub forma positi propositum quia si ponetur sub alia forma non esset concedendum verbi gracia si ponatur ista reliquum istorum est homo demōstratis sorte et brunello est admittenda deinde proposita ista hic istoruz est homo demonstrato sorte ipsa est concedenda quia vera z impertinens. deinde si proponatur tibi ista relquum istoruz est homo ipsa est neganda quia significat brunellum esse hominez et ly reliquz aliter accipitur quā accipiebatur in posito ¶ Istis notatis dicitur ad dubium q positio simplex est obligatio secundum quam potest fieri debita responsio vt patebit soluēdo argumētaāte opposit̄. ¶ Ad primuz dicunt aliqui q illud positum non est admittendum quia repugnat positioni nam repugnat q ego ponam tibi illam et q nihil sit tibi positum quia tamen hec responsio est contra primā regulam ideo admittitur positum et cum proponit̄ illa aliquid est tibi positum negatur tanquam repugnans licet eni ipsa sit sequens ad positionem qa

tamen repugnat posito et respondens infra tempꝰ obligationis principaliꝫ tenetur respondere ad obligatum et ei pertinentia ideo illa est neganda et cum assumitur ꝙ posuit tibi illam nihil est tibi positū negatur illa tanquam repugnans posito et ita patet ꝙ non est inconueniens negare positionem maxime quando talis repugnat positi. ¶ Ad confirmationē dicitur ꝙ illa de facto est falsa et concedo pro tempore obligationis ꝙ non sim obligatus et pro tempore illo ꝛceꝛdo illam ego male respondeo secūdum aliquos sed si cadit tempꝰ obligationis negabo me male respondisse quia tunc me negabo non fuisse obligatum licet illud cōcederem infra tempus obligationis quia erat sequens ex posito et bene cōcesso. Si tū nolumus admittere istā ego male respōdeo tūc negaremꝰ ꝓ tempore obligationis quod hec erat vera ꝙa aliquid est tibi positū vel negaremus non eam negare ¶ Ad secundam dicunt aliqui similiter quod illud positum non est admittendum quia repugnat admissioni. conformiter ad predictas regulas admitto illud propositum ⁊ cum ꝓponitur illa tu admittis aliquid nego eam et nego etiam quod ego admittam illud positum quia me admittere est repugnans posito doctrinaliter tamen loquendo et pro tempore ante obligationem concederem me admittere sed ex illa ꝓpositione doctrinaliter cōcessa ⁊ extra tempꝰ obligationis non poterit argui aꝺ cludendum aliquid cōtra positum quia omnia illa ex quibus potest argui cōtra positum debēt esse negata vel concessa in tēpore obligationis ¶ Ad cōfirmationē nego illam tu es et nego ꝙ ego negē eam. quia hoc est repugnans posito et bene obligato et hec solutio est multum notāda pro duplici tempore ¶ Ad terciam dicūt similiter aliqui ꝙ illa positio non est admittenda quia repugnat positioni et admissioni simul: quia tamen illud positum est possibile ideo illud admitto et nego illam tu es obligatus. et nego etiam aliam scilicz quod tu posueris mihi istā tu non es obligatus. et ꝙ ego eam admiserim vtramꝙ tamē partem cōcederem ita quod primam sine secūdam concederem ⁊ secundam sicut primam quia quelibet est impertinens vera non tamen concederem secūdam post primam quia ē repugnans: nec primam post secundam: eadem de causa ¶ Ad cōfirmationem admisso posito negatur illa tu es rome tanquam falsa et impertinens et cum ꝓponitur illa tu es rome negatur tanquam repugnans si tamen fuisset ꝓposita ante aliā fuisset cōcedenda tanquam vera ⁊ impertinens nunc autem ꝓposita est tanquam repugnans posito et bene concesso ideo ipsa negatur ¶ Ad quartam dicitur admittendo positum quia est possibile. et cū proponitur illa homo est asinus negatur quia est impossibilis et impertinens. et ad argumentum in oppositum concedo quod hominem esse asinum est a me concedendum et et cum dī quod negas hoiem esse asinum posset hoc negari tanquam repugnans bone responsioni si tamen hoc admisso inferatur quod male respondes potest hoc concedi infra tempus obligationis vel potest dici negando consequentiam quia talem responsionem exigit obligatio ¶ Ad ꝓbatiōez admittit

positum et cum proposito illa deū esse deum est tibi positum dicitur q̄ si impositio tantum capiat exclusiue tunc illa debet concedi tantū deum est deum est tibi positum: ꝛz si capiatur illa vt non est exclusiua sed vt est non exponibilis equipalens huic hec propositio tantuz deus est deus est tibi posita tunc negatur illa tantum deū esse deū est tibi positum tanq̄ falsa et impertinens et respondendo in ꝓmo sensu dicitur q̄ hec non est posita tantum deus est deus quia repugnat posito et licet istam deus est deus esse positam sequatur ex positione quia tamen repugnat posito ideo est neganda et ita negandū est q̄ hec sit tibi posita tantum deum eē deum est tibi positum quia repugnat posito. Similit respōdēdum est ad illum casum in quo ponitur q̄ tantum alter istoꝝ est rome nam si illa exponatur gratia alietatis tm̄ ista postea posita vterq; istoꝝ est rome ꝛcederetur q̄ vera est et impertinens sed si exponeret gratia pluralitatis negaret tanq̄ repugnās ¶ Ad qntam dicitur admittendo positum ꝛ cum ꝓponitur illa tu es parisius conceditur tanquā vera ꝛ impertinens et cum dicitur q̄ est falsum non sequens respondeo dupliciter. ꝓmo negando de virtute sermonis q̄ illa sit falsa tu es parisi? et negatur q̄ ille non possint esse similes nisi in falsitate quia per nouam impositionem possunt esse similes in veritate. vl̄ aliter dicitur negando istam ꝓñam tu concedis fallsum non repugnans q̄ extratē pus negares ergo male respondes vel dicitur negando q̄ concedam illam propositionem quāuistamē eam concedam. Ad confirmationē conceditur positum et cum proponitur illa hec est vera tibi concluditur nego eam tanq̄ falsam et impertinentem et concedo istam hec ē vera tu nescis tibi concludi ꝛ cum dicitur q̄ nego vnum conuertibiliuz alterum concedendo nego illud q̄ licet negam vnam illarum et alteram concedam non tamē concedo me vnam negare et alteram concedere ꝛ cum infertur tu male respō des. dico ꝓmo q̄ antecedens est negatum. dico secundo q̄ potest defēdi consequentiam non valere modo prius dicto. dico tercio q̄ nō est inconueniens concedere ꝓñs infra tempus obligationis.

Dubitatur secundo vtrum positio composita sit obligatio ꝑm quam possit fieri debita responsio. ¶ Et arguit q̄ non ꝓmo de positione copulatiua suppositō q̄ null⁹ homo currat ponitur tibi ista nullus homo currit et nihil est tibi positum qua admissa tanq̄ possibili propono tibi illā omnis homo currit hec est concedēda q̄ sequens ex tota copulatiua. deinde propono tibi istam tu non es obligatus hec eadez est concedēda tanq̄ sequens sequitur ei nihil est tibi positum ergo tu nō es obligatus. iterum propono tibi illā omnis homo currit si negas ꝛ ꝓnes eaz concessisti male respondes Eodem mō arguit si dubitas si cōcedis eā concedis falsum non obligatus ergo male. Confirmatur quia ponat tibi ista omnis homo est rome ꝛ nulla copulatiua est tibi posita qua admissa ponatur tibi ista tu nō es obligatus hec est concedenda quia sequens sequitur enim nulla copulatiua est tibi posita ergo tu nō es obligatus quia nihil aliud ponitur tibi q̄ copulatiua. illa autē concessa

propoitur tibi ista omis homo est rome. si concedis ꝓtra tu concedis falsum nō obligat⁹ ꝯ male respon/ des. si negas illam tu negas seqns ex copulatiua cum quelibꝫ ps seq̄t ex copulatiua cuius est ps. ¶ Se/ cundo sic arguit ponatur tibi q̄ tu respondeas ad falsuꝫ et solū respō deas ad a et sit a ꝓma ps ꝓncipalis huius copulatiue qua admissa pro pono tibi illam tu solum respōdes ad a ꝓcedenda est tanq̄ sequēs cuꝫ sit ps copulatiue deinde ꝓpono ti bi istam tu respondes ad falsū si ne gas negas sequēs cū sit pars copu/ latiue eodemmō arguit si dubitas Si cōcedis contra tu respōdes ad falsum et non nisi ad a. ꝯ a est fm et per ꝓns ꝓma pars copulatiue quā concedis est falsa. Confirmat quia ponatur tibi ista deus est et hec co pulatiua est falsa demonstrādo il/ lam copulatiuam tunc vel eam cō cedis vel negas. si concedis ergo ꝓ cedis q̄ hec est falsa et per ꝓns con cedis falsum. si negas ergo hec co/ pulatiua est falsa et etiam de⁹ est igitur deus est et hec copulatiua est falsa. ¶ Tercio sic arguitur de pro positōne disiunctiua ponatur tibi ista sortes currit vl' plato disputat deinde ꝓponatur tibi ista sor. cur/ rit hec est impertinens quia non se quitur ex disiunctiua et extra tem pus eam dubitas igitur nūc debes eam dubitare qua dubitata propo no tibi istam plato disputat. si du/ bitas contra tu concessisti disiun/ ctiuam igitur oportꝫ vnam eⁱ⁹ par tem concedere sed non cōcessisti ꝑ/ mam igitur secundam. si negas ar guitur eodemmodo. si concedis igi tur impertinens dubitandum cō/ cedis et per consequens male. Q̄ autem illa sit impertinens patꝫ q̄ non sequitur sortes currit et plato disputat et hec ē tibi dubia sortes currit ꝯ plato disputat. Confirma tur quia ponatur tibi illa tu es ro me vel homo est asinus deinde po/ natur tibi illa tu es rome si conce/ dis concedis fm ipsinēs ꝯ male eo dēmodo arguitur si dubitas. si ne/ gas propono tibi illam homo ē asi nus si negas negas sequens sequit enim tu es rome vel homo est asin⁹ et tu non es rome ꝯ homo est asin⁹ si concedis concedis impossibile ꝓ pter possibile ergo male eodemmō arguitur si dubitas ¶ Quarto sic arguitur ponatur tibi illa ātix̄pi stus est vl' antix̄pristus currit dein de proponatur illa antix̄pristus est hec est neganda quia falsa est et im pertinens qua negata propono ti/ bi istam antix̄pristus erit si conce/ dis propono tibi illam antix̄prist⁹ est si negas negas sequēs sequitur enim antix̄pristus currit ergo anti x̄pristus est si concedis eam et ꝑs negasti ergo male eodemmodo ar/ guitur si dubites confirmatur de propositione dependente cadente pōatur tibi q̄ si affirmatiue respō deas ad primum propositum a me te esse regem est tibi propositum et non aliter deinde pono tibi illam. tu non es rex si cōcedis tu affirma tiue rñdes ad ꝑmum propositum et per consequens te esse regem est tibi positum et sic concedēdo illaꝫ tu non es rex concedis oppositum positi ergo male. si negas negas ꝓ/ positionem quam extra tempus cō cederes ergo male eodemmō argu itur si dubites. ¶ Quinto sic pona tur q̄ sortes sit dominus platonis si plato non sit seruus eius et non aliter deinde proponatur tibi illa sortes est dominus platonis si con

cedis tunc sortes est dominus platonis sed contra plato non est suus eius ergo sortes non est dominꝰ platonis. si autem dicatur q̄ sortes nō est dominus platonis igitur plato non est seruus eius, z per cōsequēs sortes est dominus platōis per positum eodem modo arguit̄ si essz in rei veritate q̄ sortes esset niger dei de proponatur tibi illa sortes est albus q̄ diu nō ponitur tibi aliquid negandum qua admissa proponit tibi illa sortes est niger si concedis adhuc non proponitur tibi aliquid negandum qua admissa proponit tibi illa sortes est albus ꝓcedenda est q; nundum proponitur aliquid negandum tunc ꝓponitur ista sor. est niger si concedis concedis ꝓtrarium concessi si negas ergo sor. non est albus z per consequēs est niger Confirmatur de positione renascēte ponatur q̄ te negatiue respōdēte fit tibi positum q̄ diu est verum et q̄ cito ē finem cadat z q̄ cito erit verū fit tibi positum deinde proponat tibi illa tu negatiue respondes. si concedis tunc te negatiue respondere est falsum etiam consequens non est tibi positum et sic cōcedis falsum non obligatus scitum eē tale ergo male. si negas ergo te negatiue respondere est verum et per ꝯsequens te negatiue respōdere est tibi positum et sic tu negas tibi positum ergo male si dubitas adhuc te negatiue respondere est falsum et per ꝯns tu nō es obligatus et sic male respondes.

In oppositū arguitur ꝓ auctores obligationum. Pro solutione dubii est aduertendū q̄ duplex est positio ypotetica seu cōposita q̄dam est per q̄ ponit̄ ꝓpō copulatiua z de illa fiūt duo ꝓma argumēta. alia est ꝓ quā ponit̄ ꝓpō disiunctiua et de illa fit tercium argumentum pro qua ponunt̄ tres regule. Prima est nulla ꝓs disiūctiue ꝓncipal est sequēs ex ipsa disiunctiua formaliter ꝓz quia a totali disiūctiua ad aliq̄ suarum ꝑtium non valet ꝓña ¶ Secunda regula est q̄cunq; disiunctiua est composita ex vna parte principali simpliciter impossibili et ex altera possibili tunc possibilis est sequēs ex disiunctiua in ꝓña necessaria vt bene sequitur homo currit vl homo est asinus ergo homo currit ¶ Tercia regula quando disiunctiua cō/ponitur ex aliquibus partib⁹ qua/ruz vna formaliter sequitur ex alia tunc illa que sequitur ex alia est sequens ex disiunctiua. Alia vero argumenta ꝓcedunt de pōne dependente sub qua cōtinētur pō cadēs et positio renascens et dicitur positio dependens quando aliquid ponitur sub conditione. positio vero cadens est quando aliqua ꝓpositio cadit et non renascitur sed positio renascens dicitur quando aliq̄ ꝓpositio cadit et postea renascit Istis notatis dicitur ad dubiuz q̄ positio composita et positio dependens sunt obligationes secundum quas fieri possunt debite respōsiones istud patebit soluendo argumenta ante oppositum. ¶ Ad primum dicunt aliqui q̄ positum nō est admittendū quia repugnat positioni rōne secunde partis ipsum tamen admittendo concedo illam nihil est mihi positum et cum ꝓponit illa omnis homo currit cōcedo eam tanq̄ sequentē et cum ꝓponit illa tu non es obligatus quamuis posset negari tamen illam concedo

et cum arguitur sic tu concedis fal
sum nō obligatus ergo male respō
detur primo posset negari q̄ ego cō
cedā falsum. scdo posset negari ꝓña
q̄ ad ꝓcedendū falsū me obligz ob
ligatio possibil. tertio posset totuz
concedi. Ad cōfirmationē concedo
positum et concedo illam tu nō es
obligatus quamuis posset negari.
Iterum cōcedo illam omnis homo
est rome. Et ad argumentū in op
positū pōt triplr respōderi sic pus.
¶ Ad secundam dicitur ab aliqui
bus. quod illa copulatiua non est
admittenda quia constituitur ex p
tibus repugnantibus tamen vide
tur posse sustineri quod ipsa sit pos
sibilis et quod partes non sunt re
pugnantes ideo illa copulatiua ad
missa ꝓcedo illam ego respondeo
ad falsum et etiam illam ego solū
respondeo ad a et concedo vltra q̄
a est falsum sed non concederem
me concedere quod a sit falsum et ꝓ
consequens non concederem istam
ego concedo falsum et ita nihil in
ferri potest contra me. Adconfirmā
tionem dicitur quod illa copulatia
est neganda quia secundum primā
opinionē loquentem de insolubili
bus licet ipsa significet omnino tali
ter eē qualiter est tamen ipsa signi
ficat se esse falsam ideo est falsa sed
penes secundam opinionem dicet
quod secunda pars non significat so
lum illam copulatiuam esse falsam
sed significat illam que est alia a se
esse falsam ad sensum illius opinio
nis sed penes tertiam dicetur qu
od secunda pars illius copulatiue
equivalet vni copulatiue cuius se
cunda pars est falsa ideo ipsa est fal
sa. Ad tertiam admitto casum et du
bito istam sortes currit et etiam
aliam neq̄ est inconueniens conce
dere disiunctiuam cuius vtraq̄ ꝓ
est dubitata. et cum dicitur q̄ cōces
sa disiunctiua oportet vnam partē
eius concedere verū est dūmodo nō
vtraq̄ dubitetur. Ad confirmatio
nem concedo positum et conce
do illam tu es rome nego tamen qu
od sit impertinens vt patet per se
cundam regulam. ¶ Ad quartam
concedo positum et iterum conce
do illam antichristus est et nego q̄
sit impertinens quia sequitur ad a
liam partem disiunctiue Ad confir
mationem dicunt aliqui quod nū
q̄ positio dependens debet admit
ti q̄ cunq̄ sit possibilis nisi sub tali
conditione quod primum proponē
dum staret cum bona responsione
ad ipsum positum sic autem non ē
in proposito ideo illam positionem
non admittunt. Aliter tamen dici
tur admittendo positum simplici
ter et absolute et quando proponi
tur illa tu non es rex cum illa sit i
impertinens concedo eam sicut fa
cerem si nulla obligatio esset michi
facta. Et quando arguitur tu con
cedis illam ego possem illam nega
re tanquam repugnantez ea tamē
concessa nego q̄ illa sit primum pro
positum a me cum repugnz posito
et bene concesso. ¶ Ad quintaz di
citur q̄ positum non est admitten
dum quia implicat contradictio
nem. Nam implicat q̄ sortes est do
minus platonis et q̄ non est domi
nus eius sz ad aliū casum concedo
ipsam/et cuz proponitur illa sortes
est niger concedo illam tanquā ve
ram et impertinentem. Et cum as
sumitur concedis illam/nego illaz
tanquam repugnantem. ¶ Ad cō
firmationem conceditur positum.
et cum ponitur illa Tu negatiue re
spondes. Nego. Et cum dicis/tu ne
gas te negatiue respondere. Nego
etiam illud tanquā repugnās

Dubitaꝫ tercio de aliis quatuor ſpecieb⁹ obligationis ſcz de ꝓne petitõe dubie poſitione et eſt verꝫ vt patet ſint obligatones ſecũdũ quas debite fieri poſſint reſpõſiones ¶ Et arguitur ꝓmo ꝙ non de depõne nam de ponaꝫ tibi illa aliqs homo non eſt rome qua admiſſa ꝓponaꝫ tibi iſta omnis homo eſt rome ꝓcedẽda eſt quia opponiꝫ depoſito debide ꝓponatur tibi illa tu es rome negãda eſt quia falſa et ipertinẽs debide ꝓponaꝫ tibi illa tu es homo ſi negas negas verũ ipertinẽs ergo male ſi ꝓcedis ꝓponꝫ tibi illa tu es rome ſi ꝓcedis eã cũ ꝓus neganer male reſpõdes. ſi negas et ſequiꝫ ex conceſſo ergo male Sequiꝫ enī omnis homo eſt rome tu es homo ergo tu es rome. ¶ Cõfirmaꝫ quia ſi negas illam tu es homo tu es et ſi tu es tu es hõ g̃ male negaſti te eſſe hominẽ ¶ Secõdo arguiꝫ de petitione abſoluta peto te cõcedere hominẽ eẽ equũ quo admiſſo tanꝝ poſſibili ꝓpono tibi illã homo eſt aſin⁹. ſi ꝓcedis cõcedis ipoſſibile ſimplr g̃ male reſpõdes. ſi negas agis cõtra petitum. ¶ Cõfirmaꝫ quia ſi negas hominẽ eſſe aſinũ ergo tu cõcedis te negare hominẽ eſſe aſinũ et per cõſequẽs negas te ꝓcedere hominẽ eſſe aſinũ qõ eſt ꝓtra petitũ ¶ Tercio ſic peto te cõcedere hominẽ eſſe aſinũ debide ꝓpono tibi illã tu cõcedis hominẽ eſſe aſinũ ſi ꝓcedis ꝓcedis falſũ quod non fuit petitũ a te cõcedere ergo male. ſi negas vl dubitas g̃ etiaꝫ negas vel dubitas cõtra petitũ obligat⁹ ergo male ¶ Cõfirmaꝫ quia peto te ꝓcedere vnum ſolum quo admiſſo ꝓpono tibi iſtã deus eſt qua ꝓceſſa tanꝝ neceſſaria ſimpliciꝫ ꝓpono illaꝫ aliquid eſt ſi negas negas ſequẽs ex bene cõceſſo cuꝫ bene ſequaꝫ deus eſt ergo aliquid eſt. ſi ꝓcedis cuꝫ cõceſſeris ꝓmaꝫ iã ꝓceſſiſti plura et per cõſequens feciſti cõtra petitum ꝛc ¶ Arguiꝫ quarto ſit tibi dubiũ te dubitatiue reſpõdere ¶ Tunc ꝓponiꝫ tibi iſta te dubitãte reſpõdes. ſi ꝓcedis iſtam non eſt tibi dubiuꝫ dubitatie reſpondere et ſic agis contra obligationem. ſi dubites qriꝫ vtrũ dubites te dubitatiue rñdere. Si dicas ꝙ non g̃ male dubitatiue reſpondes. ſi dicas ꝙ ſic arguiꝫ ſimiliter ¶ Confirmaꝫ quia dubiũ ſit tibi hoc ſolũ ſcz te rñdere tunc ꝓponitur tibi illa: tu rñdes opꝫ ꝙ ſcõz obligationez tu dubites quo facto ꝓponitur tibi iſta añxpũs erit ſi cõcedis vel negas agis cõtra obligatõem. Si dubitas nõ ſolũ vnum dubitas ¶ Quito arguiꝫ de ſexta ſpecie obligationis: ſit verũ te nõ loqui vel ergo admittas ꝛ ſic loqueris et per cõſequens non eſt veruꝫ te non loqui vel negas aut dubitaſ et ſic etiam loqueris ¶ Confirmatur quia ſit verum te concedere primum ꝓpoſituꝫ tunc ꝓponitur tibi iſta non eſt verum te concedere primum ꝓpoſituꝫ ſi concedis cõtra obligationem: ſi negas non eſt verum te concedere primum ꝓpoſitum. Et ſimiliter dicit ſi dubites ¶ In oppoſitum arguitur per auctores obligationum. ¶ Pro ſolutione dubii eſt aduertendum. Q̃ depoſitio eſt prefixio alicuius enunciabil ad ſuſtinendũ ipſũ negatiue Pro qua ponũt due regule. ¶ Prima eſt Omne depoſitum infra tempus obligationis ſub forma depoſiti ꝓpoſitum ſcitum eſſe tale eſt negandum. ¶ Secũda regula. omne oppoſitum depoſiti et omne ſequens ad ipſum ſcitum eſſe tale eſt concedendum infra tempus obligationis aliter oppoſita eſſent concedenda infra tempus obligatõis

Sed petitō est obligatio obligans aliquē ad aliquē actuz excēndum supra obligatuz expssm in ipso enūciabili sicut peto te ꝓcedē hoiez esse rome et differt a pōne quia petitio obligat ad actuz positio vero ad habitū vt saꝭ dictuz est Petitionum antē quez est absoluta z quedam respectiua quid antē sit dubii positio et sit veruz saꝭ dictum est iō dr ad dubiūꝫ ille minores spēs obligatōnis sunt bene assignate et secūduz eas possūt fieri respōsioēs debite vt patebit soluēdo argumēta ante opposituz ¶ Ad pmaz admitto vepōnez et cuz ꝓponitur illa tu es rome nego eā et similit istā tu es homo quia repugnans est opposito depositi et bene ꝓcesso et ficꝑ ꝫ vna ꝓpositio vno loco ꝓpōsita est ꝓcedēda et alio loco ꝓpōsita est negāda. ¶ Ad ꝓfirmationē nego illam sed nego ꝫ ego sum homo quia repugnat sequēti ex opposito depositi ¶ Ad secūdaz admitto petituz licet dicāt aliqui ꝫ petitio non est admittēda et cuz ꝓponit illa homo est asinus nego eaz z cum dicit ꝫ ego facio cōtra petitū nego quia petitū est ista nego hominem esse asinuz et nullaz repugnātem ꝓcedo quia licet negem hominem esse asinum tamē non cōcedo me negare hominē esse asinuz et ꝗnis illud ꝓcederez ad huc non cōcederem repugnans petito quia iste non repugnant cōcedo hominē esse asinum et nego hominez esse asinū suppositoꝫ male respondērē. Ad confirmationē negat ꝫ ego cōcedaz me negare hoiez eē asinū quia tūc agerē cōtra petitū ¶ Ad tertiā cōcedo illā ego cōcedo homiem eē asinū et nego ꝓnaz qua infert ꝫ ego cōcedo falsū qz ꝛ illa sit falsa hō ē asinus quā ego nō ꝓcedo tū illa est va ego cōcedo hoiem eē asinū quā ego cōcedo. Ad ꝓfirmationē dr admitendo petitionē z ꝓcedo illā de ꝑ est ꝑmo loco ꝓpositū. z sit ꝛ illā aliqđ ē tanꝙ sequētē z nego ꝫ ego ꝓcesserī ꝑozē et posteriozē qz hoc repugnat petito ¶ Ad quartā dr admisso ꝫ sit mihi dubiū me dubitatiue rñdere cū ꝓponis illā tu dubitatiue rñdes dubito eā z ꝓcedo me dubitare nō tū cōcedo me dubitatiue rñdere sed solū dubito. Ad ꝓfirātōz dubito primū mihi ꝓpositū z cū ꝓponit illa antixps erit dubito illā. nō tū cōcedo ꝫ illā dubitē. ¶ Ad quitā dr admittēdo obligationē z cū ꝓponit illa tu nō loqris cōcedo illā z nego ꝓnaz qua infert ꝫ ego loquor qa ego nō cōcedo me eā cōcedere vl posset dici in illo casu ꝫ ego illā nō dubitarē z in sic dubitādo ego non loqrer. Ad ꝓfirmationē cōcedo obligationēz cū ꝓponit illa nō ē verū te cōcedere ꝑmū ꝓpositū cōcedo illā z cū dr ꝫ ago cōtra obligatiōem nego ꝓnam qz nō cōcedo me illam concedere

Ad rōnes pricipales cōcessōis aīi oppositum. Ad primaz admittit ipositio et negat illa ꝓpōsita homo est asinꝰ quia negaret ex tempꝰ obligatōnis et concedo illaz deus est Et ad regulā dicit ꝫ ipsa debet sic itelligi ꝫ quicū qz ꝓcedit vnū ꝙuertibiliū esse vez debet ꝓcedere aliud eē verū et ita est i ꝓpōsito sicut ꝓcedo illā esse veraz deus est ita ꝓcederē illam esse veram homo est asinus quia est sequēs ex opposito et bene ꝓcesso attamē nego illam ꝓpositionē homo est asinꝰ quia imptinēs est et ipossibilis. ¶ Ad cōfirmationē dicit negādo ꝓsequētiā cōcedo tamē ꝫ est bona et ꝓcederē etiaz ꝫ sicut cōcedo añcedens ꝫ etiam cōcedo ꝓsequens et tamē antecedente ꝓcesso nego ꝓnis dato ꝫ infra tempus obligatōnis non ꝓcedaz me ita facere quia ꝛ repugnat bene responsioni

¶ Ad secūdā principalē ꝯcedo antecedēs ⁊ nego ꝯñaz. ad probatōez ꝯcedo primā ꝯñam et nego secūdā Ad ꝯfirmatōem nego illā: nego ꝙ homo ē azinus quia hoc repugnat bone respōsioni ⁊ si ꝯcedā eam potest negari ꝯña potest etiā ꝯcedi cō sequēs infra tēpus obligatōis si tamē aliquīd extra tēpus obligatōis iam nego ꝙ illa fuit necessario vel sequēs ex propōe necessaria sz infra tēpus ꝯcedebā eā esse necessariā et sequētem ex necessaria qz illud seq/bak ex impōe ¶ Ad tertiā admitti ē ipō et ad illā hoiem currit rnd eo ne ꝙ ꝯcedēdo ne ꝙ negando ꝯcedēdo tamē ꝙ est vera ꝙ hoc est sequens ex imposito ⁊ tñ quocunq; loco ꝓponatur nūq; ꝯcedā eam quia est inꝯgrua ⁊ impertinēs Ad ꝯfirmātōz ꝙ aliqui nō admittāt impōez admitto tñ eā ⁊ nego istā tu es a ⁊ ꝯcedo ꝙ primū mihi propositū est fīm ⁊ ꝙ a est nomē meū negak tamē cō sequētia qua infert ꝙ ego sum a dictū est in pria questione obligationū talē ꝯñaz ⁊ similes non valere ¶ Ad quartā ꝯcedo impositū ⁊ cū propoīt illa homo est a nego illā da est inpertinēs quā extra tempꝰ obligationis negarem propter hoc qđ extra tempus nihil significat. nisi ꝙ homo sit iste terminꝰ a ⁊ ꝯcedo ꝙ primum mihi propositum est falsū et quod a significat hominem nego tamen consequentiam qua infert ꝙ negādo istā. homo est a nego illā homo ē homo vnde ꝫ per ipositionē habeā ꝯcedere ꝙ ista homo est a et ista homo ē homo ꝙuertātur. tamen potest vna negare altera ꝯcessa sicut in prio argumēto negata ē illa homo ē azinꝰ ⁊ ꝯcessa ista deus ē Ad ꝯfirmatōez admitto ipositōez ⁊ quādo propoītur ista tu scis a esse verꝫ ꝯcedo eā ⁊ ad iprobatōez dicunt aliqui negādo ꝙsequntiā. qz a sensu diuiso vero ad ꝯpositū fīm negarē tamē maiorē imo dico ꝙ aliquā illaꝫ scirē eē verā puta illā que ē vera nescio tñ an illa sit prima ansecūda. ¶ Ad quitā admittitur ipō et ꝯcedit illa a est verꝫ ⁊ ad argumētū dico dubitādo maiorēz dubito ꝯclusioēz ⁊ cū dicit a scis eē verꝫ igit a nō dubitas eē verꝫ nego ꝯñaz qz vt dictū ē in tertio notabili non ē inꝯueniēs ꝙ idē a ego sciā eē verꝫ ⁊ dubitem eē verꝫ p diuīsas ꝓpositiones Ad ꝯfirātionē dicit similit nō em̄ inꝯueniēs ē idē eē scitū ⁊ dubitatū remotissimūqz sciētianō excludit omnē dubitatōez respectu obiecti remotissimi sz solū respectu obiecti ꝓpinqui inquātū ē obiectū ꝓpinquum ita ꝙ nihil idem potest esse scitū propinquum ⁊ dubitatū respectu eiusdē. Et hec de obligationibus

¶ Sacre Pagine ac vernātissimarū artiū doctoꝝ ꝓfūdissimi Mgri Thome Bricot tractatibus insolubiliū ac obligationū nouissime quoq; per eūdē emēdatis: deo fauente finis impositus est. Qui quidē Parisius exarati sunt a Vnolfgango hopyl almañ. pro Anthonio baqueleri ciue Brationopolitano. Anno salutis christiane. m. cccc. lxxxxi Luceq; augusti. xx

MVNERE. VIVIT. AMOR
CELATO
VENVS
AVRIA
SVA